

Bruselj, 26. april 2021
(OR. en)

8132/21

**Medinstitucionalna zadeva:
2021/0104 (COD)**

**DRS 18
EF 147
ECOFIN 379
SUSTDEV 48
CODEC 574
IA 61
COMPET 282**

SPREMNI DOPIS

Pošiljatelj:	za generalno sekretarko Evropske komisije: direktorica Martine DEPREZ
Datum prejema:	22. april 2021
Prejemnik:	generalni sekretar Sveta Evropske unije Jeppe TRANHOLM- MIKKELSEN
Št. dok. Kom.:	COM(2021) 189 final
Zadeva:	Predlog DIREKTIVE EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA o spremembi Direktive 2013/34/EU, Direktive 2004/109/ES, Direktive 2006/43/ES in Uredbe (EU) št. 537/2014 glede poročanja podjetij o trajnostnosti

Delegacije prejmejo priloženi dokument COM(2021) 189 final.

Priloga: COM(2021) 189 final

Bruselj, 21.4.2021
COM(2021) 189 final

2021/0104 (COD)

Predlog

DIREKTIVA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

o spremembi Direktive 2013/34/EU, Direktive 2004/109/ES, Direktive 2006/43/ES in Uredbe (EU) št. 537/2014 glede poročanja podjetij o trajnostnosti

(Besedilo velja za EGP)

{SEC(2021) 164 final} - {SWD(2021) 150 final} - {SWD(2021) 151 final}

OBRAZLOŽITVENI MEMORANDUM

1. OZADJE PREDLOGA

• Razlogi za predlog in njegovi cilji

Direktiva o nefinančnem poročanju (Direktiva 2014/95/EU, v nadaljnjem besedilu: NFRD), ki spreminja računovodsko direktivo, je bila sprejeta leta 2014¹. Podjetja, ki spadajo na področje uporabe NFRD, so morala prvič poročati v skladu z njenimi določbami leta 2018 (za poslovno leto 2017).

NFRD se uporablja za velike subjekte javnega interesa s povprečnim številom zaposlenih nad 500 in za subjekte javnega interesa, ki so obvladujoča podjetja velike skupine s povprečnim številom zaposlenih na konsolidirani podlagi več kot 500². Z NFRD so odvisna podjetja izvzeta iz obveznosti poročanja, če njihovo obvladujoče podjetje poroča za celotno skupino, vključno z odvisnimi podjetji. Zahteve glede poročanja iz NFRD veljajo za približno 11 700 podjetij³.

Z NFRD je bila uvedena zahteva, da morajo podjetja poročati o tem, kako zadeve v zvezi s trajnostjo vplivajo na njihovo uspešnost, položaj in razvoj (vidik „od zunaj navznoter“), ter o njihovem vplivu na ljudi in okolje (vidik „od znotraj navzven“). To se pogosto imenuje „dvojna pomembnost“.

V skladu z NFRD je Komisija leta 2017 objavila nezavezujoče smernice za poročanje podjetij⁴. Leta 2019 je objavila dodatne smernice za poročanje informacij, povezanih s podnebjem⁵. Te smernice niso dovolj izboljšale kakovosti informacij, ki jih razkrivajo podjetja v skladu z NFRD.

Evropska komisija se je zavezala, da bo predlagala revizijo direktive o nefinančnem poročanju, v evropskem zelenem dogovoru in njenem delovnem programu za leto 2020⁶. Cilj evropskega zelenega dogovora je do leta 2050 preoblikovati EU v sodobno, z viri gospodarno in konkurenčno gospodarstvo brez neto emisij toplogrednih plinov⁷. Gospodarsko rast bo ločil od rabe virov in zagotovil, da bodo vse regije in državljani EU sodelovali pri socialno pravičnem prehodu na trajnostni gospodarski sistem. Želi tudi zavarovati, ohraniti in poživiti naravni kapital EU ter zaščititi zdravje in dobrobit državljanov in državljanek pred nevarnostmi, ki izhajajo iz okolja, in njegovimi učinki. Revizija NFRD bo prispevala k cilju vzpostavitve gospodarstva, ki bo delovalo v korist ljudi. Okrepila bo socialno tržno

¹ Direktiva 2014/95/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. oktobra 2014 o spremembi Direktive 2013/34/EU glede razkritja nefinančnih informacij in informacij o raznolikosti nekaterih velikih podjetij in skupin.

² Subjekti javnega interesa so v računovodski direktivi opredeljeni kot podjetja z vrednostnimi papirji, ki kotirajo na reguliranih trgih EU, banke (ki kotirajo na borzi ali ne), zavarovalnice (ki kotirajo na borzi ali ne) in katera koli druga podjetja, ki jih imenujejo države članice.

³ Ta številka upošteva, kako so države članice prenesle direktivo. Brez upoštevanja prenosa v nacionalno zakonodajo je v področje uporabe NFRD vključenih približno 2 000 podjetij.

⁴ Sporočilo Komisije (COM(2017) 4234 final).

⁵ Sporočilo Komisije (COM(2019) 4490 final).

⁶ Sporočilo Komisije „Evropski zeleni dogovor“ (COM(2019) 640 final). Prilagojeni delovni program Komisije za leto 2020 (COM(2020) 440 final).

⁷ Komisija je 4. marca 2020 sprejela predlog uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o vzpostavitvi okvira za doseganje podnebne nevtralnosti in spremembi Uredbe (EU) 2018/1999 (evropska podnebna pravila) (2020/0036 (COD)), v katerem predlaga, da postane cilj podnebne nevtralnosti do leta 2050 pravno zavezujoč za EU.

gospodarstvo EU in pomagala zagotoviti, da bo pripravljeno na prihodnost ter da bo zagotavljalo stabilnost, delovna mesta, rast in naložbe. Ti cilji so zlasti pomembni, če upoštevamo socialno-ekonomsko škodo, ki jo je povzročila pandemija COVID-19, ter potrebo po trajnostnem, vključujočem in poštenem okrevanju.

EU je v skladu z akcijskim načrtom Komisije za trajnostno financiranje sprejela številne ukrepe za zagotovitev, da ima finančni sektor pomembno vlogo pri doseganju ciljev evropskega zelenega dogovora⁸. Za uspešno izvajanje evropskega zelenega dogovora in akcijskega načrta za trajnostno financiranje so bistvenega pomena boljši podatki podjetij o tveganjih glede trajnostnosti, ki so jim izpostavljena, ter o njihovem lastnem vplivu na ljudi in okolje. Ta predlog lahko s povečanjem odgovornosti in preglednosti podjetij glede njihovega vpliva na ljudi in okolje prispeva tudi h krepitvi odnosov med podjetji in družbo. Ustvaril bo tudi priložnosti za podjetja, vlagatelje, civilno družbo in druge deležnike, da z digitalnimi tehnologijami korenito izboljšajo način poročanja in uporabo informacij o trajnostnosti. Svet je decembra 2019 v svojih sklepih o uniji kapitalskih trgov poudaril pomen zanesljivih, primerljivih in relevantnih informacij o tveganjih, priložnostih in učinkih glede trajnostnosti ter Komisijo pozval, naj razmisli o razvoju evropskega standarda za nefinančno poročanje⁹.

Evropski parlament je v resoluciji o vzdržnih finančah iz maja 2018 pozval k nadaljnjemu razvoju zahtev glede poročanja v okviru direktive o nefinančnem poročanju¹⁰. V resoluciji o trajnostnem upravljanju podjetij iz decembra 2020 je pozdravil zavezo Komisije, da bo pregledala NFRD, pozval k razširitvi področja uporabe NFRD na dodatne kategorije podjetij in pozdravil zavezanost Komisije razvoju standardov EU za nefinančno poročanje¹¹. Evropski parlament je tudi menil, da bi morala biti obvezna revizija nefinančnih informacij, ki jih objavijo podjetja v skladu z NFRD.

Glavni uporabniki informacij o trajnostnosti, razkritih v letnih poročilih podjetij, so vlagatelji in nevladne organizacije, socialni partnerji in drugi deležniki. Vlagatelji, vključno z upravitelji premoženja, želijo boljše razumeti tveganja in priložnosti, ki jih prinašajo zadeve v zvezi s trajnostnostjo za njihove naložbe, ter vplive teh naložb na ljudi in okolje. Nevladne organizacije, socialni partnerji in drugi deležniki želijo od podjetij zahtevati večjo odgovornost za vplive njihovih dejavnosti na ljudi in okolje.

Sedanji pravni okvir ne zagotavlja zadovoljevanja potrebe teh uporabnikov po informacijah. Razlog za to je, da nekatera podjetja, od katerih uporabniki želijo informacije o trajnostnosti, takih informacij ne poročajo, medtem ko številna podjetja, ki poročajo informacije o trajnostnosti, ne poročajo vseh informacij, ki so relevantne za uporabnike. Kadar podjetja poročajo informacije, te pogosto niso dovolj zanesljive in primerljive med njimi. Uporabniki pogosto težko najdejo informacije in te so redko na voljo v strojno berljivi digitalni obliki. Podjetja ne poročajo dovolj informacij o neopredmetenih sredstvih, vključno z notranje ustvarjenimi neopredmetenimi sredstvi, čeprav ta neopredmetena sredstva predstavljajo večino naložb zasebnega sektorja v razvitih gospodarstvih (npr. človeški kapital, blagovna znamka in intelektualna lastnina ter neopredmetena sredstva, povezana z raziskavami in razvojem).

⁸ Sporočilo Komisije – Akcijski načrt: financiranje trajnostne rasti (COM(2018) 97 final).

⁹ Sklepi Sveta o poglobitvi unije kapitalskih trgov (5. december 2019).

¹⁰ Resolucija Evropskega parlamenta z dne 29. maja 2018 o vzdržnih finančah (2018/2007(INI)).

¹¹ Resolucija Evropskega parlamenta z dne 17. decembra 2020 o trajnostnem upravljanju podjetij (2020/2137(INI)).

Potrebe uporabnikov po informacijah so se v zadnjih letih znatno povečale in se bodo skoraj zagotovo še povečevale. Za to obstaja več razlogov. Eden je vse večja ozaveščenost vlagateljev, da lahko zadeve v zvezi s trajnostnostjo ogrozijo finančno uspešnost podjetij. Drugi razlog je rastoči trg naložbenih produktov, ki si izrecno želijo upoštevati določene standarde glede trajnostnosti ali dosegati določene cilje v zvezi z njo. Poleg tega so tu predpisi, vključno z uredbo o razkritju trajnostnega financiranja in uredbo o taksonomiji. Zaradi teh dveh uredb upravitelji premoženja in finančni svetovalci od podjetij, v katera se vlaga, potrebujejo več informacij o trajnostnosti¹². Pandemija COVID-19 bo verjetno še pospešila rast povpraševanja po informacijah podjetij o trajnostnosti, na primer kar zadeva ranljivost delavcev in odpornost dobavnih verig.

Zato se povečuje vrzel med informacijami o trajnostnosti, ki jih poročajo podjetja, in potrebami predvidenih uporabnikov teh informacij. Po eni strani to pomeni, da vlagatelji pri svojih naložbenih odločitvah ne morejo dovolj upoštevati tveganj glede trajnostnosti. To pa lahko povzroči sistemska tveganja, ki ogrožajo finančno stabilnost. Po drugi strani pa ta vrzel pomeni, da vlagatelji finančnih sredstev ne morejo usmerjati v podjetja s trajnostnimi poslovnimi modeli in dejavnostmi. To pa ovira doseganje ciljev evropskega zelenega dogovora. Prav tako ovira zmožnost deležnikov, da od podjetij zahtevajo večjo odgovornost za vpliv, ki ga imajo na ljudi in okolje, kar ustvarja pomanjkanje odgovornosti, ki lahko ogrozi učinkovito delovanje socialnega tržnega gospodarstva.

Trenutno stanje je problematično tudi za podjetja, ki morajo poročati. Zaradi nenatančnosti sedanjih zahtev ter velikega števila obstoječih zasebnih standardov in okvirov podjetja težko natančno vedo, katere informacije morajo poročati. Pogosto imajo težave pri pridobivanju informacij, ki jih sama potrebujejo, od dobaviteljev, strank in podjetij, v katera se vlaga. Mnoga podjetja od deležnikov prejema zahtevke za informacije o trajnostnosti poleg informacij, ki jih poročajo za izpolnjevanje veljavnih pravnih zahtev. Vse to povzroča nepotrebne stroške za podjetja.

Cilj tega predloga je zato izboljšati poročanje o trajnostnosti z najnižjimi možnimi stroški, da bi bolje izkoristili potencial evropskega enotnega trga za prispevanje k prehodu k popolnoma trajnostnemu in vključujočemu gospodarskemu in finančnemu sistemu v skladu z evropskim zelenim dogovorom in cilji OZN glede trajnostnega razvoja.

Namen predloga je zagotoviti, da so na voljo zadostne javno dostopne informacije o tveganjih, ki jih zadeve v zvezi s trajnostnostjo predstavljajo za podjetja, ter o vplivih podjetij samih na ljudi in okolje. To pomeni, da bi morala podjetja, od katerih uporabniki potrebujejo informacije o trajnostnosti, te informacije poročati, in sicer vse informacije, za katere uporabniki menijo, da so relevantne. Sporočene informacije bi morale biti primerljive, zanesljive ter za uporabnike enostavno dostopne in na voljo z uporabo digitalnih tehnologij. To pomeni, da je treba spremeniti status informacij o trajnostnosti, da bi bil bolj primerljiv s statusom finančnih informacij.

Predlog bo pomagal zmanjšati sistemska tveganja za gospodarstvo. Izboljšal bo tudi dodeljevanje finančnega kapitala podjetjem in dejavnostim, ki obravnavajo socialne, zdravstvene in okoljske probleme. Poleg tega bodo podjetja postala odgovornejša za svoje vplive na ljudi in okolje, s čimer se bo okrepilo zaupanje med njimi in družbo.

¹² Uredba (EU) 2019/2088 (uredba o razkritju trajnostnega financiranja) in Uredba (EU) 2020/852 (uredba o taksonomiji).

Cilj predloga je zmanjšati nepotrebne stroške poročanja o trajnostnosti za podjetja in jim omogočiti učinkovito zadovoljevanje naraščajočega povpraševanja po informacijah o trajnostnosti. Zagotovil bo jasnost in gotovost o tem, katere informacije o trajnostnosti je treba poročati, pripravljavcem pa bo olajšal pridobivanje informacij, ki jih za namene poročanja potrebujejo od svojih poslovnih partnerjev (dobaviteljev, strank in podjetij, v katera se vlaga). Prav tako bi morala podjetja redkeje prejeti zahtevke za informacije o trajnostnosti poleg informacij, ki jih objavijo v svojih letnih poročilih.

Vzpostavljenih je več pomembnih mednarodnih pobud. Njihov cilj je pomagati pri zblizevanju in harmonizaciji standardov poročanja o trajnostnosti po vsem svetu. Ta prizadevanja EU v celoti podpira. Takšna konvergenca in harmonizacija bosta koristili podjetjem in vlagateljem v EU, ki delujejo na svetovni ravni. Komisija podpira pobude skupine G20, skupine G7, Odbora za finančno stabilnost in drugih za oblikovanje mednarodne zaveze za razvoj osnovnih svetovnih standardov poročanja o trajnostnosti, ki bi temeljili na delu projektne skupine za finančna razkritja v zvezi s podnebjem. Predlogi Fundacije za mednarodne standarde računovodskega poročanja za ustanovitev novega odbora za standarde glede trajnostnosti so v tem okviru še posebej pomembni, enako velja tudi za že opravljeno delo v okviru obstoječih pobud, vključno s pobudo za svetovno poročanje (Global Reporting Initiative – GRI), odborom za računovodske standarde glede trajnostnosti (Sustainability Accounting Standards Board – SASB), mednarodnim svetom za celovito poročanje (International Integrated Reporting Council – IIRC), odborom za standarde poročanja o podnebnih spremembah (Climate Disclosure Standards Board – CDSB) in CDP (prej projekt za razkritje emisij ogljika). Cilj tega predloga je nadgraditi mednarodne pobude za poročanje o trajnostnosti in prispevati k njim. Standarde EU za poročanje o trajnostnosti bi bilo treba razviti v konstruktivnem dvosmernem sodelovanju z vodilnimi mednarodnimi pobudami in jih čim bolj uskladiti s temi pobudami, pri tem pa upoštevati evropske posebnosti.

Ta predlog je sestavljen iz ene direktive, ki bi spremenila štiri obstoječe zakonodajne akte. Prvič, spremenila bi računovodsko direktivo, in sicer tako, da bi se revidirale nekatere obstoječe določbe in dodale nekatere nove določbe o poročanju o trajnostnosti. Poleg tega bi spremenila direktivo in uredbo o reviziji, da bi bila zajeta revizija informacij o trajnostnosti. Nazadnje, spremenila bi direktivo o preglednosti, da bi se področje uporabe zahtev glede poročanja o trajnostnosti razširilo na podjetja, katerih vrednostni papirji kotirajo na reguliranih trgih, in bi se pojasnila nadzorna ureditev za poročanje o trajnostnosti teh podjetij.

- **Skladnost z veljavnimi predpisi s področja zadevne politike**

NFRD, uredba o razkritju trajnostnega financiranja (Sustainable Finance Disclosure Regulation – SFDR) in uredba o taksonomiji so osrednji sestavni deli zahtev glede poročanja o trajnostnosti, na katerih temelji strategija EU za trajnostno financiranje. Namen tega pravnega okvira je vzpostaviti dosleden in skladen pretok informacij o trajnostnosti v celotni finančni vrednostni verigi.

Ta predlog temelji na zahtevah glede poročanja o trajnostnosti iz NFRD in jih revidira, da bi bile zahteve glede poročanja o trajnostnosti bolj usklajene s širšim pravnim okvirom za trajnostno financiranje, vključno s SFDR in uredbo o taksonomiji, ter da bi bile v skladu s cilji evropskega zelenega dogovora.

SFDR določa, kako bi morali udeleženci na finančnem trgu (vključno z upravitelji premoženja in finančnimi svetovalci) končnim vlagateljem in lastnikom sredstev razkrivati informacije o trajnostnosti. Udeleženci na finančnem trgu potrebujejo ustrezne informacije od

podjetij, v katera se vlaga, da bi lahko izpolnili zahteve SFDR in s tem zadovoljili potrebe končnih vlagateljev, vključno s posamezniki in gospodinjstvi. Cilj tega predloga je zato zagotoviti, da podjetja, v katera se vlaga, poročajo informacije, ki jih potrebujejo udeleženci na finančnem trgu, da izpolnijo svoje zahteve glede poročanja iz SFDR.

Uredba o taksonomiji vzpostavlja klasifikacijski sistem za okoljsko trajnostne gospodarske dejavnosti z namenom povečanja trajnostnih naložb in boja proti lažnemu zelenemu oglaševanju „trajnostnih“ finančnih produktov. Od podjetij, ki spadajo na področje uporabe NFRD, zahteva, da razkrijejo določene kazalnike o tem, v kolikšni meri so njihove dejavnosti glede na taksonomijo okoljsko trajnostne. Te obveznosti razkritja bodo določene v ločenem delegiranem aktu Komisije. Ti kazalniki dopolnjujejo informacije, ki jih morajo podjetja razkriti v skladu z NFRD, podjetja pa jih bodo morala poročati skupaj z drugimi informacijami o trajnostnosti, ki jih zahteva NFRD.

Cilj tega predloga je zagotoviti, da so zahteve glede poročanja za podjetja skladne s taksonomijo. To bo doseženo predvsem s predlaganimi standardi poročanja o trajnostnosti. Ti bodo upoštevali kazalnike, ki jih morajo podjetja razkriti o tem, v kolikšni meri so glede na taksonomijo njihove dejavnosti okoljsko trajnostne, ter merila za pregled in pragove za nebitveno škodovanje iz taksonomije.

V primerjavi z zahtevami glede poročanja o trajnostnosti iz NFRD so glavne novosti tega predloga naslednje:

- razširitev področja uporabe zahtev glede poročanja na dodatna podjetja, vključno z vsemi velikimi podjetji in podjetji, ki kotirajo na borzi (razen mikropodjetij, ki kotirajo na borzi),
- zahteva po dajanju zagotovil o zanesljivosti informacij o trajnostnosti,
- podrobnejša opredelitev informacij, ki bi jih morala podjetja poročati, in zahteva, da poročajo v skladu z obveznimi standardi EU za poročanje o trajnostnosti,
- zagotavljanje, da so vse informacije objavljene kot del poslovnih poročil podjetij in razkrite v digitalni, strojno berljivi obliki.

- **Skladnost z drugimi politikami Unije**

Ta predlog prispeva k dokončanju unije kapitalskih trgov, saj vlagateljem in drugim deležnikom omogoča dostop do primerljivih informacij o trajnostnosti podjetij, v katera se vlaga, po vsej EU. Komisija bo v okviru akcijskega načrta za unijo kapitalskih trgov (COM(2020) 590 final) predložila zakonodajni predlog za vzpostavitev vseevropske platforme za digitalni dostop do javnih finančnih informacij in informacij o trajnostnosti podjetij (evropska enotna vstopna točka (ESAP)). Ta predlog dopolnjuje navedeno pobudo s prispevanjem k doseganju ciljev strategije EU za digitalne finance (COM(2020) 591 final) z zahtevo, da se sporočene informacije o trajnostnosti digitalno označijo.

Ta predlog upošteva delovni program Komisije za leto 2021, zlasti prihodnjo pobudo o trajnostnem upravljanju podjetij, in zavezo Komisije iz evropskega zelenega dogovora, da bo okrepila ukrepe proti lažnim zelenim trditvam ter podprla podjetja in druge deležnike pri razvoju standardiziranih računovodskih postopkov na področju naravnega kapitala v EU in na mednarodni ravni.

Ta predlog je povezan s predlogom Komisije za krepitev uporabe načela enakega plačila za enako delo ali delo enake vrednosti za moške in ženske s preglednostjo plačil in mehanizmi za

izvrševanje¹³. Povezan je tudi s predlagano direktivo o zagotavljanju uravnotežene zastopanosti spolov v upravnih odborih velikih podjetij, ki kotirajo na borzi v EU, z objavljanjem informacij o politikah raznolikosti podjetij¹⁴.

2. PRAVNA PODLAGA, SUBSIDIARNOST IN SORAZMERNOST

• Pravna podlaga

Pravna podlaga predloga sta člena 50 in 114 Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU). Člen 50 PDEU je pravna podlaga za sprejetje ukrepov EU za uresničevanje pravice do ustanavljanja na enotnem trgu na področju prava družb. Je tudi pravna podlaga za direktive 2013/34/EU, 2006/43/ES, 91/674/EGS in 86/635/EGS ter del pravne podlage za Direktivo 2004/109/ES. Člen 50 PDEU pooblašča Evropski parlament in Svet, da ukrepata z direktivami. Poleg tega je člen 114 PDEU splošen pravni akt, katerega cilj je vzpostaviti ali zagotoviti delovanje enotnega trga – v tem primeru prostega pretoka kapitala. Člen 114 PDEU je vključen kot pravna podlaga za to direktivo o spremembi Direktive 2004/109/ES.

• Subsidiarnost (za neizključno pristojnost)

Računovodska direktiva, kakor je bila spremenjena z NFRD, že ureja razkritje informacij o trajnostnosti v EU. Pravila o preglednosti so potrebna za zagotovitev zaščite vlagateljev in finančne stabilnosti po vsej EU. Skupna pravila o poročanju o trajnostnosti in dajanju zagotovil o njegovi zanesljivosti zagotavljajo enake konkurenčne pogoje za podjetja s sedežem v različnih državah članicah. Znatne razlike v zahtevah glede poročanja o trajnostnosti in dajanju zagotovil med državami članicami povzročajo dodatne stroške in zapletenost za podjetja, ki poslujejo čezmejno. To škodi enotnemu trgu. Države članice ne morejo same zagotoviti usklajenosti in primerljivosti zahtev glede poročanja o trajnostnosti po vsej EU.

Poleg tega lahko samo posredovanje EU zagotovi, da so pravila o poročanju o trajnostnosti skladna z drugimi zakoni EU, vključno z uredbo o razkritju trajnostnega financiranja in uredbo o taksonomiji ter z delegiranimi in izvedbenimi akti, sprejetimi v skladu z navedenima uredbama.

Poročanje o trajnostnosti je predmet vse večjega zanimanja in regulativnega posredovanja v jurisdikcijah po svetu. EU mora zato razviti skladen in celovit pristop k poročanju o trajnostnosti, da bo lahko konstruktivno sodelovala s svojimi mednarodnimi partnerji. V primerjavi s posameznimi ukrepi držav članic lahko posredovanje EU zagotovi pomemben evropski prispevek k razvoju svetovne politike, da bi bili bolje zaščiteni interesi evropskih podjetij in drugih deležnikov.

• Sorazmernost

Osrednji element tega predloga je, da se od nekaterih kategorij podjetij zahteva poročanje v skladu z obveznimi standardi poročanja o trajnostnosti. Tako kot pri računovodskem poročanju so potrebni skupni standardi za zagotovitev, da so sporočene informacije primerljive in relevantne. Skupni standardi poročanja bodo tudi močno olajšali digitalizacijo, dajanje zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti in izvajanje tega poročanja.

¹³ COM(2021) 93.

¹⁴ COM(2012) 614.

Ta predlog predvideva uvedbo zahteve, da je treba zagotoviti zanesljivost sporočenih informacij o trajnostnosti. Predvideva tudi, da morajo podjetja digitalno označiti sporočene informacije o trajnostnosti. Digitalno označevanje je bistveno za izkoriščanje priložnosti, ki jih ponujajo digitalne tehnologije za korenito izboljšanje načina uporabe informacij o trajnostnosti. EU je že uvedla zahtevo po digitalnem označevanju finančnih informacij¹⁵.

Ta predlog temelji na sorazmernem pristopu k določanju, za katera podjetja bodo veljale zahteve glede obveznega poročanja. Malim in srednjim podjetjem (MSP), razen MSP, ki kotirajo na reguliranih trgih EU, ne nalaga novih zahtev. Predlog iz obveznega poročanja izvzema mikro podjetja, ki kotirajo na borzi¹⁶.

Komisija bo sprejela standarde za velika podjetja ter ločene, sorazmerne standarde za MSP. Standardi za MSP bodo prilagojeni zmogljivostim in sredstvom teh podjetij. Medtem ko bi MSP, ki kotirajo na reguliranih trgih, morala uporabljati te sorazmerne standarde, se lahko MSP, ki ne kotirajo na borzi, kar je velika večina MSP, odločijo, da jih bodo uporabljala prostovoljno.

- **Izbira instrumentov**

Ta predlog vsebuje direktivo, ki spreminja določbe računovodske direktive, direktive o preglednosti ter direktive in uredbe o reviziji, s čimer zagotavlja skladnost med ustreznimi določbami teh štirih instrumentov.

3. REZULTATI NAKNADNIH OCEN, POSVETOVANJ Z DELEŽNIKI IN OCEN UČINKA

- **Naknadne ocene/preverjanja primernosti obstoječe zakonodaje**

Komisija je aprila 2021 objavila preverjanje primernosti okvira EU za računovodsko in nefinančno poročanje podjetij, skupaj z obveznim pregledom nekaterih vidikov NFRD¹⁷. Glavni zaključek preverjanja primernosti in pregleda je bil, da informacije o trajnostnosti, ki jih trenutno poročajo podjetja, ne izpolnjujejo potreb predvidenih uporabnikov informacij, zato bi morala Komisija predlagati revizijo NFRD. To je v skladu z ugotovitvami ocene učinka, priložene temu predlogu (glej spodaj).

- **Posvetovanja z deležniki**

Naslednje posvetovalne dejavnosti so prispevale k oblikovanju vsebine tega predloga:

¹⁵ Enotna elektronska oblika poročanja (ESEF), vzpostavljena z Delegirano uredbo (EU) 2018/815.

¹⁶ Člen 3 računovodske direktive (2013/34/EU) opredeljuje kategorije podjetij glede na njihovo velikost: Odstavek 1: [...] opredelijo mikro podjetja kot podjetja, ki na dan svoje bilance stanja ne presegajo mej vsaj dveh od naslednjih treh meril: (a) bilančna vsota: 350 000 EUR; (b) čisti prihodek: 700 000 EUR; (c) povprečno število zaposlenih v poslovnem letu: 10. Odstavek 2: Mala podjetja so podjetja, ki na dan svoje bilance stanja ne presegajo meje vsaj dveh od naslednjih treh meril: (a) bilančna vsota: 4 000 000 EUR; (b) čisti prihodek: 8 000 000 EUR; (c) povprečno število zaposlenih v poslovnem letu: 50. [...] Odstavek 3: Srednja podjetja so podjetja, ki niso mikro ali mala podjetja in na dan svoje bilance stanja ne presegajo meje vsaj dveh od naslednjih treh meril: (a) bilančna vsota: 20 000 000 EUR; (b) čisti prihodek: 40 000 000 EUR; (c) povprečno število zaposlenih v poslovnem letu: 250. [...].

¹⁷ [Urad za publikacije: prosimo, vstavite sklic na Poročilo Komisije Evropskemu parlamentu, Svetu in Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru o klavzulah o pregledu v direktivah 2013/34/EU, 2014/95/EU in 2013/50/EU ter priloženi delovni dokument služb Komisije – Preverjanje primernosti].

- odprto spletno javno posvetovanje od marca do julija 2018 za pripravo preverjanja primernosti okvira EU za poročanje podjetij,
- ciljno usmerjeno spletno posvetovanje od februarja do marca 2019 za pomoč pri razvoju smernic za poročanje v zvezi s podnebjem,
- ciljno usmerjeno spletno posvetovanje s podjetji, ki spadajo na področje uporabe NFRD, ki so ga za Komisijo od decembra 2019 do marca 2020 izvajali zunanji svetovalci (CEPS),
- spletne povratne informacije za začetno oceno učinka Komisije za revizijo NFRD od januarja do februarja 2020,
- odprto spletno javno posvetovanje o reviziji NFRD od februarja do junija 2020,
- ciljno usmerjena spletna anketa med MSP (odbor za MSP) o poročanju o trajnostnosti od marca do maja 2020.

Komisija je organizirala tudi delavnice z več deležniki o konceptu pomembnosti (november 2019) in dajanju zagotovil o zanesljivosti informacij o trajnostnosti (december 2020) ter maja 2020 ločena posvetovalna srečanja z različnimi skupinami deležnikov (podjetja, organizacije civilne družbe in sindikati).

Posvetovanja so razkrila nekaj razlik med uporabniki in pripravljavci informacij o trajnostnosti. Uporabniki načeloma bolj podpirajo podrobne in izčrpne zahteve glede poročanja. Pripravljavci so izrazili zaskrbljenost zaradi stroškov takih zahtev, pogosto so izrazili željo, da se ohrani široka diskrecijska pravica glede tega, kaj poročati in kako poročati.

Odrpto javno posvetovanje o reviziji NFRD je kljub temu pokazalo, da obstaja zelo močna podpora obveznim standardom poročanja o trajnostnosti (več kot 80 % vseh anketirancev, vključno z 81 % anketirancev, ki so podjetja, ki pripravljajo poročila o trajnostnosti, ali pa takšna podjetja zastopajo). Številni deležniki so poudarili, da bi morala EU, če bo razvila standarde poročanja o trajnostnosti, graditi na mednarodnih pobudah za določanje standardov in zagotoviti skladnost z njimi. Deležniki so poudarili tudi, da je treba pojasniti obveznost poročanja v skladu z vidikom dvojne pomembnosti.

Posvetovanja so tudi pokazala, da obstaja močna podpora ukrepom za zagotovitev uskladitve zahtev glede poročanja o trajnostnosti iz NFRD z ustrežno zakonodajo EU, zlasti z uredbo o razkritju trajnostnega financiranja in uredbo o taksonomiji.

Deležniki imajo širok razpon mnenj o tem, za katere kategorije podjetij bi morale veljati zahteve glede obveznega poročanja. Večina organizacij civilne družbe in sindikatov podpira razširitev področja uporabe NFRD na širok razpon podjetij, vključno z velikimi podjetji, ki ne kotirajo na borzi, ter MSP. Številne finančne institucije in upravitelji premoženja podpirajo uvedbo sorazmernih zahtev glede poročanja za MSP, zlasti za MSP, ki kotirajo na borzi. Glavna poslovna združenja so v glavnem nasprotovala razširitvi področja uporabe zahtev glede poročanja. Organizacije, ki zastopajo MSP, in večina samih MSP, nasprotujejo uvedbi obveznih zahtev za MSP, vendar ostajajo odprte za zamisel o sorazmernih, prostovoljnih standardih zanje. Skupina različnih deležnikov je predlagala, da bi zahteve glede poročanja veljale tudi za podjetja zunaj EU.

- **Zbiranje in uporaba strokovnih mnenj**

Komisija je pri pripravi tega predloga upoštevala priporočila projektne skupine, ki jo je ustanovila Evropska svetovalna skupina za računovodsko poročanje (EFRAG), da bi preučila možnost razvoja evropskih standardov poročanja o trajnostnosti¹⁸. Obravnavala je tudi priporočila predsednika EFRAG o morebitnih spremembah upravljanja EFRAG, če bo zadolžen za razvoj takšnih standardov¹⁹. Upravljanje EFRAG bi bilo ustrezno spremenjeno, preden EFRAG Komisiji predloži osnutek standardov. Zlasti bi bilo treba poleg obstoječega stebra računovodskega poročanja EFRAG oblikovati nov steber poročanja o trajnostnosti. Nov steber bi moral imeti trdno strukturo upravljanja in ustrezen postopek, ki bi odražala njegovo vlogo pri razvoju standardov. Vključevati bi moral širši krog deležnikov, kot so običajno vključeni v računovodsko poročanje, vključno z uravnoteženo zastopanostjo strokovnjakov iz nacionalnih organov, civilne družbe in zasebnega sektorja.

Komisija je najela svetovalce za zbiranje podatkov o poročanju o trajnostnosti, vključno s stroški tega poročanja, in sicer z anketo med podjetji, ki spadajo na področje uporabe NFRD²⁰. Prav tako je najela svetovalce za analizo tržnih in sedanjih praks pri zagotavljanju podatkov, ocen in raziskav o trajnostnosti za finančni sektor²¹.

- **Ocena učinka**

Službe Komisije so za ta predlog pripravile oceno učinka²². Odbor za regulativni nadzor je podal pozitivno mnenje s pridržki glede osnutka ocene učinka²³.

Ocena učinka se je osredotočila na odločitve politike na treh področjih: (1) standardizacija – ali je treba oblikovati standarde EU za poročanje o trajnostnosti in od podjetij zahtevati, da jih uporabljajo; (2) dajanje zagotovil (revizija) – ali bi bilo treba zagotoviti zanesljivost sporočenih informacij o trajnostnosti in, če je tako, na kateri ravni; in (3) področje uporabe – za katere kategorije podjetij bi morale veljati zahteve glede poročanja.

Prednostna možnost politike, opredeljena v oceni učinka, bi:

- (1) zahtevala, da vsa podjetja, ki spadajo na področje uporabe, poročajo v skladu s standardi EU;
- (2) zahtevala, da vsa podjetja, ki spadajo na področje uporabe, pridobijo omejeno zagotovilo za sporočene informacije o trajnostnosti, pri čemer se vključi možnost poznejšega prehoda na zahtevo po razumnem zagotovitilu; ter
- (3) razširila področje uporabe na vsa velika podjetja in vsa podjetja, ki kotirajo na reguliranih trgih EU, razen mikropodjetij, ki kotirajo na borzi. Področje uporabe bi zajemalo podjetja, ki nimajo sedeža v EU in kotirajo na reguliranih trgih EU, ter podjetja v EU, ki so odvisna podjetja podjetij zunaj EU.

¹⁸ <https://www.efrag.org/Lab2>.

¹⁹ <https://www.efrag.org/Assets/Download?assetUrl=%2fsites%2fwebpublishing%2fSiteAssets%2fJean-Paul%2520Gauz%2c3%a8s%2520-%2520Ad%2520Personam%2520Mandate%2520-%2520Final%2520Report%2520-%252005-03-2021.pdf>.

²⁰ Študija o direktivi o nefinančnem poročanju <https://data.europa.eu/doi/10.2874/229601>.

²¹ Študija o ocenah, podatkih in raziskavah glede trajnostnosti: <https://op.europa.eu/en/publication-detail/-/publication/d7d85036-509c-11eb-b59f-01aa75ed71a1/language-en/format-PDF/source-183474104>.

²² Urad za publikacije: prosimo, vstavite povezavo na oceno učinka SWD(2021) 150.

²³ Urad za publikacije: prosimo, vstavite povezavo na mnenje Odbora za regulativni nadzor o oceni učinka SWD(2021) 150.

Prednostna možnost je najboljši kompromis med možnima načinoma ukrepanja. En možni način ukrepanja so podrobne in normativne zahteve glede poročanja, stroga zahteva glede zagotovil in široko področje uporabe, kar je zelo učinkovit način za zadovoljevanje potreb uporabnikov, vendar dražji za pripravljavce. Drug način ukrepanja so manj podrobne zahteve glede poročanja, manj stroga zahteva glede zagotovil in ožje področje uporabe, kar je manj učinkovit način za zadovoljevanje potreb uporabnikov, vendar tudi vsaj kratkoročno cenejši za pripravljavce. Cilj je doseči najboljši rezultat v smislu ciljev in s tem povezanih stroškov.

Prednostna možnost državam članicam omogoča tudi, da za dajanje zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti pooblastijo neodvisne ponudnike storitev dajanja zagotovil, ki niso zakoniti revizorji ali revizijska podjetja. S tem naj bi se podjetjem ponudila širša izbira ponudnikov storitev dajanja zagotovil za dajanje zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti.

Uporabniki bodo imeli koristi od boljšega dostopa do primerljivih, relevantnih in zanesljivih informacij o trajnostnosti več podjetij. To bo posledično zmanjšalo tveganje naložb v finančni sistem, povečalo gibanje kapitala v podjetja, ki imajo pozitivni učinek na ljudi in okolje, ter povečalo odgovornost podjetij. Varčevalcem in vlagateljem, ki želijo vlagati trajnostno, bo to omogočeno. Predlagana možnost bi zagotovila, da bi informacije o trajnostnosti poročalo približno 49 000 podjetij (75 % prihodka vseh družb z omejeno odgovornostjo) v primerjavi s sedanjimi 11 600 podjetji (47 % prihodka vseh družb z omejeno odgovornostjo), ki spadajo na področje uporabe NFRD. Vsa velika podjetja in vsa podjetja, ki kotirajo na reguliranih trgih EU (razen mikropodjetij, ki kotirajo na borzi), bi morala uporabljati standarde EU za poročanje o trajnostnosti in pridobiti zagotovilo za sporočene informacije. Za primerjavo, trenutno le približno 20 % velikih podjetij v celoti uporablja kakršne koli standarde poročanja o trajnostnosti, samo 30 % pa jih pridobi neko obliko zagotovila. Predlagana možnost bo imela posredne pozitivne učinke na spoštovanje temeljnih pravic, ljudi in okolje, saj lahko strožje zahteve glede poročanja pozitivno vplivajo na ravnanje podjetij.

Skupni ocenjeni stroški prednostne možnosti za pripravljavce znašajo 1 200 milijonov EUR v obliki enkratnih stroškov in 3 600 milijonov EUR v obliki letnih ponavljajočih se stroškov. Poleg tega bodo imeli pripravljavci stroške zaradi zahtev glede poročanja iz člena 8 uredbe o taksonomiji²⁴. Če EU ne ukrepa, se pričakuje, da se bodo stroški za pripravljavce v vsakem primeru močno povečali, ker se bodo povečale neuskladjene zahteve uporabnikov po informacijah, ker ne bo soglasja o tem, katere informacije bi morala podjetja poročati, da bi zadovoljila potrebe uporabnikov, in zaradi stalnih težav pri pridobivanju informacij o trajnostnosti, ki jih za namene svojega poročanja potrebujejo pripravljavci od dobaviteljev, strank in podjetij, v katera se vlaga. Ker ni na voljo dovolj podrobnih podatkov, ni mogoče izračunati stroškov, ki bi jih imeli pripravljavci v primeru, če ne bi uvedli novih pravil. Vendar se ocenjuje, da bi uporaba standardov lahko prinesla letne prihranke v višini 24 200–41 700 EUR na podjetje (kar bi pri sedanjem obsegu podjetij, za katera se uporablja NFRD, pomenilo približno 280–490 milijonov EUR na leto, v primeru izvedbe prednostne možnosti

²⁴ Ocenjeni obseg teh stroškov je vključen v oceno učinka delegiranega akta o taksonomiji za blažitev podnebnih sprememb in prilagajanje nanje (C(2021) 2800; ocena učinka SWD(2021) 152): 1 200–3 700 milijonov EUR v obliki enkratnih stroškov in 600–1 500 milijonov EUR v obliki letnih ponavljajočih se stroškov.

pa 1 200–2 000 milijonov EUR na leto), če bi standardi popolnoma odpravili potrebo po zahtevanju dodatnih informacij od pripravljavcev²⁵.

Podjetja v EU bi lahko imela višje stroške poročanja kot podjetja zunaj EU, če druge jurisdikcije ne bi sprejele pristopa, podobnega pristopu, opisanemu v tem predlogu. To bi lahko privedlo do neenake obravnave podjetij v EU in podjetij zunaj EU, kar bi škodilo enakim konkurenčnim pogojem na enotnem trgu EU. Za zmanjšanje tega tveganja veljajo zahteve glede poročanja iz predloga za podjetja v EU, ki so odvisna podjetja podjetij zunaj EU, in vsa podjetja zunaj EU, katerih prenosljivi vrednostni papirji kotirajo na reguliranem trgu EU.

- **Primernost in poenostavitev ureditve**

Za zagotovitev zaščite vlagateljev bi morala za vsa podjetja, ki kotirajo na reguliranih trgih, načeloma veljati enaka pravila o razkritju. MSP, ki kotirajo na reguliranih trgih EU, bi zato morala izpolnjevati predlagane nove zahteve glede poročanja o trajnostnosti²⁶. Vendar bi se zahteve za MSP, ki kotirajo na reguliranih trgih EU, začele uporabljati šele tri leta po tem, ko bi se uporabljale za druga podjetja, da bi se upoštevale relativne gospodarske težave, s katerimi se soočajo manjša podjetja zaradi pandemije COVID-19. To obdobje postopnega uvajanja bi MSP, ki kotirajo na borzi, tudi omogočilo uporabo novih zahtev, ko bodo prakse poročanja in dajanja zagotovil o zanesljivosti informacij o trajnostnosti dosegle višjo stopnjo zrelosti. Zahteve po razkritju iz tega predloga se ne bi uporabljale za MSP s prenosljivimi vrednostnimi papirji, ki kotirajo na zagonskih trgih MSP ali v večstranskih sistemih trgovanja. Poleg tega se zaradi sorazmernosti ne bi uporabljale za mikropodjetja, ki kotirajo na reguliranih trgih EU.

Ta predlog od drugih MSP ne zahteva, da poročajo informacije o trajnostnosti. Vendar se lahko MSP, ki ne kotirajo na borzi, odločijo, da prostovoljno uporabljajo standarde poročanja o trajnostnosti, ki jih bo Komisija sprejela kot delegirane akte za poročanje MSP, ki kotirajo na borzi. Njihov cilj je vsem MSP omogočiti, da informacije poročajo stroškovno učinkovito kot odgovor na številne zahtevke po informacijah, ki jih prejmejo od drugih podjetij, s katerimi poslujejo, kot so banke, zavarovalnice in velika podjetja, ki so njihove stranke, ter pomagati pri določanju omejitev za informacije, ki jih lahko podjetja razumno pričakujejo od MSP v svoji vrednostni verigi. Takšni standardi bi morali tudi pomagati MSP, da privabijo dodatne naložbe in financiranje ter v celoti sodelujejo pri prehodu na trajnostno gospodarstvo, opisano v evropskem zelenem dogovoru, in k njemu prispevajo. Standardi za MSP bodo referenca za raven informacij o trajnostnosti, ki bi jih lahko podjetja, ki spadajo na področje uporabe direktive o poročanju podjetij glede trajnostnosti, razumno zahtevala od dobaviteljev in strank v svojih vrednostnih verigah, ki so MSP.

Ta predlog je pripravljen na digitalno tehnologijo, saj od podjetij zahteva digitalno označevanje sporočenih informacij o trajnostnosti v skladu z digitalno taksonomijo.

- **Temeljne pravice**

Ta predlog spoštuje temeljne pravice in upošteva načela iz Listine Evropske unije o temeljnih pravicah. Posredno bo pozitivno vplival na temeljne pravice, saj lahko strožje zahteve glede

²⁵ Ti izračuni temeljijo na odgovorih na anketo, ki jo je izvedel Inštitut za trajnostnost (ERM) kot del svoje študije o ocenah in raziskavah glede trajnostnosti (<https://op.europa.eu/en/publication-detail/-/publication/d7d85036-509c-11eb-b59f-01aa75ed71a1/language-en/format-PDF/source-183474104>).

²⁶ Razen mikro podjetja, ki kotirajo na borzi.

poročanja pozitivno vplivajo na ravnanje podjetij. Služiti bi moral temu, da bi se podjetja bolj zavedala temeljnih pravic, in pozitivno vplivati na to, kako prepoznavajo in obvladujejo dejanske in potencialne škodljive učinke na temeljne pravice. Prav tako bi moral povečati kapitalske tokove v podjetja, ki spoštujejo temeljne pravice, in na splošno povečati odgovornost podjetij za njihov vpliv na temeljne pravice.

4. PRORAČUNSKÉ POSLEDICE

Predlog nima proračunskih posledic. Za odhodke za financiranje razvoja standardov EU za poročanje o trajnostnosti se bodo uporabila obstoječa proračunska sredstva.

5. DRUGI ELEMENTI

- **Načrti za izvedbo ter ureditev spremljanja, ocenjevanja in poročanja**

Za spremljanje napredka pri doseganju specifičnih ciljev predloga bo Komisija preučila možnost organiziranja rednih anket uporabnikov in pripravljavcev, odvisno od razpoložljivosti finančnih sredstev.

Predlog vključuje zahtevo, da mora Komisija poročati Evropskemu parlamentu in Svetu o izvajanju zahtev glede zagotovil najpozneje 3 leta po začetku uporabe te direktive. Poročilu bodo po potrebi priloženi zakonodajni predlogi za strožje zahteve glede zagotovil („razumno zagotovilo“).

Ta predlog ne zahteva izvedbenega načrta.

- **Obrazložitevni dokumenti (za direktive)**

Obrazložitevni dokumenti niso potrebni.

- **Natančnejša pojasnitev posameznih določb predloga**

Člen 1 spreminja Direktivo 2013/34/EU (v nadaljnjem besedilu: računovodska direktiva).

Odstavek 1 člena 1 razširja področje uporabe členov računovodske direktive o obveznostih poročanja o trajnostnosti na kreditne institucije in zavarovalnice, ki v skladu z računovodsko direktivo niso družbe z omejeno odgovornostjo ali za katere se šteje, da nimajo omejene odgovornosti, vključno z združenimi bankami ter vzajemnimi in združenimi zavarovalnicami, če izpolnjujejo ustrezna merila glede velikosti.

V odstavku 2 člena 1 so opredeljeni nekateri izrazi, ki so potrebni za predlog. Uvaja in opredeljuje pojma „zadeve v zvezi s trajnostnostjo“ in „poročanje o trajnostnosti“, medtem ko se obstoječe določbe računovodske direktive nanašajo na „nefinančne informacije“. Opredeljuje tudi izraza „neodvisni ponudnik storitev dajanja zagotovil“ in „neopredmetena sredstva“.

Odstavek 3 člena 1 nadomešča člen 19a računovodske direktive, ki določa zahteve glede poročanja o trajnostnosti za nekatera podjetja. Predlog spreminja člen 19a, kot sledi:

- spreminja osebno področje uporabe zahtev za poročanje in njihovo uporabo razširja na vsa velika podjetja in vsa podjetja z vrednostnimi papirji, ki kotirajo na reguliranih trgih EU, razen mikropodjetij. Da bi se zmanjšalo breme poročanja za MSP, ki kotirajo na borzi, morajo ta podjetja začeti poročati v skladu s to direktivo 3 leta po začetku njene uporabe,

- pojasnjuje načelo „dvojne pomembnosti“ in odpravlja vsakršno dvoumnost glede dejstva, da bi morala podjetja poročati informacije, potrebne za razumevanje, kako nanje vplivajo zadeve v zvezi s trajnostnostjo, ter informacije, potrebne za razumevanje vpliva, ki ga imajo sama na ljudi in okolje,
- podrobneje določa informacije, ki bi jih morala razkriti podjetja. V primerjavi z obstoječimi določbami uvaja nove zahteve za podjetja, da morajo zagotoviti informacije o svoji strategiji, ciljih, vlogi upravnega odbora in vodstva, glavnih škodljivih vplivih, povezanih s podjetjem in njegovo vrednostno verigo, neopredmetenih sredstvih ter o tem, kako so določila informacije, o katerih poročajo,
- določa, da bi morala podjetja poročati kvalitativne in kvantitativne informacije, informacije glede prihodnosti in preteklosti ter informacije, ki zajemajo kratko-, srednje- in dolgoročno časovna obdobja, kakor je ustrezno,
- od vseh podjetij, ki spadajo na njegovo področje uporabe, zahteva, da poročajo v skladu z evropskimi standardi poročanja o trajnostnosti, in dovoljuje MSP, ki spadajo na njegovo področje uporabe in kotirajo na borzi, da poročajo v skladu s standardi poročanja o trajnostnosti, ki veljajo za MSP,
- državam članicam odvzema možnost, da podjetjem dovolijo, da zahtevane informacije poročajo v ločenem poročilu, ki ni del poslovnega poročila,
- od izvzetih odvisnih podjetij zahteva, da morajo objaviti konsolidirano poslovno poročilo obvladujočega podjetja, ki poroča na ravni skupine, in v svoje (posamično) poslovno poročilo pravnega subjekta vključiti sklicevanje na dejstvo, da je zadevno podjetje izvzeto iz zahtev direktive.

Odstavek 4 člena 1 v računovodsko direktivo uvaja tri nove določbe, in sicer člene 19b, 19c in 19d, o standardih poročanja o trajnostnosti. Člen 19b Komisijo pooblašča, da z delegiranimi akti sprejme standarde EU za poročanje o trajnostnosti, in določa zahteve za njihovo sprejetje. Prvič, določa minimalna merila glede kakovosti, ki bi jih morale izpolnjevati informacije, sporočene v skladu s standardi. Drugič, opredeljuje teme, ki bi jih morali zajemati standardi. Tretjič, v njem so opredeljeni nekateri instrumenti in pobude, ki bi jih morala Komisija posebej upoštevati pri odločanju o vsebini delegiranih aktov, vključno z določeno zakonodajo EU in delom v okviru pobud za določanje svetovnih standardov poročanja o trajnostnosti. Prav tako zahteva, da Komisija prvi sklop standardov sprejme do 31. oktobra 2022. Ta sklop standardov bi moral določati informacije, ki bi jih morala poročati podjetja o vseh zadevah v zvezi s trajnostnostjo in vseh področjih poročanja, navedenih v členu 19a(2). Ti delegirani akti bi morali določati vsaj informacije, ki bi jih morala poročati podjetja za zadovoljevanje potreb udeležencev na finančnem trgu, za katere veljajo zahteve glede razkritja iz Uredbe (EU) 2019/2088. Drugi sklop standardov bi bilo treba sprejeti najpozneje do 31. oktobra 2023. Ta sklop standardov bi moral določati dodatne informacije, ki bi jih morala podjetja poročati o zadevah v zvezi s trajnostnostjo in področjih poročanja iz člena 19a(2), kjer je to ustrezno, ter informacije, specifične za sektor, v katerem podjetje posluje. Nazadnje, člen 19b od Komisije zahteva, da vsaj vsaka tri leta pregleda standarde, da se upošteva relevanten razvoj dogodkov, tudi na področju mednarodnih standardov. V skladu s členom 19c mora Komisija do 31. oktobra 2023 sprejeti standarde poročanja o trajnostnosti za mala in srednja podjetja. V skladu s členom 19d morajo podjetja pripraviti svoje računovodske izkaze in poslovno poročilo v enotni elektronski obliki poročanja v skladu s členom 3 Delegirane

uredbe Komisije (EU) 2019/815 ter informacije o trajnostnosti opremiti z oznakami, kot in kadar je tako določeno v navedeni uredbi²⁷.

Odstavek 5 člena 1 spreminja člen 20 tako, da od podjetij, ki kotirajo na borzi in za katere velja ta določba, zahteva, da v opis politike raznolikosti, ki se uporablja v zvezi z upravnimi, poslovnimi in nadzornimi organi družbe, vključijo sklicevanje na spol. Prav tako spreminja člen 20 tako, da podjetjem, ki kotirajo na borzi in za katera velja člen 20, omogoča izpolnjevanje zahtev iz točk (c), (f) in (g) s tem, da vključijo potrebne informacije kot del svojega poročanja o trajnostnosti²⁸.

Odstavek 6 člena 1 spreminja člen 23 računovodske direktive in pojasnjuje, da ureditev izvzetja za konsolidirane računovodske izkaze in konsolidirana poslovna poročila deluje neodvisno od ureditve izvzetja za konsolidirano poročanje o trajnostnosti. To pomeni, da je podjetje mogoče izvzeti iz zahtev glede konsolidiranega računovodskega poročanja, ne pa tudi iz zahtev glede konsolidiranega poročanja o trajnostnosti. To velja, če končno obvladujoče podjetje pripravljata konsolidirane računovodske izkaze in konsolidirana poslovna poročila v skladu s pravom EU ali enakovrednimi zahtevami, če gre za državo, ki ni članica EU, vendar ne pripravljata konsolidiranih poročil o trajnostnosti v skladu s pravom EU ali enakovrednimi zahtevami, če gre za državo, ki ni članica EU.

Odstavek 7 člena 1 nadomešča člen 29a računovodske direktive, tako da se vse zahteve glede poročanja o trajnostnosti iz člena 19a ustrezno uporabljajo za obvladujoča podjetja, ki poročajo na konsolidirani osnovi za celotno skupino.

Odstavek 8 člena 1 spreminja člen 30 računovodske direktive, da se ta uskladi z novimi zahtevami glede poročanja o trajnostnosti. Prvič, spremeni se tako, da se od držav članic zahteva, da zagotovijo, da podjetja v 12 mesecih po datumu bilance stanja objavijo ustrezno potrjene letne računovodske izkaze in poslovno poročilo v elektronski obliki, predpisani v novem členu 19d. Drugič, spremeni se tako, da se zahteva, da se mnenje o poročanju o trajnostnosti, ki ga izda neodvisni ponudnik storitev dajanja zagotovil, ki ni zakoniti revizor, objavi skupaj z letnimi računovodskimi izkazi in poslovnim poročilom. Nazadnje, spremeni se tako, da se od držav članic zahteva, da zagotovijo, da so poslovna poročila, ki vsebujejo poročanje o trajnostnosti, po objavi nemudoma na voljo ustreznemu uradno določenemu mehanizmu iz Direktive 2004/109/ES Evropskega parlamenta in Sveta (direktiva o preglednosti). Določa, da bi moral biti v primeru, če podjetja, ki pripravljajo poročanje o trajnostnosti, ne kotirajo na reguliranih trgih EU, ustrezní uradno določeni mehanizem eden od uradno določenih mehanizmov države članice, v kateri ima zadevno podjetje svoj registrirani sedež. To je potrebno za vključitev informacij o trajnostnosti, ki jih razkrijejo podjetja, v evropsko enotno vstopno točko, ki bo vzpostavljena, kot je bilo napovedano v ukrepu 1 akcijskega načrta za unijo kapitalskih trgov.

Odstavek 9 člena 1 spreminja člen 33 računovodske direktive in usklajuje kolektivno odgovornost članov upravnih, poslovnih in nadzornih organov podjetja z revidiranimi

²⁷ Označevalni jezik je računalniški jezik, ki uporablja posebno tehniko kodiranja (v nadaljnjem besedilu: oznake) za opredelitev elementov v dokumentu, kar omogoča predstavitev informacij na način, ki omogoča branje strojev in ljudi.

²⁸ Točka (c) se nanaša na sisteme notranje kontrole in upravljanja tveganj v zvezi s postopkom računovodskega poročanja. Točka (f) se nanaša na sestavo in delovanje upravnih, poslovnih in nadzornih organov. Točka (g) se nanaša na politiko raznolikosti, ki se uporablja v zvezi z upravnimi, poslovnimi in nadzornimi organi podjetja.

zahtevami glede poročanja o trajnostnosti. Zlasti zahteva, da upravni, poslovodni in nadzorni organi zagotovijo, da je zadevno podjetje poročalo v skladu s standardi EU za poročanje o trajnostnosti in v zahtevani digitalni obliki, ter črta sklic na trenutno dovoljeno ločeno poročilo za poročanje o trajnostnosti.

Odstavek 10 člena 1 spreminja člen 34 računovodske direktive v zvezi z dajanjem zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti. Zlasti zahteva, da zakoniti revizor izvede posel dajanja omejenega zagotovila, kar zadeva poročanje podjetja o trajnostnosti, vključno s skladnostjo poročanja o trajnostnosti s standardi poročanja, postopkom, ki ga izvaja podjetje za določitev informacij, sporočenih v skladu s standardi, uporabo oznak za poročanje o trajnostnosti in kazalniki, sporočenimi v skladu s členom 8 uredbe o taksonomiji. Poleg tega državam članicam omogoča, da vsem neodvisnim ponudnikom storitev dajanja zagotovil, akreditiranim v skladu z Uredbo (ES) št. 765/2008 Evropskega parlamenta in Sveta, dovolijo, da na podlagi posla dajanja omejenega zagotovila predložijo mnenje o poročanju o trajnostnosti. Od držav članic zahteva tudi, da zagotovijo usklajene zahteve za vse osebe in podjetja, vključno z zakonitimi revizorji in revizijskimi podjetji, ki lahko podajo mnenje o dajanju zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti.

Odstavek 11 člena 1 spreminja člen 49 računovodske direktive in določa pogoje za pooblastitev Komisije za sprejemanje delegiranih aktov o standardih poročanja o trajnostnosti iz novega člena 19b. Od Komisije zahteva, da pri pripravi teh aktov upošteva strokovni nasvet Evropske svetovalne skupine za računovodsko poročanje (EFRAG), pod pogojem, da je bil pripravljen po primernem predpisanem postopku, pod javnim nadzorom in z zagotovljeno preglednostjo ter s strokovnim znanjem ustreznih deležnikov in so mu priložene analize stroškov in koristi, kar bo Komisiji olajšalo sprejetje standardov. V skladu s tem odstavkom mora tudi Evropski organ za vrednostne papirje in trge (ESMA) pred sprejetjem standardov podati mnenje o strokovnem nasvetu EFRAG. To mnenje se predloži v dveh mesecih od datuma prejema zahtevka od Komisije. To je razumno obdobje, saj bo ESMA sodeloval pri delu EFRAG in bo zato seznanjen z vsebino strokovnega nasveta EFRAG, preden bo predložen Komisiji. Komisija se mora pred sprejetjem standardov posvetovati tudi s strokovno skupino držav članic za trajnostno financiranje, Evropskim bančnim organom (EBA), Evropskim organom za zavarovanja in poklicne pokojnine (EIOPA), Evropsko agencijo za okolje (EEA), Agencijo Evropske unije za temeljne pravice (FRA), Evropsko centralno banko, Odborom evropskih organov za nadzor revizorjev in platformo za trajnostno financiranje. Če se kateri koli od teh organov odloči, da bo predložil mnenje, to stori v dveh mesecih od datuma, ko se je Komisija posvetovala z njim.

Odstavek 12 člena 1 spreminja člen 51 računovodske direktive in določa minimalne vrste sankcij in upravnih ukrepov, ki bi jih morale države članice določiti za primer kršitev nacionalnih določb, s katerimi se prenašajo zahteve glede poročanja o trajnostnosti iz računovodske direktive.

Člen 2 spreminja Direktivo 2004/109/ES (v nadaljnjem besedilu: direktiva o preglednosti).

Odstavek 1 člena 2 uvaja in opredeljuje izraz „poročanje o trajnostnosti“, ki je potreben za predlog.

Odstavek 2 člena 2 spreminja člen 4 direktive o preglednosti, da bi se upošteval del predpisanih informacij, ki se pripravijo in objavijo v skladu z določbami direktive, v zvezi s poročanjem o trajnostnosti. Prvič, spremeni se tako, da se zahteva, da letno računovodsko poročilo vključuje izjave oseb, odgovornih za računovodsko poročanje pri izdajatelju, da je bilo po njihovem najboljšem vedenju poslovno poročilo pripravljeno v skladu s standardi

poročanja o trajnostnosti, kot se zahteva v Direktivi 2013/34/EU, kadar je to ustrezno. Ker je treba zaradi sprememb, uvedenih s to direktivo, poročanje o trajnostnosti vključiti v poslovno poročilo, ni treba spremeniti člena 4(2)(b) Direktive 2004/109/ES. Drugič, sklicevanja na določbe računovodske direktive in Direktive 2006/43/ES (direktiva o reviziji) so posodobljena, kar zadeva zahtevo po revidiranju računovodskih izkazov v skladu s členom 34(1) računovodske direktive in da se navede, ali je revizor ali revizijsko podjetje v poslovnem poročilu odkrilo pomembno napačne navedbe, ter kar zadeva zahtevo po razkritju revizijskega poročila, vključno z mnenjem o dajanju zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti. Nazadnje, posodobijo in spremenijo se sklicevanja na določbe računovodske direktive v zvezi s pripravo poslovnega poročila, da se zahteva poročanje o trajnostnosti. Te spremembe omogočajo razširitev zahtev glede poročanja o trajnostnosti na podjetja, ki kotirajo na reguliranih trgih EU, razen mikropodjetij, vključno z izdajatelji zunaj EU. Pojasnjujejo tudi zakonsko pooblastilo, ki ga imajo nacionalni pristojni organi za nadzor poročanja o trajnostnosti.

Odstavek 3 člena 2 spreminja člen 23(4) direktive o preglednosti, da bi se Komisija pooblastila za sprejemanje ukrepov za vzpostavitev mehanizma za ugotavljanje enakovrednosti standardov poročanja o trajnostnosti, ki jih uporabljajo izdajatelji zunaj EU, in za sprejemanje potrebnih sklepov o taki enakovrednosti. Vsi sklepi o enakovrednosti standardov poročanja o trajnostnosti, ki jih uporabljajo izdajatelji zunaj EU, bodo neodvisni od sklepov o enakovrednosti v zvezi s standardi računovodskega poročanja.

Odstavek 4 člena 2 uvaja v direktivo o preglednosti člen 28(d), ki od Evropskega organa za vrednostne papirje in trge (ESMA) zahteva, da izda smernice za pristojne nacionalne organe, da se spodbudi konvergenca nadzora pri poročanju o trajnostnosti. Uredba o ESMA (Uredba (EU) št. 1095/2010) opredeljuje direktivo o preglednosti kot enega od zakonodajnih aktov Unije, ki opredeljujejo področje delovanja ESMA.

Člen 3 spreminja Direktivo 2006/43/ES (v nadaljnjem besedilu: direktiva o reviziji).

Odstavek 1 člena 3 spreminja člen 1 direktive o reviziji, tj. predmet urejanja, da se vključi dajanje zagotovil o zanesljivosti letnega in konsolidiranega poročanja o trajnostnosti, če ga izvaja zakoniti revizor ali revizijsko podjetje, ki izvaja obvezno revizijo računovodskih izkazov.

Odstavek 2 člena 3 spreminja in dodaja nekatere opredelitve, potrebne za predlog, v člen 2 direktive o reviziji. Spreminja opredelitvi „zakonitega revizorja“ in „revizijskega podjetja“, da se, kjer je ustrezno, upošteva njuno morebitno delo v zvezi z dajanjem zagotovil glede poročanja o trajnostnosti. Prav tako uvaja in opredeljuje izraza „dajanje zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti“ in „poročanje o trajnostnosti“.

Odstavki 3–7 člena 3 spreminjajo člene 6–11 direktive o reviziji in vsebujejo pravila o dovoljenju, stalnem strokovnem izobraževanju in medsebojnem priznavanju zakonitih revizorjev in revizijskih podjetij, da se zagotovi, da imajo zakoniti revizorji potrebno raven teoretičnega znanja o temah, pomembnih za dajanje zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti, in sposobnost uporabe takšnega znanja v praksi.

Odstavek 7 člena 3 spreminja člen 14, ki vsebuje pravila o postopkih, ki jih morajo pristojni organi določiti za podelitev dovoljenja zakonitim revizorjem iz druge države članice. Spremeni se tako, da se zagotovi, da v primeru, ko država članica odloči, da je treba za prosilca, ki zaprosi za dovoljenje, opraviti preizkus poklicne usposobljenosti, ta preizkus

zajema tudi ustrezno znanje zakonitega revizorja o zakonih in drugih predpisih države članice gostiteljice, ki so pomembni za dajanje zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti.

Odstavek 8 člena 3 uvaja člen 14a, ki vsebuje klavzulo o predhodno veljavnih pravilih, da se zagotovi, da lahko zakoniti revizorji z dovoljenjem, ko se začnejo uporabljati spremenjene pravne zahteve, še naprej izvajajo obvezne revizije ter izvajajo revizije poročanja o trajnostnosti. Države članice bi morale z zahtevo glede stalnega izobraževanja iz člena 13 direktive o reviziji zagotoviti, da zakoniti revizorji, ki že imajo dovoljenje, pridobijo potrebno znanje s področja poročanja o trajnostnosti in dajanja zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti.

Odstavek 9 člena 3 spreminja člen 24b, da se prilagodijo pravila o organizaciji dela revizorja, in sicer tako da se vključijo sklicevanja na njegovo delo v zvezi z dajanjem zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti. Zlasti se člen spremeni tako, da se zahteva, da ključni revizijski partnerji dejavno sodelujejo pri dajanju zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti, da zakoniti revizor pri dajanju zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti poslu nameni dovolj časa in dodeli zadostna sredstva za ustrezno izvajanje svojih nalog, da so v računovodski evidenci stranke navedena plačila za dajanje zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti in da revizijski spis vključuje informacije o dajanju zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti, če ga izvaja zakoniti revizor.

Odstavek 10 člena 3 spreminja člen 25, tako da zahteva, da države članice vzpostavijo ustrezna pravila, ki zagotavljajo, da plačila za dajanje zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti niso pod vplivom ali niso določena z zagotavljanjem dodatnih storitev, izvedenih za revidirani subjekt, oziroma niso predmet kakršnih koli pogojev.

Odstavek 11 člena 3 vstavlja člen 25b, da se pravila direktive o reviziji o poklicni etiki, neodvisnosti, nepristranskosti, zaupnosti in poslovni skrivnosti, ki se zahtevajo od revizorjev računovodskih izkazov, razširijo na njihovo delo v zvezi z dajanjem zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti.

Odstavek 12 člena 3 vstavlja člen 26a, ki zavezuje države članice, da morajo od revizorjev zahtevati, da izvajajo posle dajanja zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti v skladu s standardi dajanja zagotovil, ki jih je sprejela Komisija, in da za dajanje zagotovil uporabljajo nacionalne standarde, postopke ali zahteve, če Komisija ni sprejela standarda dajanja zagotovil, ki zadeva isto področje. Komisijo pooblašča, da z delegiranimi akti sprejme standarde dajanja zagotovil, da se določijo postopki, ki jih revizor izvede za oblikovanje zaključkov o dajanju zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti, vključno z načrtovanjem poslov, upoštevanjem tveganj in odzivom na tveganja, ter vrsta zaključkov, ki se vključijo v revizijsko poročilo. Od revizorjev zahteva tudi, da mora njihovo mnenje o poročanju o trajnostnosti temeljiti na poslu dajanja razumnega zagotovila, če Komisija uporabi možnost sprejetja standardov za razumno zagotovilo.

Odstavek 13 člena 3 vstavlja člen 27a za razširitev pravil o obveznih revizijah skupine podjetij na dajanje zagotovil o zanesljivosti konsolidiranega poročanja o trajnostnosti, če ga izvaja zakoniti revizor.

Odstavek 14 člena 3 spreminja člen 28, da se od zakonitih revizorjev ali revizijskih podjetij, ki dajejo zagotovila o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti, zahteva, da svoje rezultate predstavijo v revizijskem poročilu in pripravijo poročilo v skladu z zahtevami za standarde dajanja zagotovil, ki jih je sprejela EU ali zadevna država članica. Zlasti bi bilo treba v revizijskem poročilu opredeliti letno ali konsolidirano poročanje o trajnostnosti ter datum in

obdobje, ki ga zajema. V poročilu bi moral biti naveden okvir za poročanje o trajnostnosti, ki se uporablja pri njegovi pripravi. Vključevati bi moralo opis področja uporabe zagotovila o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti in navedbo standardov dajanja zagotovil, v skladu s katerimi je bilo izvedeno dajanje zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti. Vključevati bi moralo tudi mnenje zakonitega revizorja o poročanju o trajnostnosti.

Odstavek 15 člena 3 spreminja člen 29 direktive o reviziji v zvezi s sistemom za pregled zagotavljanja kakovosti zakonitih revizorjev in revizijskih podjetij, da se zagotovi, da se pregledi zagotavljanja kakovosti izvajajo za revizije poročanja o trajnostnosti in da imajo osebe, ki izvajajo preglede zagotavljanja kakovosti, ustrezno strokovno izobrazbo in ustrezne izkušnje z dajanjem zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti.

Odstavek 16 člena 3 vstavlja člen 30g, da se pojasni, da se sistem preiskav in sankcij za zakonite revizorje in revizijska podjetja, ki izvajajo obvezne revizije, uporablja tudi za revizije poročanja o trajnostnosti.

Odstavek 17 člena 3 vstavlja člen 36a, da se pojasni, da se določbe o javnem nadzoru in regulativnih ureditvah med državami članicami v zvezi z obveznimi revizijami uporabljajo tudi za dajanje zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti.

Odstavek 18 člena 3 vstavlja člen 38a, da se pojasni, da se določbe o imenovanju in razrešitvi zakonitih revizorjev in revizijskih podjetij v zvezi z obveznimi revizijami uporabljajo tudi za dajanje zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti.

Odstavek 19 člena 3 spreminja člen 39, da se pojasnijo naloge revizijske komisije za dajanje zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti. Revizijska komisija bi morala zlasti obvestiti upravni ali nadzorni organ revidiranega subjekta o rezultatu dajanja zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti in pojasniti, kako je revizijska komisija prispevala k celovitosti poročanja o trajnostnosti in kakšna je bila njena vloga v tem postopku. Spremljati bi morala postopek poročanja o trajnostnosti, vključno s postopkom digitalnega poročanja, in postopek, ki ga podjetje izvaja za določitev informacij, sporočenih v skladu z ustreznimi standardi poročanja o trajnostnosti, ter predložiti priporočila ali predloge za zagotovitev njegove celovitosti. Spremljati bi morala učinkovitost notranjih sistemov obvladovanja kakovosti in sistemov obvladovanja tveganja v podjetju ter po potrebi njegove notranje revizije v zvezi s poročanjem o trajnostnosti revidiranega subjekta, vključno z njegovim digitalnim poročanjem, kot se bo zahtevalo v skladu s spremenjeno računovodsko direktivo, ne da bi pri tem ogrožala neodvisnost podjetja. Nazadnje, spremljati bi morala dajanje zagotovil o zanesljivosti letnega in konsolidiranega poročanja o trajnostnosti ter pregledovati in spremljati neodvisnost zakonitih revizorjev ali revizijskih podjetij.

Odstavek 20 člena 3 spreminja člen 45, da bi zahteve za registracijo in nadzor revizorjev in revizijskih subjektov zunaj EU uskladili z novim področjem uporabe direktive, ki zajema dajanje zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti.

Odstavek 21 člena 3 spreminja člen 48a, da se določijo pogoji za izvajanje prenosa pooblastil na Komisijo za sprejetje standardov dajanja zagotovil za poročanje o trajnostnosti v skladu s členom 26a(2).

Člen 4 spreminja Uredbo (EU) št. 537/2014 (v nadaljnjem besedilu: uredba o reviziji).

Odstavek 1 člena 4 spreminja člen 5 uredbe o reviziji, da se prepove zagotavljanje svetovalnih storitev za pripravo poročanja o trajnostnosti v časovnih obdobjih, določenih v členu 5 uredbe

o reviziji, kadar zakoniti revizorji ali revizijska podjetja, ki izvajajo obvezno revizijo, izvajajo tudi dajanje zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti.

Odstavek 2 člena 4 spreminja člen 14, tako da od zakonitih revizorjev in revizijskih podjetij zahteva, da vsako leto obvestijo zadevni pristojni organ o tem, kateri prihodki izmed prihodkov od nerevizijskih storitev so bili ustvarjeni z dajanjem zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti.

Člen 5 od držav članic zahteva, da prenesejo člene 1 do 3 direktive do 1. decembra 2022 in zagotovijo, da se njene določbe uporabljajo za podjetja v poslovnem letu, ki se začne 1. januarja 2023, ali v koledarskem letu 2023.

Člen 6 določa 1. januar 2023 kot datum začetka uporabe spremenjenih določb Uredbe (EU) št. 537/2014 (v nadaljnjem besedilu: uredba o reviziji).

Predlog

DIREKTIVA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA**o spremembi Direktive 2013/34/EU, Direktive 2004/109/ES, Direktive 2006/43/ES in Uredbe (EU) št. 537/2014 glede poročanja podjetij o trajnostnosti**

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti členov 50 in 114 Pogodbe,
 ob upoštevanju predloga Evropske komisije,
 po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,
 ob upoštevanju mnenja Evropske centralne banke,
 ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora²⁹,
 v skladu z rednim zakonodajnim postopkom,
 ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Evropska komisija se je v svojem sporočilu o evropskem zelenem dogovoru, sprejetem 11. decembra 2019³⁰, zavezala, da bo pregledala določbe o nefinančnem poročanju iz Direktive 2013/34/EU Evropskega parlamenta in Komisije³¹. Evropski zeleni dogovor je nova strategija Evropske unije za rast. Njegov cilj je do leta 2050 preoblikovati Unijo v sodobno, z viri gospodarno in konkurenčno gospodarstvo brez neto emisij toplogrednih plinov. Želi tudi zavarovati, ohraniti in poživiti naravni kapital EU ter zaščititi zdravje in dobrobit državljanov in državljanek pred nevarnostmi, ki izhajajo iz okolja, in njegovimi učinki. Njegov namen je ločiti gospodarsko rast od rabe virov in zagotoviti, da bodo vse regije in državljani EU sodelovali pri socialno pravičnem prehodu na trajnostni gospodarski sistem. Prispeval bo k cilju vzpostavitve gospodarstva, ki bo delovalo v korist ljudi, okreplil bo socialno tržno gospodarstvo EU in pomagal zagotoviti, da bo pripravljeno na prihodnost ter da bo zagotavljalo stabilnost, delovna mesta, rast in naložbe. Ti cilji so zlasti pomembni, če upoštevamo socialno-ekonomsko škodo, ki jo je povzročila pandemija COVID-19, ter potrebo po trajnostnem, vključujočem in poštenem okrevanju. Evropska komisija je v svojem predlogu z dne 4. marca 2020 o evropskih podnebnih pravilih predlagala, da bi postal v Uniji cilj podnebne nevtralnosti do leta 2050 zavezujoč³².

²⁹ UL C [...], [...], str. [...].

³⁰ COM(2019) 640 final.

³¹ Direktiva 2013/34/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o letnih računovodskih izkazih, konsolidiranih računovodskih izkazih in povezanih poročilih nekaterih vrst podjetij, spremembi Direktive 2006/43/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi direktiv Sveta 78/660/EGS in 83/349/EGS (UL L 182, 29.6.2013, str. 19).

³² Predlog uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o vzpostavitvi okvira za doseganje podnebne nevtralnosti in spremembi Uredbe (EU) 2018/1999 (evropska podnebna pravila) [2020/0036 (COD)].

- (2) Komisija je v svojem *Akcijskem načrtu: financiranje trajnostne rasti* določila ukrepe za doseganje ciljev, ki so: preusmeriti kapitalске tokove v naložbe v trajnostno rast, da bi dosegli trajnostno in vključujočo rast, obvladati finančna tveganja, ki izhajajo iz podnebnih sprememb, izčrpavanja virov, degradacije okolja in socialnih vprašanj, ter spodbuditi preglednost in dolgoročno naravnost finančnih in gospodarskih dejavnosti³³. Predpogoj za doseganje navedenih ciljev je, da podjetja razkrijejo relevantne, primerljive in zanesljive informacije o trajnostnosti. Evropski parlament in Svet sta v okviru izvajanja akcijskega načrta za financiranje trajnostne rasti sprejela več zakonodajnih aktov. Uredba (EU) 2019/2088 Evropskega parlamenta in Sveta³⁴ ureja, kako morajo udeleženci na finančnem trgu in finančni svetovalci končnim vlagateljem in lastnikom sredstev razkriti informacije o trajnostnosti. Uredba (EU) 2020/852 Evropskega parlamenta in Sveta³⁵ vzpostavlja klasifikacijski sistem za okoljsko trajnostne gospodarske dejavnosti z namenom povečanja trajnostnih naložb in boja proti lažnemu zelenemu oglaševanju finančnih produktov, za katere se neupravičeno trdi, da so trajnostni. Uredba (EU) 2019/2089 Evropskega parlamenta in Sveta³⁶, ki jo dopolnjujejo delegirane uredbe Komisije (EU) 2020/1816³⁷, (EU) 2020/1817³⁸ in (EU) 2020/1818³⁹, uvaja okoljske, socialne in upravljavške zahteve glede razkritja za upravljavce referenčnih vrednosti ter minimalne standarde za oblikovanje referenčnih vrednosti EU za podnebni prehod in referenčnih vrednosti EU, usklajenih s Pariškim sporazumom. Uredba (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta⁴⁰ od velikih institucij, ki so izdale vrednostne papirje, sprejete v trgovanje na reguliranem trgu, zahteva, da od 28. junija 2022 naprej razkrivajo informacije o okoljskih, socialnih in upravljavskih tveganjih. Nov bonitetni okvir za investicijska podjetja, določen z Uredbo (EU) 2019/2033 Evropskega parlamenta in Sveta⁴¹ in

³³ COM(2018) 97 final.

³⁴ Uredba (EU) 2019/2088 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. novembra 2019 o razkritjih, povezanih s trajnostnostjo, v sektorju finančnih storitev (UL L 317, 9.12.2019, str. 1).

³⁵ Uredba (EU) 2020/852 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. junija 2020 o vzpostavitvi okvira za spodbujanje trajnostnih naložb ter spremembi Uredbe (EU) 2019/2088 (UL L 198, 22.6.2020, str. 13).

³⁶ Uredba (EU) 2019/2089 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. novembra 2019 o spremembi Uredbe (EU) 2016/1011 glede referenčnih vrednosti EU za podnebni prehod, referenčnih vrednosti EU, usklajenih s Pariškim sporazumom, in s trajnostnostjo povezanih razkritij za referenčne vrednosti (UL L 317, 9.12.2019, str. 17).

³⁷ Delegirana uredba Komisije (EU) 2020/1816 z dne 17. julija 2020 o dopolnitvi Uredbe (EU) 2016/1011 Evropskega parlamenta in Sveta glede pojasnila v izjavi o referenčni vrednosti, kako se v vsaki zagotovljeni in objavljeni referenčni vrednosti odražajo okoljski, socialni in upravljavski dejavniki (UL L 406, 3.12.2020, str. 1).

³⁸ Delegirana uredba Komisije (EU) 2020/1817 z dne 17. julija 2020 o dopolnitvi Uredbe (EU) 2016/1011 Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi z minimalno vsebino pojasnila o tem, kako se v metodologiji določanja referenčnih vrednosti odražajo okoljski, socialni in upravljavski dejavniki (UL L 406, 3.12.2020, str. 12).

³⁹ Delegirana uredba Komisije (EU) 2020/1818 z dne 17. julija 2020 o dopolnitvi Uredbe (EU) 2016/1011 Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi z minimalnimi standardi za referenčne vrednosti EU za podnebni prehod in referenčne vrednosti EU, usklajene s Pariškim sporazumom (UL L 406, 3.12.2020, str. 17).

⁴⁰ Uredba (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o bonitetnih zahtevah za kreditne institucije in investicijska podjetja ter o spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 (UL L 176, 27.6.2013, str. 1).

⁴¹ Uredba (EU) 2019/2033 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. novembra 2019 o bonitetnih zahtevah za investicijska podjetja ter o spremembi uredb (EU) št. 1093/2010, (EU) št. 575/2013, (EU) št. 600/2014 in (EU) št. 806/2014 (UL L 314, 5.12.2019, str. 1).

Direktivo (EU) 2019/2034 Evropskega parlamenta in Sveta⁴², vsebuje določbe o uvedbi okoljskega, socialnega in upravljaljskega vidika tveganj v proces nadzorniškega pregledovanja in ovrednotenja (SREP) s strani pristojnih organov ter vsebuje zahteve glede razkritja okoljskih, socialnih in upravljaljskih tveganj za investicijska podjetja, ki se uporabljajo od 26. decembra 2022. Komisija je v svojem delovnem programu za leto 2021 napovedala tudi predlog o evropskem standardu za zelene obveznice, ki temelji na akcijskem načrtu za financiranje trajnostne rasti.

- (3) Svet je 5. decembra 2019 v svojih sklepih o poglobitvi unije kapitalskih trgov poudaril pomen zanesljivih, primerljivih in relevantnih informacij o tveganjih, priložnostih in učinkih glede trajnostnosti ter Komisijo pozval, naj razmisli o razvoju evropskega standarda za nefinančno poročanje.
- (4) Evropski parlament je v svoji resoluciji o vzdržnih financah z dne 29. maja 2018⁴³ pozval k nadaljnjemu razvoju zahtev glede nefinančnega poročanja v okviru Direktive 2013/34/EU. V svoji resoluciji o trajnostnem upravljanju podjetij z dne 17. decembra 2020⁴⁴ je pozdravil zavezo Komisije, da bo pregledala Direktivo 2013/34/EU, in izrazil potrebo po vzpostavitvi celovitega okvira Unije za nefinančno poročanje, ki bi vseboval obvezne standarde Unije za nefinančno poročanje. Pozval je k razširitvi področja uporabe zahtev za poročanje na dodatne kategorije podjetij in k uvedbi zahteve po reviziji.
- (5) Generalna skupščina OZN je 25. septembra 2015 sprejela nov svetovni okvir za trajnostni razvoj, tj. agendo za trajnostni razvoj do leta 2030 (v nadaljnjem besedilu: Agenda 2030). Jedro Agende 2030 so cilji trajnostnega razvoja, zajema pa tri vidike trajnostnosti: gospodarskega, socialnega in okoljskega. Sporočilo Komisije z dne 22. novembra 2016 o novih ukrepih za trajnostno prihodnost Evrope je povežalo cilje trajnostnega razvoja z okvirom politike Unije za zagotovitev, da se ti cilji že od samega začetka naprej upoštevajo v vseh ukrepih in pobudah politike Unije, tako v Uniji kot zunaj nje⁴⁵. V svojih sklepih z dne 20. junija 2017 je Svet potrdil, da so Unija in njene države članice zavezane celovitemu, usklajenemu, obsežnemu, integriranemu in učinkovitemu izvajanju Agende 2030, v tesnem sodelovanju s partnerji in drugimi deležniki⁴⁶.
- (6) Direktiva 2014/95/EU Evropskega parlamenta in Sveta⁴⁷ je spremenila Direktivo 2013/34/EU glede razkritja nefinančnih informacij nekaterih velikih podjetij in skupin. Direktiva 2014/95/EU je uvedla zahtevo, da morajo podjetja poročati informacije vsaj o okoljskih, socialnih in kadrovskih zadevah, spoštovanju človekovih pravic ter zadevah v zvezi s preprečevanjem korupcije in bojem proti podkupovanju. V zvezi s temi temami je Direktiva 2014/95/EU od podjetij zahtevala, da razkrijejo informacije v okviru naslednjih področjih poročanja: poslovni model, politike (vključno z izvedenimi postopki skrbnega pregleda), rezultati teh politik, tveganja in

⁴² Direktiva (EU) 2019/2034 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. novembra 2019 o bonitetnem nadzoru investicijskih podjetij ter o spremembi direktiv 2002/87/ES, 2009/65/ES, 2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/59/EU in 2014/65/EU (UL L 314, 5.12.2019, str. 64).

⁴³ 2018/2007(INI).

⁴⁴ A9-0240/2020 (INI).

⁴⁵ COM(2016) 739 final.

⁴⁶ Sklepi Sveta – Trajnostna prihodnost Evrope: odziv EU na agendo za trajnostni razvoj do leta 2030, 20. junij 2017.

⁴⁷ Direktiva 2014/95/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. oktobra 2014 o spremembi Direktive 2013/34/EU glede razkritja nefinančnih informacij in informacij o raznolikosti nekaterih velikih podjetij in skupin (UL L 330, 15.11.2014, str. 1).

upravljanje tveganj ter ključni kazalniki uspešnosti, pomembni za posamezne dejavnosti.

- (7) Veliko deležnikov meni, da je izraz „nefinančne“ netočen, zlasti ker je iz njega mogoče sklepati, da zadevne informacije niso finančno pomembne. Vendar so zadevne informacije vedno bolj finančno pomembne. Številne organizacije, pobude in posamezniki, ki delujejo na tem področju, uporabljajo izraz informacije o „trajnostnosti“. Zato je bolje, da se namesto izraza „nefinančne informacije“ uporablja izraz „informacije o trajnostnosti“. Direktivo 2013/34/EU bi bilo zato treba spremeniti, da se upošteva ta sprememba terminologije.
- (8) Na koncu imajo koristi od boljšega poročanja podjetij o trajnostnosti posamezni državljani in varčevalci. Varčevalci, ki želijo vlagati trajnostno, bodo imeli priložnost za to, vsi državljani pa bi morali imeti koristi od stabilnega, trajnostnega in vključujočega gospodarskega sistema. Za uresničitev teh koristi morajo informacije o trajnostnosti, razkrite v letnih poročilih podjetja, najprej doseči dve primarni skupini (v nadaljnjem besedilu: uporabniki). Prvo skupino uporabnikov sestavljajo vlagatelji, vključno z upravitelji premoženja, ki želijo bolje razumeti tveganja in priložnosti, ki jih vprašanja trajnostnosti pomenijo za njihove naložbe, ter učinke teh naložb na ljudi in okolje. Drugo skupino uporabnikov sestavljajo organizacije, vključno z nevladnimi organizacijami in socialnimi partnerji, ki želijo zagotoviti, da podjetja bolj odgovarjajo za svoje vplive na ljudi in okolje. Informacije o trajnostnosti, razkrite v letnih poročilih, lahko uporabijo tudi drugi deležniki. Poslovni partnerji podjetij, vključno s strankami, se lahko zanašajo na te informacije, da bi razumeli tveganja glede trajnostnosti in njene učinke v lastnih vrednostnih verigah ter po potrebi o njih poročali. Oblikovalci politike in okoljske agencije lahko te informacije, zlasti na skupni osnovi, uporabljajo za spremljanje okoljskih in socialnih trendov, prispevanje k okoljskim računom in pri pripravi javnih politik. Le malo posameznih državljanov in potrošnikov neposredno pregleda poročila podjetja, vendar lahko te informacije uporabljajo posredno, na primer pri upoštevanju nasvetov ali mnenj finančnih svetovalcev ali nevladnih organizacij. Številni vlagatelji in upravitelji premoženja kupujejo informacije o trajnostnosti od tretjih ponudnikov podatkov, ki zbirajo informacije iz različnih virov, vključno iz javnih poročil podjetij.
- (9) V zadnjih letih se je zelo povečalo povpraševanje po informacijah o trajnostnosti podjetij, zlasti na strani skupnosti vlagateljev. To povečanje povpraševanja je posledica spreminjajoče se narave tveganj za podjetja in vse večje ozaveščenosti vlagateljev o finančnih posledicah teh tveganj. To velja zlasti za finančna tveganja, povezana s podnebjem. Povečuje se tudi ozaveščenost o tveganjih za podjetja in naložbe, ki izhajajo iz drugih okoljskih in socialnih vprašanj, vključno z zdravstvenimi vprašanji. Povpraševanje po informacijah o trajnostnosti se povečuje tudi zaradi rasti naložbenih produktov, ki so izrecno namenjeni izpolnjevanju določenih standardov glede trajnostnosti ali doseganju določenih ciljev glede trajnostnosti. Del tega povečanja je logična posledica predhodno sprejete zakonodaje Unije, zlasti Uredbe (EU) 2019/2088 in Uredbe (EU) 2020/852. Del povečanja bi se v vsakem primeru zgodil zaradi hitro spreminjajoče se ozaveščenosti državljanov, želja potrošnikov in tržnih praks. Pandemija COVID-19 bo še pospešila povečevanje potreb uporabnikov po informacijah, zlasti ker je razkrila ranljivost delavcev in vrednostnih verig podjetja. Informacije o vplivih na okolje so pomembne tudi pri obvladovanju prihodnjih pandemij, saj se vpliv človeka na ekosisteme vedno bolj povezuje s pojavom in širjenjem bolezni.

- (10) Sama podjetja bodo imela koristi od visokokakovostnega poročanja o zadevah v zvezi s trajnostnostjo. Povečanje števila naložbenih produktov, katerih cilj je doseganje ciljev glede trajnostnosti, pomeni, da lahko dobro poročanje o trajnostnosti izboljša dostop podjetja do finančnega kapitala. Poročanje o trajnostnosti lahko podjetjem pomaga opredeliti in upravljati lastna tveganja in priložnosti glede zadev v zvezi s trajnostnostjo. Lahko zagotovi podlago za boljši dialog in komunikacijo med podjetji in njihovimi deležniki ter podjetjem pomaga izboljšati njihov ugled.
- (11) Poročilo o klavzuli o pregledu direktive o nefinančnem poročanju (Direktiva 2014/95/EU) in priloženo preverjanje primernosti poročanja podjetij sta pokazala težave v zvezi z učinkovitostjo navedene direktive⁴⁸. Obstajajo pomembni dokazi, da mnoga podjetja ne razkrivajo bistvenih informacij o vseh glavnih temah, povezanih s trajnostnostjo. V poročilu sta bili kot pomembni težavi opredeljeni tudi omejena primerljivost in zanesljivost informacij o trajnostnosti. Poleg tega številna podjetja, od katerih uporabniki potrebujejo informacije o trajnostnosti, takih informacij niso dolžna poročati.
- (12) Brez ukrepov politike se bo vrzel med potrebami uporabnikov po informacijah in informacijami o trajnostnosti, ki jih poročajo podjetja, predvidoma povečevala. Ta vrzel ima znatne negativne posledice. Vlagatelji pri svojih naložbenih odločitvah ne morejo dovolj upoštevati tveganj in priložnosti, povezanih s trajnostnostjo. Nakopičenje več naložbenih odločitev, ki ne upoštevajo ustrezno tveganj, povezanih s trajnostnostjo, lahko povzroči sistemska tveganja, ki ogrožajo finančno stabilnost. Evropska centralna banka in mednarodne organizacije, kot je Odbor za finančno stabilnost, so opozorile na ta sistemska tveganja, zlasti v primeru podnebja. Vlagatelji so tudi manj zmožni usmerjati finančna sredstva v podjetja in gospodarske dejavnosti, ki obravnavajo socialne in okoljske probleme in jih ne zastrujejo, kar spodkopava cilje evropskega zelenega dogovora in akcijskega načrta za financiranje trajnostne rasti. Nevladne organizacije, socialni partnerji, skupnosti, na katere vplivajo dejavnosti podjetij, in drugi deležniki imajo manjšo možnost zagotoviti, da podjetja prevzamejo odgovornost za svoje vplive na ljudi in okolje. To ustvarja pomanjkanje odgovornosti in lahko prispeva k nižji ravni zaupanja državljanov v podjetja, kar lahko negativno vpliva na učinkovito delovanje socialnega tržnega gospodarstva. Pomanjkanje splošno sprejetih metrik in metod za merjenje, vrednotenje in upravljanje tveganj, povezanih s trajnostnostjo, prav tako ovira prizadevanja podjetij za zagotavljanje, da so njihovi poslovni modeli in dejavnosti trajnostni.
- (13) V poročilu o klavzuli o pregledu Direktive 2014/95/EU in priloženem preverjanju primernosti poročanja podjetij je bilo prav tako ugotovljeno, da se je znatno povečalo število zahtevkov za informacije o zadevah v zvezi s trajnostnostjo, naslovljenih na podjetja, da bi se odpravila obstoječa informacijska vrzel. Poleg tega se bodo sedanja pričakovanja, da naj bi podjetja uporabljala različne okvire in standarde, verjetno nadaljevala in se bodo morda celo okrepila, saj se vrednost informacij o trajnostnosti še naprej povečuje. Brez ukrepov politike za doseg soglasja o informacijah, ki bi jih morala poročati podjetja, se bodo znatno povečali stroški in breme za podjetja, ki poročajo, in za uporabnike takih informacij.

⁴⁸ Urad za publikacije: prosimo, vstavite sklic na Poročilo Komisije Evropskemu parlamentu, Svetu in Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru o klavzulah o pregledu v direktivah 2013/34/EU, 2014/95/EU in 2013/50/EU ter priloženi delovni dokument služb Komisije – Preverjanje primernosti].

- (14) Vse večji razkorak med potrebami uporabnikov po informacijah in sedanjimi praksami poročanja podjetij povečuje verjetnost, da bodo posamezne države članice uvajale vedno bolj različna nacionalna pravila ali standarde. Različne zahteve glede poročanja v različnih državah članicah bi ustvarile dodatne stroške in zapletenost za podjetja, ki poslujejo čezmejno, in s tem ogrozile enotni trg ter spodkopale pravico do ustanavljanja in prostega pretoka kapitala po vsej Uniji. Zaradi teh različnih zahtev glede poročanja so sporočene informacije tudi manj primerljive prek meja, kar ogroža unijo kapitalskih trgov.
- (15) Člena 19a in 29a Direktive 2013/34/EU se uporabljata za velika podjetja, ki so subjekti javnega interesa s povprečnim številom zaposlenih več kot 500, in za subjekte javnega interesa, ki so obvladujoča podjetja velike skupine s povprečnim številom zaposlenih več kot 500 na konsolidirani osnovi. Glede na vse večje potrebe uporabnikov po informacijah o trajnostnosti bi bilo treba zahtevati poročanje takšnih informacij od dodatnih kategorij podjetij. Zato je primerno, da se od vseh velikih podjetij in vseh podjetij, ki kotirajo na reguliranih trgih, razen mikropodjetij, zahteva, da poročajo podrobne informacije o trajnostnosti. Poleg tega bi morala vsa podjetja, ki so obvladujoča podjetja velikih skupin, pripraviti poročila o trajnostnosti na ravni skupine.
- (16) Zahteva, da morajo tudi velika podjetja, ki ne kotirajo na borzi, razkriti informacije o zadevah v zvezi s trajnostnostjo, izhaja predvsem iz vprašanj glede učinkov in odgovornosti takih podjetij, tudi v njihovi vrednostni verigi. V zvezi s tem bi morale za vsa velika podjetja veljati enake zahteve za javno poročanje informacij o trajnostnosti. Poleg tega tudi udeleženci na finančnem trgu potrebujejo informacije od teh velikih podjetij, ki ne kotirajo na borzi.
- (17) Zahteva, da morajo tudi podjetja, ki nimajo sedeža v Uniji, vendar imajo vrednostne papirje, ki kotirajo na reguliranih trgih, razkriti informacije o zadevah v zvezi s trajnostnostjo, je odziv na potrebe udeležencev na finančnem trgu po informacijah takih podjetij, da bi razumeli tveganja in učinke svojih naložb ter izpolnili zahteve glede razkritja iz Uredbe (EU) 2019/2088.
- (18) Glede na vse večji pomen tveganj, povezanih s trajnostnostjo, in ob upoštevanju, da mala in srednja podjetja (MSP), ki kotirajo na reguliranih trgih, predstavljajo znaten delež vseh podjetij v Uniji, ki kotirajo na borzi, je za zagotovitev zaščite vlagateljev primerno zahtevati, da morajo tudi ta MSP razkriti informacije o zadevah v zvezi s trajnostnostjo. Uvedba te zahteve bo pomagala zagotoviti, da lahko udeleženci na finančnem trgu v naložbene portfelje vključijo manjša podjetja, ki kotirajo na borzi, če ta poročajo informacije o trajnostnosti, ki jih potrebujejo udeleženci na finančnem trgu. Zato bo prispevala k zaščiti in izboljšanju dostopa manjših podjetij, ki kotirajo na borzi, do finančnega kapitala ter preprečila diskriminacijo takšnih podjetij s strani udeležencev na finančnem trgu. Uvedba te zahteve je potrebna tudi za zagotovitev, da imajo udeleženci na finančnem trgu informacije, ki jih potrebujejo od podjetij, v katera se vlaga, da bi lahko izpolnjevali svoje zahteve glede razkritij, povezanih s trajnostnostjo, iz Uredbe (EU) 2019/2088. MSP, ki kotirajo na reguliranih trgih, pa bi bilo treba zaradi manjše velikosti in bolj omejenih virov ter ob upoštevanju težkih gospodarskih razmer, ki jih je povzročila pandemija COVID-19, zagotoviti dovolj časa za pripravo na uporabo zahteve po poročanju informacij o trajnostnosti. Prav tako bi jim bilo treba omogočiti, da poročajo v skladu s standardi, ki so sorazmerni z njihovimi zmogljivostmi in viri. Tudi MSP, ki ne kotirajo na borzi, se lahko prostovoljno odločijo za uporabo teh sorazmernih standardov. Standardi za MSP bodo referenca za raven informacij o trajnostnosti, ki bi jih lahko podjetja, ki spadajo na

področje uporabe direktive, razumno zahtevala od dobaviteljev in strank v svojih vrednostnih verigah, ki so MSP.

- (19) Direktiva 2004/109/ES Evropskega parlamenta in Sveta⁴⁹ se uporablja za vsa podjetja z vrednostnimi papirji, ki kotirajo na reguliranih trgih. Za zagotovitev, da za vsa podjetja z vrednostnimi papirji, ki kotirajo na reguliranih trgih, vključno z izdajatelji iz tretjih držav, veljajo enake zahteve glede poročanja o trajnostnosti, bi morala Direktiva 2004/109/ES vsebovati potrebna sklicevanja na vse zahteve glede poročanja o trajnostnosti v letnem računovodskem poročilu.
- (20) Točka (i) prvega pododstavka člena 23(4) in četrti pododstavek člena 23(4) Direktive 2004/109/ES pooblašča Komisijo, da sprejme ukrepe za vzpostavitev mehanizma za ugotavljanje enakovrednosti informacij, ki jih predpisuje navedena direktiva, oziroma za vzpostavitev splošnih meril enakovrednosti za računovodske standarde. Tretji pododstavek člena 23(4) Direktive 2004/109/ES prav tako pooblašča Komisijo, da sprejme potrebne odločitve o enakovrednosti računovodskih standardov, ki jih uporabljajo izdajatelji iz tretjih držav. Da bi se upoštevala vključitev zahtev glede trajnostnosti v Direktivo 2004/109/ES, bi bilo treba Komisiji podeliti pooblastila za vzpostavitev mehanizma za ugotavljanje enakovrednosti standardov poročanja o trajnostnosti, ki jih uporabljajo izdajatelji vrednostnih papirjev iz tretjih držav. Iz istega razloga bi morala biti Komisija pooblaščena tudi za sprejemanje potrebnih odločitev o enakovrednosti standardov poročanja o trajnostnosti, ki jih uporabljajo izdajatelji iz tretjih držav. Te spremembe bodo zagotovile usklajene ureditve enakovrednosti za obveznosti poročanja o trajnostnosti in za obveznosti računovodskega poročanja v zvezi z letnim računovodskim poročilom.
- (21) Člena 19a(3) in 29a(3) Direktive 2013/34/EU trenutno izvezemata vsa odvisna podjetja iz obveznosti poročanja nefinančnih informacij, če so taka podjetja in njihova odvisna podjetja vključena v konsolidirano poslovno poročilo njihovega obvladujočega podjetja in to vključuje zahtevane nefinančne informacije. Zagotoviti pa je treba, da so informacije o trajnostnosti lahko dostopne uporabnikom, in preglednost glede tega, katero je obvladujoče podjetje izvzetega odvisnega podjetja, ki poroča na konsolidirani ravni. Zato je treba od teh odvisnih podjetij zahtevati, da objavijo konsolidirano poslovno poročilo svojega obvladujočega podjetja in v svoje poslovno poročilo vključijo sklicevanje na dejstvo, da so izvzeta iz obveznosti poročanja informacij o trajnostnosti. Navedeno izvzetje bi se moralo uporabljati tudi, kadar je obvladujoče podjetje, ki poroča na konsolidirani ravni, podjetje iz tretje države, ki poroča informacije o trajnostnosti v skladu z zahtevami te direktive ali na način, ki je enakovreden standardom EU za poročanje o trajnostnosti.
- (22) V skladu s členom 23 Direktive 2013/34/EU so obvladujoča podjetja izvzeta iz obveznosti priprave konsolidiranih računovodskih izkazov in konsolidiranega poslovnega poročila, če so ta podjetja odvisna podjetja drugega obvladujočega podjetja, ki izpolnjuje navedeno obveznost. Vendar bi bilo treba določiti, da ureditev izvzetja za konsolidirane računovodske izkaze in konsolidirana poslovna poročila deluje neodvisno od ureditve izvzetja za konsolidirano poročanje o trajnostnosti. Podjetje je zato lahko izvzeto iz obveznosti konsolidiranega računovodskega poročanja, vendar ni izvzeto iz obveznosti konsolidiranega poročanja o trajnostnosti,

⁴⁹ Direktiva 2004/109/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. decembra 2004 o uskladitvi zahtev v zvezi s preglednostjo informacij o izdajateljih, katerih vrednostni papirji so sprejeti v trgovanje na reguliranem trgu, in o spremembah Direktive 2001/34/ES (UL L 390, 31.12.2004, str. 38).

če njegovo končno obvladujoče podjetje pripravlja konsolidirane računovodske izkaze in konsolidirana poslovna poročila v skladu s pravom Unije ali v skladu z enakovrednimi zahtevami, če ima podjetje sedež v tretji državi, vendar ne pripravlja konsolidiranega poročanja o trajnostnosti v skladu s pravom EU ali v skladu z enakovrednimi zahtevami, če ima podjetje sedež v tretji državi.

- (23) Kreditne institucije in zavarovalnice imajo ključno vlogo pri prehodu na popolnoma trajnosten in vključujoč gospodarski in finančni sistem v skladu z evropskim zelenim dogovorom. Lahko imajo znatne pozitivne in negativne učinke prek svojih posojilnih, naložbenih in zavarovalnih dejavnosti. Zato bi morale za kreditne institucije in zavarovalnice, razen tistih, ki morajo izpolnjevati zahteve iz Direktive 2013/34/EU, vključno z zadrugami in vzajemnimi podjetji, veljati zahteve glede poročanja o trajnostnosti, če izpolnjujejo določena merila glede velikosti. Uporabniki teh informacij bi tako lahko ocenili vplive teh podjetij na družbo in okolje ter tveganja, ki izhajajo iz zadev v zvezi s trajnostnostjo, s katerimi bi se ta podjetja lahko soočala. Za zagotovitev skladnosti z zahtevami glede poročanja iz Direktive Sveta 86/635/EGS⁵⁰ o letnih računovodskih izkazih in konsolidiranih računovodskih izkazih bank in drugih finančnih institucij se lahko države članice, ki poročajo o trajnostnosti, odločijo, da ne bodo uporabljale zahtev glede poročanja o trajnostnosti za kreditne institucije iz člena 2(5) Direktive 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta⁵¹.
- (24) Seznam zadev v zvezi s trajnostnostjo, o katerih morajo podjetja poročati, bi moral biti čim bolj skladen z opredelitvijo „dejavnikov trajnostnosti“ iz Uredbe (EU) 2019/2088. Ta seznam bi moral ustrezati tudi potrebam in pričakovanjem uporabnikov in podjetij, ki pogosto uporabljajo izraze „okoljski“, „socialni“ in „upravljavski“ kot sredstvo za razvrstitev treh glavnih zadev v zvezi s trajnostnostjo. Seznam dejavnikov trajnostnosti iz Uredbe (EU) 2019/2088 ne vključuje izrecno upravljavskih zadev. Opredelitev zadev v zvezi s trajnostnostjo v Direktivi 2013/34/EU bi zato morala temeljiti na opredelitvi „dejavnikov trajnostnosti“ iz Uredbe (EU) 2019/2088, ki pa se jim dodajo upravljavske zadeve.
- (25) Člena 19a in 29a Direktive 2013/34/EU zahtevata poročanje ne samo o informacijah, „kolikor je potrebno za razumevanje razvoja, uspešnosti in položaja podjetja“, ampak tudi o informacijah, ki so potrebne za razumevanje vpliva dejavnosti podjetja na področju okoljskih, socialnih in kadrovske zadev, spoštovanja človekovih pravic ter zadev v zvezi s preprečevanjem korupcije in bojem proti podkupovanju. Navedena člena torej od podjetij zahtevata, da poročajo o tem, kako različne zadeve v zvezi s trajnostnostjo vplivajo na podjetje, in o vplivih dejavnosti podjetja na ljudi in okolje. To se imenuje vidik dvojne pomembnosti, pri katerem tako tveganja za podjetje kot tudi vplivi podjetja pomenijo vsak posebej en vidik pomembnosti. Preverjanje primernosti poročanja podjetij kaže, da ta vidika pogosto nista dobro razumljena ali uporabljena. Zato je treba pojasniti, da bi morala podjetja vsak vidik pomembnosti obravnavati samostojno in razkriti informacije, ki so pomembne z obeh vidikov, ter informacije, ki so pomembne samo z enega vidika.

⁵⁰ Direktiva Sveta 86/635/EGS z dne 8. decembra 1986 o letnih računovodskih izkazih in konsolidiranih računovodskih izkazih bank in drugih finančnih institucij (UL L 372, 31.12.1986, str. 1).

⁵¹ Direktiva 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o dostopu do dejavnosti kreditnih institucij in bonitetnem nadzoru kreditnih institucij in investicijskih podjetij, spremembi Direktive 2002/87/ES in razveljavitvi direktiv 2006/48/ES in 2006/49/ES (UL L 176, 27.6.2013, str. 338).

- (26) Člena 19a(1) in 29a(1) Direktive 2013/34/EU od podjetij zahtevata, da razkrijejo informacije o petih področjih poročanja: poslovni model, politike (vključno z izvedenimi postopki skrbnega pregleda), rezultati teh politik, tveganja in upravljanje tveganj ter ključni kazalniki uspešnosti, pomembni za posamezne dejavnosti. Člen 19a(1) Direktive 2013/34/EU ne vsebuje izrecnih sklicevanj na druga področja poročanja, za katera uporabniki informacij menijo, da so pomembna, od katerih so nekatera usklajena z razkritji, vključenimi v mednarodne okvire, vključno s priporočili projektne skupine za finančna razkritja v zvezi s podnebjem. Zahteve po razkritju bi bilo treba določiti dovolj podrobno, da se zagotovi, da podjetja poročajo informacije o svoji odpornosti na tveganja glede zadev v zvezi s trajnostnostjo. Podjetja bi zato morala poleg področij poročanja, opredeljenih v členih 19a(1) in 29a(1) Direktive 2013/34/EU, razkriti informacije o svoji poslovni strategiji ter odpornosti poslovnega modela in strategije na tveganja glede zadev v zvezi s trajnostnostjo, vse načrte, ki jih morda imajo za zagotavljanje, da sta njihov poslovni model in strategija združljiva s prehodom na trajnostno in podnebno nevtralno gospodarstvo, ali poslovni model in strategija upoštevata interese deležnikov in kako jih upoštevata, vse priložnosti za podjetje, ki izhajajo iz zadev v zvezi s trajnostnostjo, izvajanje vidikov poslovne strategije, ki vplivajo na zadeve v zvezi s trajnostnostjo ali te zadeve vplivajo nanje, vse cilje glede trajnostnosti, ki jih določi podjetje, in napredek pri njihovem doseganju, vlogo upravnega odbora in vodstva v zvezi z zadevami glede trajnostnosti, glavne dejanske in potencialne škodljive vplive, povezane z dejavnostmi podjetja, in kako je podjetje določilo informacije, o katerih poroča. Ko se zahteva razkritje elementov, kot so cilji in napredek pri njihovem doseganju, ločena zahteva po razkritju rezultatov politik ni več potrebna.
- (27) Za zagotavljanje skladnosti z mednarodnimi instrumenti, kot so vodilna načela OZN o podjetništvu in človekovih pravicah ter smernice OECD o potrebni skrbnosti za odgovorno poslovno ravnanje, bi bilo treba zahteve po razkritju glede potrebne skrbnosti opredeliti podrobneje, kot so opredeljene v točki (b) člena 19a(1) in točki (b) člena 29a(1) Direktive 2013/34/EU. Skrbni pregled je postopek, ki ga podjetja izvajajo za prepoznavanje, preprečevanje, blaženje in sanacijo glavnih dejanskih in potencialnih škodljivih vplivov, povezanih z njihovimi dejavnostmi, ter pri katerem se ugotovi, kako podjetja obravnavajo te škodljive vplive. Vplivi, povezani z dejavnostmi podjetja, vključujejo vplive, ki jih neposredno povzroči podjetje, vplive, h katerim podjetje prispeva, in vplive, ki so drugače povezani z vrednostno verigo podjetja. Postopek skrbnega pregleda zadeva celotno vrednostno verigo podjetja, vključno z njegovimi lastnimi dejavnostmi, proizvodi in storitvami, poslovnimi odnosi in dobavnimi verigami. V skladu z vodilnimi načeli OZN o podjetništvu in človekovih pravicah se dejanski ali potencialni škodljivi vpliv obravnava kot glaven, kadar se šteje, da sodi med največje vplive, povezane z dejavnostmi podjetja, na podlagi: resnosti vpliva na ljudi ali okolje, števila ljudi, ki so ali bi lahko bili prizadeti, ali obsega škode za okolje in enostavnosti, s katero bi lahko odpravili škodo ter povrnili prejšnje stanje za okolje ali prizadete ljudi.
- (28) Direktiva 2013/34/EU ne zahteva razkritja informacij o neopredmetenih sredstvih, ki niso neopredmetena sredstva, pripoznana v bilanci stanja. Splošno znano je, da se informacije o neopredmetenih sredstvih in drugih neopredmetenih dejavnikih, vključno z notranje ustvarjenimi neopredmetenimi sredstvi, premalo poročajo, kar ovira ustrezno oceno razvoja, uspešnosti in položaja podjetja ter spremljanje naložb. Da bi vlagateljem omogočili boljše razumevanje vse večjega razkoraka med knjigovodsko vrednostjo številnih podjetij in njihovim tržnim vrednotenjem, ki se opaža v številnih gospodarskih sektorjih, bi bilo treba zahtevati ustrezno poročanje o

neopredmetenih sredstvih. Zato je treba od podjetij zahtevati, da razkrijejo informacije o neopredmetenih sredstvih, ki niso neopredmetena sredstva, pripoznana v bilanci stanja, vključno z intelektualnim kapitalom, človeškim kapitalom, tudi razvojem znanj in spretnosti, ter družbenim kapitalom in kapitalom odnosov, vključno s kapitalom ugleda. Informacije o neopredmetenih sredstvih bi morale vključevati tudi informacije v zvezi z raziskavami in razvojem.

- (29) Člena 19a(1) in 29a(1) Direktive 2013/34/EU ne določata, ali morajo biti informacije, ki jih je treba poročati, informacije glede prihodnosti ali informacije o pretekli uspešnosti. Trenutno primanjkuje razkritij glede prihodnosti, ki jih uporabniki informacij o trajnostnosti še posebej cenijo. Člena 19a in 29a Direktive 2013/34/EU bi zato morala določati, da poročene informacije o trajnostnosti vključujejo informacije glede prihodnosti in informacije glede preteklosti ter kvalitativne in kvantitativne informacije. Sporočene informacije o trajnostnosti bi morale upoštevati tudi kratko-, srednje- in dolgoročne časovne okvire ter vsebovati informacije o celotni vrednostni verigi podjetja, vključno z njegovimi dejavnostmi, proizvodi in storitvami, poslovnimi odnosi in dobavno verigo, kjer je to ustrezno. Informacije o celotni vrednostni verigi podjetja bi vključevale informacije, povezane z njegovo vrednostno verigo v EU, in informacije, ki zajemajo tretje države, če se vrednostna veriga podjetja razteza zunaj EU.
- (30) Člena 19a(1) in 29a(1) Direktive 2013/34/EU zahtevata, da podjetja v svoje nefinančno poročanje vključijo sklicevanja na zneske, sporočene v letnih računovodskih izkazih, in dodatna pojasnila o njih. Vendar navedena člena od podjetij ne zahtevata, da se v poslovnem poročilu sklicujejo na druge informacije ali da tem informacijam dodajo dodatna pojasnila. Zato trenutno ni skladnosti med sporočenimi nefinančnimi informacijami in preostalimi informacijami, razkritimi v poslovnem poročilu. V zvezi s tem je treba določiti jasne zahteve.
- (31) Člena 19a(1) in 29a(1) Direktive 2013/34/EU od podjetij zahtevata, da jasno in utemeljeno obrazložijo, zakaj ne izvajajo politik v zvezi z eno ali več navedenimi zadevami, če tega ne počnejo. Drugačno obravnavanje razkritij o politikah, ki jih imajo lahko podjetja, v primerjavi z drugimi področji poročanja, vključenimi v navedena člena, je povzročilo zmedo med podjetji, ki poročajo, in ni pripomoglo k izboljšanju kakovosti sporočenih informacij. Zato v direktivi ni treba ohraniti te drugačne obravnave politik. Standardi bodo določali, katere informacije je treba razkriti v zvezi z vsakim področjem poročanja iz členov 19a in 29a.
- (32) Podjetja, ki spadajo na področje uporabe členov 19a(1) in 29a(1) Direktive 2013/34/EU, se lahko oprejo na nacionalne okvire poročanja, okvire Unije ali mednarodne okvire poročanja, če to storijo, pa morajo navesti, katere okvire so uporabila. Vendar Direktiva 2013/34/EU od podjetij ne zahteva, da uporabljajo skupni okvir ali standard poročanja, in podjetjem ne preprečuje, da se odločijo, da sploh ne bodo uporabljala nobenega okvira ali standardov za poročanje. Kot zahteva člen 2 Direktive 2014/95/EU, je Komisija leta 2017 objavila nezavezujoče smernice za podjetja, ki spadajo na področje uporabe navedene direktive⁵². Komisija je leta 2019 objavila dodatne smernice, zlasti za poročanje informacij, povezanih s podnebjem⁵³.

⁵² Sporočilo Komisije *Smernice o nefinančnem poročanju (metodologija za poročanje o nefinančnih informacijah)* (C/2017/4234).

⁵³ Sporočilo Komisije *Smernice o nefinančnem poročanju: dopolnilo o poročanju o informacijah, povezanih s podnebjem* (C/2019/4490).

Smernice za poročanje o podnebnih spremembah so izrecno vključevale priporočila projektne skupine za finančna razkritja v zvezi s podnebjem. Razpoložljivi dokazi kažejo, da navedene nezavezujoče smernice niso pomembno vplivale na kakovost nefinančnega poročanja podjetij v okviru področja uporabe členov 19a in 29a Direktive 2013/34/EU. Prostovoljna narava smernic pomeni, da jih lahko podjetja uporabljajo ali ne. Smernice zato same po sebi ne morejo zagotoviti primerljivosti informacij, ki jih razkrijejo različna podjetja, ali razkritja vseh informacij, za katere uporabniki menijo, da so pomembne. Zato so potrebni obvezni skupni standardi poročanja, da se zagotovi primerljivost informacij in razkritje vseh pomembnih informacij. Na podlagi načela dvojne pomembnosti bi morali standardi zajemati vse informacije, ki so pomembne za uporabnike. Potrebni so tudi skupni standardi poročanja, da se omogočita revizija in digitalizacija poročanja o trajnostnosti ter olajšata njegov nadzor in izvrševanje. Razvoj obveznih skupnih standardov poročanja o trajnostnosti je potreben, da se doseže položaj, v katerem imajo informacije o trajnostnosti status, primerljiv s statusom finančnih informacij.

- (33) Noben obstoječi standard ali okvir sam po sebi ne zadovoljuje potreb Unije po podrobnem poročanju o trajnostnosti. Informacije, ki jih zahteva Direktiva 2013/34/EU, morajo zajemati informacije, ki so relevantne z vsakega vidika pomembnosti, zajemati morajo vse zadeve v zvezi s trajnostnostjo in jih je treba, kjer je ustrezno, uskladiti z drugimi obveznostmi na podlagi prava Unije glede razkritja informacij o trajnostnosti, vključno z obveznostmi iz Uredbe (EU) 2020/852 in Uredbe (EU) 2019/2088. Poleg tega morajo biti obvezni standardi poročanja o trajnostnosti za podjetja Unije sorazmerni z ravno ambicij evropskega zelenega dogovora in ciljem podnebne nevtralnosti Unije do leta 2050. Zato je treba Komisijo pooblastiti, da sprejme standarde Unije za poročanje o trajnostnosti, da se omogoči njihovo hitro sprejetje in zagotovi, da je vsebina standardov poročanja o trajnostnosti skladna s potrebami Unije.
- (34) Evropska svetovalna skupina za računovodsko poročanje (EFRAG) je neprofitno združenje, ustanovljeno v skladu z belgijsko zakonodajo, ki služi javnemu interesu s svetovanjem Komisiji o potrditvi mednarodnih standardov računovodskega poročanja. EFRAG je pridobil ugled evropskega strokovnega centra na področju poročanja podjetij in je v dobrem položaju za spodbujanje usklajevanja med evropskimi standardi poročanja o trajnostnosti in mednarodnimi pobudami, katerih cilj je razvoj usklajenih standardov po vsem svetu. Marca 2021 je projektna skupina z več deležniki, ki jo je ustanovil EFRAG, objavila priporočila za morebiten razvoj standardov poročanja o trajnostnosti za Evropsko unijo. Navedena priporočila vsebujejo predloge za razvoj skladnega in celovitega sklopa standardov poročanja, ki zajemajo vse zadeve v zvezi s trajnostnostjo z vidika dvojne pomembnosti. Navedena priporočila vsebujejo tudi podroben časovni načrt za razvoj takšnih standardov in predloge za sodelovanje, ki temelji na vzajemni krepitvi, med svetovnimi pobudami za določanje standardov in pobudami Evropske unije za določanje standardov. Predsednik EFRAG je marca 2021 objavil priporočila za morebitne spremembe upravljanja EFRAG, če bi se od njega zahtevalo, naj pripravi strokovni nasvet o standardih poročanja o trajnostnosti. Ta priporočila vključujejo oblikovanje novega stebra poročanja o trajnostnosti v okviru EFRAG, ne da bi se bistveno spremenil obstoječi steber računovodskega poročanja. Komisija bi morala pri sprejemanju standardov poročanja o trajnostnosti upoštevati strokovni nasvet, ki ga bo pripravil EFRAG. Za zagotovitev visokokakovostnih standardov, ki prispevajo k evropskemu javnemu dobremu in zadovoljujejo potrebe podjetij in uporabnikov sporočenih informacij, bi bilo treba strokovni nasvet EFRAG pripraviti po primernem

predpisanem postopku, pod javnim nadzorom in z zagotovljeno preglednostjo, skupaj z analizami stroškov in koristi, ter razviti s strokovnim znanjem zadevnih deležnikov. Da bi zagotovili, da standardi Unije za poročanje o trajnostnosti upoštevajo stališča držav članic Unije, bi se morala Komisija o strokovnem nasvetu EFRAG pred sprejetjem standardov posvetovati s strokovno skupino držav članic za trajnostno financiranje iz člena 24 Uredbe (EU) 2020/852. Evropski organ za vrednostne papirje in trge (ESMA) sodeluje pri pripravi regulativnih tehničnih standardov v skladu z Uredbo (EU) 2019/2088, ti regulativni tehnični standardi in standardi poročanja o trajnostnosti pa morajo biti usklajeni. V skladu z Uredbo (EU) št. 1095/2010 Evropskega parlamenta in Sveta⁵⁴ ima ESMA tudi vlogo pri spodbujanju zblíževanja nadzora pri izvrševanju poročanja izdajateljev, katerih vrednostni papirji kotirajo na reguliranih trgih EU in ki bodo morali uporabljati te standarde poročanja o trajnostnosti. Zato bi bilo treba od ESMA zahtevati, da predloži mnenje o strokovnem nasvetu EFRAG. To mnenje bi bilo treba predložiti v dveh mesecih od datuma prejema zahtevka Komisije. Poleg tega bi se morala Komisija posvetovati z Evropskim bančnim organom, Evropskim organom za zavarovanja in poklicne pokojnine, Evropsko agencijo za okolje, Agencijo Evropske unije za temeljne pravice, Evropsko centralno banko, Odborom evropskih organov za nadzor revizorjev in platformo za trajnostno financiranje, da se zagotovi skladnost standardov poročanja o trajnostnosti z ustrežno politiko in zakonodajo Unije. Če se kateri koli od teh organov odloči, da bo predložil mnenje, to stori v dveh mesecih od datuma, ko se je Komisija posvetovala z njim.

- (35) Standardi poročanja o trajnostnosti bi morali biti skladni z drugo zakonodajo Unije. Ti standardi bi morali biti zlasti usklajeni z zahtevami po razkritju iz Uredbe (EU) 2019/2088 ter bi morali upoštevati osnovne kazalnike in metodologije, določene v različnih delegiranih aktih, sprejetih v skladu z Uredbo (EU) 2020/852, zahteve glede razkritja, ki se uporabljajo za upravljavce referenčnih vrednosti v skladu z Uredbo (EU) 2016/1011 Evropskega parlamenta in Sveta⁵⁵, minimalne standarde za oblikovanje referenčnih vrednosti EU za podnebni prehod in referenčnih vrednosti EU, usklajenih s Pariškim sporazumom, ter vsako delo, ki ga je opravil Evropski bančni organ pri izvajanju zahtev glede razkritja iz stebra III iz Uredbe (EU) št. 575/2013. Standardi bi morali upoštevati okoljsko zakonodajo Unije, vključno z Direktivo 2003/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta⁵⁶ in Uredbo (ES) št. 1221/2009 Evropskega parlamenta in Sveta⁵⁷, ter Priporočilo Komisije 2013/179/EU⁵⁸ in njegove

⁵⁴ Uredba (EU) št. 1095/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski organ za vrednostne papirje in trge) in o spremembi Sklepa št. 716/2009/ES ter razveljavitvi Sklepa Komisije 2009/77/ES (UL L 331, 15.12.2010, str. 84).

⁵⁵ Uredba (EU) 2016/1011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2016 o indeksih, ki se uporabljajo kot referenčne vrednosti v finančnih instrumentih in finančnih pogodbah ali za merjenje uspešnosti investicijskih skladov, in spremembi direktiv 2008/48/ES in 2014/17/EU ter Uredbe (EU) št. 596/2014 (UL L 171, 29.6.2016, str. 1).

⁵⁶ Direktiva 2003/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. oktobra 2003 o vzpostavitvi sistema za trgovanje s pravicami do emisije toplogrednih plinov v Skupnosti in o spremembi Direktive Sveta 96/61/ES (UL L 275, 25.10.2003, str. 32).

⁵⁷ Uredba (ES) št. 1221/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2009 o prostovoljnem sodelovanju organizacij v Sistemu Skupnosti za okoljsko ravnanje in presojo (EMAS), razveljavitvi Uredbe (ES) št. 761/2001 ter odločb Komisije 2001/681/ES in 2006/193/ES (UL L 342, 22.12.2009, str. 1).

⁵⁸ Priporočilo Komisije 2013/179/EU z dne 9. aprila 2013 o uporabi skupnih metod za merjenje in sporočanje okoljske uspešnosti izdelkov in organizacij v njihovem življenjskem krogu (UL L 124, 4.5.2013, str. 1).

priloge ter njihove posodobitve. Upoštevati bi bilo treba tudi drugo zadevno zakonodajo Unije, vključno z Direktivo 2010/75/EU Evropskega parlamenta in Sveta⁵⁹, ter zahteve iz prava Unije za podjetja v zvezi z dolžnostmi direktorjev in potrebno skrbnostjo.

- (36) Standardi poročanja o trajnostnosti bi morali upoštevati smernice Komisije o nefinančnem poročanju⁶⁰ in smernice Komisije o poročanju o informacijah, povezanih s podnebjem⁶¹. Upoštevati bi morali tudi druge zahteve glede poročanja iz Direktive 2013/34/EU, ki niso neposredno povezane s trajnostnostjo, da bi uporabnikom sporočenih informacij zagotovili boljše razumevanje razvoja, uspešnosti, položaja in vpliva podjetja na podlagi čim več povezav med informacijami o trajnostnosti in drugimi informacijami, sporočenimi v skladu z Direktivo 2013/34/EU.
- (37) Standardi poročanja o trajnostnosti bi morali biti sorazmerni in podjetjem, ki jih morajo uporabljati, ne bi smeli nalagati nepotrebnega upravnega bremena. Da bi čim bolj zmanjšali motnje za podjetja, ki že poročajo informacije o trajnostnosti, bi morali standardi poročanja o trajnostnosti, kjer je ustrezno, upoštevati obstoječe standarde in okvire za poročanje in računovodenje glede trajnostnosti. Ti vključujejo pobudo za svetovno poročanje, odbor za računovodske standarde glede trajnostnosti, mednarodni svet za celovito poročanje, upravni odbor za mednarodne računovodske standarde, projektno skupino za finančna razkritja v zvezi s podnebjem, odbor za standarde poročanja o ogljiku in CDP (prej projekt za razkritje emisij ogljika). Standardi Evropske unije bi morali upoštevati vse standarde poročanja o trajnostnosti, ki so bili razviti v okviru Fundacije za mednarodne standarde računovodskega poročanja. Da bi se izognili nepotrebni regulativni razdrobljenosti, ki bi lahko imela negativne posledice za podjetja, ki delujejo na svetovni ravni, bi morali evropski standardi prispevati k procesu zблиževanja standardov poročanja o trajnostnosti na svetovni ravni.
- (38) Evropska komisija se je v svojem sporočilu o evropskem zelenem dogovoru zavezala, da bo podpirala podjetja in druge deležnike pri razvoju standardiziranih računovodskih postopkov na področju naravnega kapitala v Uniji in na mednarodni ravni, da bi zagotovila ustrezno upravljanje okoljskih tveganj in priložnosti za blažitev ter zmanjšala s tem povezane transakcijske stroške. Projekt za preglednost, ki se financira v okviru programa LIFE, razvija prvo računovodsko metodologijo na področju naravnega kapitala, ki bo omogočila lažjo primerjavo in večjo preglednost obstoječih metod, hkrati pa znižala prag za podjetja v zvezi s sprejetjem in uporabo sistemov v podporo pripravi njihovega poslovanja na prihodnost. Na tem področju je pomembna referenca tudi protokol o naravnem kapitalu. Čeprav je namen računovodskih metod na področju naravnega kapitala predvsem okrepiti notranje upravljalvske odločitve, bi jih bilo treba ustrezno upoštevati pri določanju standardov poročanja o trajnostnosti. Nekatere računovodske metodologije na področju naravnega kapitala skušajo pripisati denarno vrednost okoljskim vplivom dejavnosti podjetij, kar lahko uporabnikom pomaga bolje razumeti te vplive. Zato je primerno, da lahko standardi poročanja o trajnostnosti vključujejo denarne kazalnike vplivov na trajnostnost, če se to zdi potrebno.

⁵⁹ Direktiva 2010/75/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o industrijskih emisijah (celovito preprečevanje in nadzorovanje onesnaževanja) (UL L 334, 17.12.2010, str. 17).

⁶⁰ 2017/C 215/01.

⁶¹ 2019/C 209/01.

- (39) Standardi poročanja o trajnostnosti bi morali upoštevati tudi mednarodno priznana načela in okvire o odgovornem poslovnem ravnanju, družbeni odgovornosti podjetij in trajnostnem razvoju, vključno s cilji OZN glede trajnostnega razvoja, vodilnimi načeli OZN o podjetništvu in človekovih pravicah, smernicami OECD za večnacionalna podjetja, smernicami OECD o potrebni skrbnosti za odgovorno poslovanje in povezanimi sektorskimi smernicami, svetovnim dogovorom OZN, tristransko deklaracijo o načelih Mednarodne organizacije dela v zvezi z večnacionalnimi podjetji in socialno politiko, standardom ISO 26000 o družbeni odgovornosti in načeli OZN za odgovorne naložbe.
- (40) Treba je zagotoviti, da informacije, ki jih podjetja poročajo v skladu s standardi poročanja o trajnostnosti, izpolnjujejo potrebe uporabnikov. Standardi poročanja bi zato morali določati informacije, ki jih morajo podjetja razkriti o vseh glavnih okoljskih dejavnikih, vključno z njihovimi vplivi na podnebje, zrak, tla, vodo in biotsko raznovrstnost ter njihovimi odvisnostmi od teh dejavnikov. Uredba (EU) 2020/852 določa razvrstitev okoljskih ciljev Unije. Zaradi skladnosti je primerno uporabiti podobno razvrstitev za opredelitev okoljskih dejavnikov, ki bi jih bilo treba obravnavati s standardi poročanja o trajnostnosti. Standardi poročanja bi morali upoštevati in opredeliti vse geografske ali druge kontekstualne informacije, ki bi jih morala podjetja razkriti, da bi zagotovila razumevanje svojih glavnih vplivov na zadeve v zvezi s trajnostnostjo in glavnih tveganj za podjetje, ki izhajajo iz zadev v zvezi s trajnostnostjo.
- (41) V zvezi z informacijami, povezanimi s podnebjem, želijo uporabniki poznati fizična in tranzicijska tveganja podjetij ter njihovo odpornost na različne podnebne scenarije. Zanimajo jih tudi raven in obseg emisij toplogrednih plinov in odvzemov, ki se pripisujejo podjetju, vključno z obsegom, v katerem podjetje uporablja ogljične izravnave, in virom teh izravnav. Da bi dosegli podnebno nevtralno gospodarstvo, je treba uskladiti standarde za obračunavanje toplogrednih plinov in standarde za izravnavo. Uporabniki potrebujejo zanesljive informacije o izravnavah, ki obravnavajo vprašanja v zvezi z morebitnim dvojnimi štetjem in precenjenostjo, saj lahko dvojno štetje in precenjenost povzročita tveganja za doseganje podnebnih ciljev. Standardi poročanja bi zato morali določati informacije, ki bi jih morala poročati podjetja v zvezi z navedenimi zadevami.
- (42) Da bi dosegli podnebno nevtralno in krožno gospodarstvo ter okolje brez strupov, je treba v celoti mobilizirati vse gospodarske sektorje. V zvezi s tem sta ključnega pomena zmanjšanje porabe energije in povečanje energijske učinkovitosti, saj se energija uporablja v vseh dobavnih verigah. Zato bi bilo treba energetske vidike ustrezno upoštevati v standardih poročanja o trajnostnosti, zlasti v zvezi z okoljskimi zadevami.
- (43) Standardi poročanja o trajnostnosti bi morali določati informacije, ki bi jih morala podjetja razkriti o socialnih dejavnikih, vključno s kadrovske dejavniki in človekovimi pravicami. Te informacije bi morale zajemati vplive podjetij na ljudi, tudi na zdravje ljudi. Informacije, ki jih podjetja razkrijejo o človekovih pravicah, bi morale, kjer je ustrezno, vključevati informacije o prisilnem delu v njihovih vrednostnih verigah. Standardi poročanja, ki obravnavajo socialne dejavnike, bi morali določati informacije, ki bi jih podjetja morala razkriti v zvezi z načeli evropskega stebra socialnih pravic, ki so pomembna za podjetja, vključno z enakimi možnostmi za vse in delovnimi pogoji. Akcijski načrt za evropski steber socialnih pravic, sprejet marca 2021, poziva k strožjim zahtevam za podjetja glede poročanja o socialnih vprašanjih. Standardi poročanja bi morali določati tudi informacije, ki bi jih podjetja

morala razkriti v zvezi s človekovimi pravicami, temeljnimi svoboščinami, demokratičnimi načeli in standardi, določenimi v Mednarodni listini o človekovih pravicah in drugih temeljnih konvencijah OZN o človekovih pravicah, Deklaraciji Mednarodne organizacije dela o temeljnih načelih in pravicah pri delu, temeljnih konvencijah Mednarodne organizacije dela in Listini Evropske unije o temeljnih pravicah.

- (44) Uporabniki potrebujejo informacije o upravljaljskih dejavnikih, vključno z informacijami o vlogi upravnih, poslovnih in nadzornih organov podjetij, tudi na področju zadev v zvezi s trajnostnostjo, o sestavi takih organov ter sistemih notranjega nadzora in upravljanja tveganj podjetij, tudi kar zadeva postopek poročanja. Uporabniki potrebujejo tudi informacije o korporativni kulturi in pristopu podjetij k poslovni etiki, vključno s preprečevanjem korupcije in bojem proti podkupovanju, ter o njihovih političnih prizadevanjih, vključno z dejavnostmi lobiranja. Informacije o upravljanju podjetja in kakovosti odnosov s poslovnimi partnerji, vključno s plačilnimi praksami v zvezi z datumom ali rokom plačila, obrestno mero za zamudo pri plačilu ali nadomestilom za stroške izterjave iz Direktive 2011/7/EU Evropskega parlamenta in Sveta⁶² o zamudah pri plačilih v trgovinskih poslih, pomagajo uporabnikom razumeti tveganja podjetja in njegove vplive na zadeve v zvezi s trajnostnostjo. Vsako leto na tisoče podjetij, zlasti MSP, utrpi upravna in finančna bremena, ker prejmejo plačila z zamudo ali sploh ne. Zamude pri plačilih povzročajo insolventnost in stečaj, kar ima uničujoče posledice za celotne vrednostne verige. Povečanje informacij o plačilnih praksah bi moralo omogočiti drugim podjetjem, da prepoznajo takojšnje in zanesljive plačnike, odkrijejo nepošteno plačilne prakse, dostopajo do informacij o podjetjih, s katerimi trgujejo, in se pogajajo o bolj poštenih plačilnih pogojih.
- (45) Standardi poročanja bi morali spodbujati celovitejši pregled nad vsemi informacijami, ki jih podjetja objavijo v poslovnem poročilu, da bi uporabnikom teh informacij zagotovili boljše razumevanje razvoja, uspešnosti, položaja in vpliva podjetja. Ti standardi bi morali po potrebi razlikovati med informacijami, ki bi jih morala podjetja razkriti pri poročanju na posamični ravni, in informacijami, ki bi jih morala podjetja razkriti pri poročanju na konsolidirani ravni. Ti standardi bi morali vsebovati tudi smernice za podjetja o postopku, ki se izvaja za določitev informacij o trajnostnosti, ki bi jih bilo treba vključiti v poslovno poročilo.
- (46) Podjetja v istem sektorju so pogosto izpostavljena podobnim tveganjem glede trajnostnosti in pogosto podobno vplivajo na družbo in okolje. Primerjave med podjetji v istem sektorju so še posebej koristne za vlagatelje in druge uporabnike informacij o trajnostnosti. Standardi poročanja o trajnostnosti, ki jih sprejme Komisija, bi zato morali določati informacije, ki bi jih morala razkriti podjetja v vseh sektorjih, in informacije, ki bi jih morala podjetja razkriti glede na sektor dejavnosti. Standardi bi morali upoštevati tudi težave, s katerimi se podjetja lahko srečujejo pri zbiranju informacij od akterjev v celotni vrednostni verigi, zlasti od dobaviteljev, ki so MSP, in dobaviteljev na trgih in gospodarstvih v vzponu.
- (47) Da bi pravočasno zadovoljili potrebe uporabnikov po informacijah, zlasti glede na nujnost izpolnjevanja zahtev po informacijah udeležencev na finančnem trgu, za katere veljajo zahteve iz delegiranih aktov, sprejetih v skladu s členom 4(6) in (7) Uredbe (EU) 2019/2088, bi morala Komisija prvi sklop standardov poročanja sprejeti do 31.

⁶² Direktiva 2011/7/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o boju proti zamudam pri plačilih v trgovinskih poslih (UL L 48, 23.2.2011, str. 1).

oktobra 2022. Navedeni sklop standardov poročanja bi moral določati informacije, ki bi jih morala podjetja razkriti v zvezi z vsemi področji poročanja in zadevami v zvezi s trajnostnostjo ter ki jih potrebujejo udeleženci na finančnem trgu za izpolnjevanje obveznosti razkritja iz Uredbe (EU) 2019/2088. Komisija bi morala najpozneje do 31. oktobra 2023 sprejeti drugi sklop standardov poročanja, v katerem bi določila dopolnilne informacije, ki bi jih morala podjetja razkriti o zadevah v zvezi s trajnostnostjo in področjih poročanja, kadar je to potrebno, ter informacije, specifične za sektor, v katerem podjetje posluje. Komisija bi morala standarde pregledati vsaka tri leta, da se upošteva relevanten razvoj dogodkov, tudi na področju mednarodnih standardov.

- (48) Direktiva 2013/34/EU ne zahteva, da se računovodski izkazi ali poslovno poročilo predložijo v digitalni obliki, kar ovira najdljivost in uporabnost sporočenih informacij. Uporabniki informacij o trajnostnosti vse pogosteje pričakujejo, da bo te informacije mogoče najti in strojno brati v digitalnih oblikah. Digitalizacija ustvarja priložnosti za učinkovitejše izkoriščanje informacij in omogoča znatne prihranke pri stroških za uporabnike in podjetja. Zato bi bilo treba od podjetij zahtevati, da pripravijo svoje računovodske izkaze in poslovno poročilo v obliki XHTML v skladu s členom 3 Delegirane uredbe Komisije (EU) 2019/815⁶³ ter v skladu z navedeno delegirano uredbo uporabijo oznake za informacije o trajnostnosti, vključno z razkritji, ki jih zahteva člen 8 Uredbe (EU) 2020/852. Potrebna bo digitalna taksonomija standardov Unije za poročanje o trajnostnosti, da se bodo lahko sporočene informacije označile v skladu z navedenimi standardi. Te zahteve bi morale biti vključene v delo na področju digitalizacije, ki ga je Komisija napovedala v svojem sporočilu *Evropska strategija za podatke*⁶⁴ in *Strategiji EU za digitalne finančne storitve*⁶⁵. Te zahteve tudi dopolnjujejo vzpostavitev evropske enotne vstopne točke za javne informacije o podjetjih, kot je predvideno v akcijskem načrtu za unijo kapitalskih trgov, v katerem je upoštevana tudi potreba po strukturiranih podatkih.
- (49) Da se omogoči vključitev sporočenih informacij o trajnostnosti v evropsko enotno vstopno točko, bi morale države članice zagotoviti, da podjetja objavijo ustrezno potrjene letne računovodske izkaze in poslovno poročilo v predpisani elektronski obliki ter da so poslovna poročila, ki vsebujejo poročila o trajnostnosti, po objavi nemudoma na voljo ustreznemu uradno določenemu mehanizmu iz člena 21(2) Direktive 2004/109/ES.
- (50) Člen 19a(4) Direktive 2013/34/EU državam članicam omogoča, da podjetja izvzamejo iz obveznosti, da morajo v poslovno poročilo vključiti izjavo o nefinančnem poslovanju, ki se zahteva v skladu s členom 19a(1). Države članice lahko to storijo, kadar zadevno podjetje pripravi ločeno poročilo, ki se objavi skupaj s poslovnim poročilom v skladu s členom 30 navedene direktive, ali kadar je to poročilo javno dostopno na spletni strani podjetja v razumnem roku, ki ni daljši od šestih mesecev po datumu bilance stanja, in je sklic nanj naveden v poslovnem poročilu. Enaka možnost obstaja tudi za konsolidirano izjavo o nefinančnem poslovanju iz člena 29a(4) Direktive 2013/34/EU. To možnost je uporabilo dvajset držav članic. Vendar možnost objave ločenega poročila ovira razpoložljivost informacij, ki povezujejo finančne

⁶³ Delegirana uredba Komisije (EU) 2018/815 z dne 17. decembra 2018 o dopolnitvi Direktive 2004/109/ES Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi z regulativnimi tehničnimi standardi za določitev enotne elektronske oblike poročanja (UL L 143, 29.5.2019, str. 1).

⁶⁴ <https://ec.europa.eu/digital-single-market/en/european-strategy-data>

⁶⁵ https://ec.europa.eu/info/publications/200924-digital-finance-proposals_en

informacije in informacije o zadevah v zvezi s trajnostnostjo. Prav tako ovira najdljivost in dostopnost informacij za uporabnike, zlasti vlagatelje, ki jih zanimajo finančne informacije in informacije o trajnostnosti. Morebitni različni časi objave finančnih informacij in informacij o trajnostnosti še povečujejo ta problem. Objava v ločenem poročilu lahko tudi na notranji in zunanji ravni daje vtis, da informacije o trajnostnosti spadajo v kategorijo manj pomembnih informacij, kar lahko negativno vpliva na zaznano zanesljivost informacij. Podjetja bi zato morala poročati o informacijah o trajnostnosti v poslovnem poročilu, države članice pa ne bi smele več imeti možnosti, da podjetja izvzamejo iz obveznosti, da morajo v poslovno poročilo vključiti informacije o zadevah v zvezi s trajnostnostjo. Taka obveznost prispeva tudi k pojasnitvi vloge pristojnih nacionalnih organov pri nadzoru poročanja o trajnostnosti v okviru poslovnega poročila v skladu z Direktivo 2004/109/ES. Poleg tega podjetja, ki morajo poročati informacije o trajnostnosti, v nobenem primeru ne bi smela biti izvzeta iz obveznosti objave poslovnega poročila, saj je pomembno zagotoviti, da so informacije o trajnostnosti javno dostopne.

- (51) Člen 20 Direktive 2013/34/EU od podjetij z vrednostnimi papirji, ki kotirajo na reguliranih trgih, zahteva, da v svoje poslovno poročilo vključijo izjavo o upravljanju podjetja, ki mora med drugim vsebovati opis politike raznolikosti, ki jo podjetje izvaja v zvezi s svojimi upravnimi, poslovnimi in nadzornimi organi. Člen 20 Direktive 2013/34/EU podjetjem dopušča prožnost pri odločanju o tem, o katerih vidikih raznolikosti poročajo. Podjetij ne zavezuje izrecno, da morajo vključiti informacije o katerem koli posebnem vidiku raznolikosti. Da bi dosegli bolj uravnoteženo zastopanost spolov pri odločanju v gospodarstvu, je treba zagotoviti, da podjetja z vrednostnimi papirji, ki kotirajo na reguliranih trgih, vedno poročajo o svojih politikah uravnotežene zastopanosti spolov in njihovem izvajanju. Da pa bi se izognili nepotrebnemu upravnemu bremenu, bi morala imeti navedena podjetja tudi možnost, da nekatere informacije, ki se zahtevajo v skladu s členom 20 Direktive 2013/34/EU, poročajo skupaj z drugimi informacijami v zvezi s trajnostnostjo.
- (52) Člen 33 Direktive 2013/34/EU od držav članic zahteva, da zagotovijo, da so člani upravnih, poslovnih in nadzornih organov podjetja kolektivno odgovorni za pripravo in objavo (konsolidiranih) letnih računovodskih izkazov, (konsolidiranega) poslovnega poročila in (konsolidirane) izjave o upravljanju podjetja v skladu z zahtevami navedene direktive. Navedeno kolektivno odgovornost bi bilo treba razširiti na zahteve glede digitalizacije iz Delegirane uredbe (EU) 2019/815, zahtevo po skladnosti s standardi Unije za poročanje o trajnostnosti in zahtevo, da se pri poročanju o trajnostnosti uporabijo oznake.
- (53) Poklic dajanja zagotovil razlikuje med posli dajanja omejenih in razumnih zagotovil. Zaključek posla dajanja omejenega zagotovila je običajno izražen v nikalni obliki z navedbo, da izvajalec ni ugotovil ničesar, na podlagi česar bi lahko sklepal, da vsebina vsebuje bistvene napake. Revizor opravi manj testov kot pri poslu dajanja razumnega zagotovila. Obseg dela pri poslu dajanja omejenega zagotovila je zato manjši kot pri razumnem zagotovu. Obseg dela pri poslu dajanja razumnega zagotovila vključuje obsežne postopke, vključno z upoštevanjem notranjih kontrol podjetja, ki poroča, in preizkušanjem podatkov, zato je mnogo obsežnejši kot pri poslu dajanja omejenega zagotovila. Zaključek te vrste posla je običajno izražen v trdilni obliki in v njem je podano mnenje o merjenju obravnavane vsebine glede na predhodno določena merila. V skladu s členom 19a(5) in členom 29a(5) Direktive 2013/34/EU morajo države članice zagotoviti, da zakoniti revizor ali revizijsko podjetje preveri, ali je bila predložena izjava o nefinančnem poslovanju ali ločeno poročilo. V skladu z

navedenima členoma se ne zahteva, da neodvisni ponudnik storitev dajanja zagotovil preveri informacije, čeprav državam članicam omogoča, da takšno preverjanje zahtevajo, kadar to želijo. Če se za poročanje o trajnostnosti ne zahteva zagotavljanje zanesljivosti, za razliko od zahteve, da mora zakoniti revizor izvesti posel dajanja razumnega zagotovila v zvezi z računovodskimi izkazi, bi to ogrozilo verodostojnost razkritih informacij o trajnostnosti in tako potrebe predvidenih uporabnikov teh informacij ne bi bile zadovoljene. Čeprav je cilj doseči podobno raven zagotovila za finančno poročanje in poročanje o trajnostnosti, odsotnost skupno dogovorjenega standarda za dajanje zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti ustvarja tveganje za različno razumevanje in pričakovanja glede tega, kaj bi zajemal posel dajanja razumnega zagotovila za različne kategorije informacij o trajnostnosti, zlasti v zvezi z razkritji glede prihodnosti in kvalitativnimi razkritji. Zato bi bilo treba razmisliti o postopnem pristopu za povišanje ravni zagotovila, ki se zahteva za informacije o trajnostnosti, začevši z obveznostjo zakonitega revizorja ali revizijskega podjetja, da izrazi mnenje o skladnosti poročanja o trajnostnosti z zahtevami Unije na podlagi posla dajanja omejenega zagotovila. To mnenje bi moralo zajemati skladnost poročanja o trajnostnosti s standardi Unije za poročanje o trajnostnosti, postopek, ki ga izvaja podjetje za določitev informacij, sporočenih v skladu s standardi poročanja o trajnostnosti, in skladnost z zahtevo po uporabi oznak za poročanje o trajnostnosti. Revizor bi moral tudi oceniti, ali poročanje podjetja izpolnjuje zahteve glede poročanja iz člena 8 Uredbe (EU) 2020/852. Da se zagotovijo enotno razumevanje in pričakovanja glede tega, kaj bi posel dajanja razumnega zagotovila pomenil, bi bilo treba od zakonitega revizorja ali revizijskega podjetja zahtevati, da izrazi mnenje na podlagi posla dajanja razumnega zagotovila o skladnosti poročanja o trajnostnosti z zahtevami Unije, če bi Komisija sprejela standarde dajanja zagotovil za razumno zagotovilo o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti. To bi omogočilo tudi postopen razvoj trga zagotovil za informacije o trajnostnosti in praks poročanja podjetij. Nazadnje, ta postopni pristop bi privedel do postopnega povišanja stroškov podjetij, ki poročajo, glede na to, da je razumno zagotovilo dražje od omejenega zagotovila.

- (54) Zakoniti revizorji ali revizijska podjetja že preverjajo računovodske izkaze in poslovno poročilo. Zagotovilo o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti, ki ga dajo zakoniti revizorji ali revizijska podjetja, bi pomagalo zagotoviti povezanost in doslednost finančnih informacij in informacij o trajnostnosti, kar je zlasti pomembno za uporabnike informacij o trajnostnosti. Vendar obstaja tveganje nadaljnje koncentracije revizijskega trga, kar bi lahko ogrozilo neodvisnost revizorjev in povišalo plačila za revizije ali zagotovila. Zato je zaželeno, da se podjetjem ponudi širša izbira neodvisnih ponudnikov storitev dajanja zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti. Državam članicam bi bilo treba zato omogočiti, da v skladu z Uredbo (ES) št. 765/2008 Evropskega parlamenta in Sveta⁶⁶ akreditirajo neodvisne ponudnike storitev dajanja zagotovil, da podajo mnenje o poročanju o trajnostnosti, ki bi ga bilo treba objaviti skupaj s poslovnim poročilom. Države članice bi morale določiti zahteve, ki zagotavljajo dosledne rezultate pri dajanju zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti, ki ga izvajajo različni ponudniki storitev dajanja zagotovil. Zato bi morale za vse neodvisne ponudnike storitev dajanja zagotovil veljati zahteve, ki so glede dajanja zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti skladne z zahtevami iz Direktive 2006/43/ES. To bo zagotovilo tudi enake konkurenčne pogoje

⁶⁶ Uredba (ES) št. 765/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. julija 2008 o določitvi zahtev za akreditacijo in nadzor trga v zvezi s trženjem proizvodov ter razveljavitvi Uredbe (EGS) št. 339/93 (UL L 218, 13.8.2008, str. 30).

za vse osebe in podjetja, ki jim države članice dovolijo, da predložijo mnenje o dajanju zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti, vključno z zakonitimi revizorji. Če podjetje glede svojega poročanja o trajnostnosti pridobi mnenje akreditiranega neodvisnega ponudnika storitev dajanja zagotovil, ki ni zakoniti revizor, mu tega mnenja ni treba pridobiti še od zakonitega revizorja.

- (55) Direktiva 2006/43/ES Evropskega parlamenta in Sveta⁶⁷ določa pravila v zvezi z obvezno revizijo letnih in konsolidiranih računovodskih izkazov. Poskrbeti je treba za to, da se za revizijo računovodskih izkazov in zagotovilo o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti, ki ga da zakoniti revizor, uporabljajo usklajena pravila. Direktiva 2006/43/ES bi se morala uporabljati, kadar poda mnenje o poročanju o trajnostnosti zakoniti revizor ali revizijsko podjetje, ki izvaja obvezno revizijo računovodskih izkazov.
- (56) Pravila za podelitev dovoljenja in priznavanje zakonitih revizorjev in revizijskih podjetij bi morala zagotoviti, da imajo zakoniti revizorji potrebno raven teoretičnega znanja o temah, pomembnih za dajanje zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti, in sposobnost uporabe takšnega znanja v praksi. Toda zakonitim revizorjem, ki jim je država članica že podelila dovoljenje ali jih priznala, bi bilo treba še naprej dovoliti izvajanje obveznih revizij ter dovoliti izvajanje poslov dajanja zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti. Države članice pa bi morale zagotoviti, da zakoniti revizorji, ki že imajo dovoljenje, pridobijo potrebno znanje o poročanju o trajnostnosti in dajanju zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti s stalnim strokovnim izobraževanjem.
- (57) Zagotoviti je treba, da so zahteve za revizorje, kar zadeva njihovo delo v zvezi z obvezno revizijo in dajanjem zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti, usklajene. Zato bi bilo treba določiti, da so ključni revizijski partnerji, kadar mnenje o poročanju o trajnostnosti poda zakoniti revizor ali revizijsko podjetje, ki izvaja obvezno revizijo računovodskih izkazov, dejavno vključeni v dajanje zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti. Pri dajanju zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti bi bilo treba od zakonitih revizorjev zahtevati, da namenijo dovolj časa za posel in dodelijo zadostna sredstva, da lahko ustrezno opravijo svoje naloge. Nazadnje, v računovodski evidenci stranke bi bilo treba navesti plačila, zaračunana za dajanje zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti, revizijska datoteka pa bi morala vključevati informacije, povezane z dajanjem zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti.
- (58) Člen 25 Direktive 2006/43/ES zahteva, da države članice zagotovijo vzpostavitev ustreznih pravil, ki zagotavljajo, da plačila za revizijske storitve niso pod vplivom ali niso določena z zagotavljanjem dodatnih storitev, izvedenih za revidirani subjekt, oziroma niso predmet kakršnih koli pogojev. Členi 21 do 24 navedene direktive od držav članic zahtevajo tudi, da zagotovijo, da zakoniti revizorji, ki izvajajo obvezne revizije, spoštujejo pravila o poklicni etiki, neodvisnosti, nepristranskosti, zaupnosti in poslovni skrivnosti. Zaradi skladnosti je primerno, da se navedena pravila razširijo na delo zakonitih revizorjev v zvezi z dajanjem zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti.

⁶⁷ Direktiva 2006/43/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. maja 2006 o obveznih revizijah za letne in konsolidirane računovodske izkaze, spremembi direktiv Sveta 78/660/EGS in 83/349/EGS ter razveljavitvi Direktive Sveta 84/253/EGS (UL L 157, 9.6.2006, str. 87).

- (59) Da bi zagotovili enotne prakse dajanja zagotovil in visoko kakovost dajanja zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti po vsej Uniji, bi bilo treba Komisijo pooblastiti, da lahko z delegiranimi akti sprejema standarde dajanja zagotovil o trajnostnosti. Države članice bi morale uporabljati nacionalne standarde, postopke ali zahteve za dajanje zagotovil, dokler Komisija ne sprejme standarda dajanja zagotovil, ki zadeva isto področje. Ti standardi dajanja zagotovil bi morali določati postopke, ki jih revizor izvaja za oblikovanje svojih zaključkov o dajanju zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti.
- (60) Člen 27 Direktive 2006/43/ES določa pravila o obvezni reviziji skupine podjetij. Ta pravila bi bilo treba razširiti na dajanje zagotovil o zanesljivosti konsolidiranega poročanja o trajnostnosti, kadar zakoniti revizor izvaja obvezno revizijo.
- (61) Člen 28 Direktive 2006/43/ES zahteva, da zakoniti revizorji ali revizijska podjetja rezultate svoje obvezne revizije predstavijo v revizijskem poročilu. Navedeno zahtevo bi bilo treba razširiti na dajanje zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti, da se zagotovi, da so rezultati dajanja zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti predstavljeni v istem revizijskem poročilu.
- (62) Člen 29 Direktive 2006/43/ES zahteva, da države članice vzpostavijo sistem pregleda zagotavljanja kakovosti zakonitih revizorjev in revizijskih podjetij. Za zagotavljanje, da se pregledi zagotavljanja kakovosti izvajajo tudi za dajanje zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti in da imajo osebe, ki izvajajo preglede zagotavljanja kakovosti, ustrezno strokovno izobrazbo in ustrezne izkušnje z dajanjem zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti, bi bilo treba navedeno zahtevo po vzpostavitvi sistema za pregled zagotavljanja kakovosti razširiti na dajanje zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti.
- (63) Poglavje VII Direktive 2006/43/ES zahteva, da imajo države članice vzpostavljeno ureditev preiskav in sankcij za zakonite revizorje in revizijska podjetja, ki izvajajo obvezne revizije. Poglavje VIII navedene direktive od držav članic zahteva, da organizirajo učinkovit sistem javnega nadzora in zagotovijo, da ureditveni predpisi za sisteme javnega nadzora omogočajo učinkovito sodelovanje na ravni Unije v zvezi z nadzornim delovanjem držav članic. Navedene zahteve bi bilo treba razširiti na zakonite revizorje in revizijska podjetja, ki izvajajo posle dajanja zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti, za zagotavljanje skladnosti okvirov preiskav, sankcij in nadzora, vzpostavljenih za revizorjevo delo na področju obvezne revizije in dajanja zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti.
- (64) Člena 37 in 38 Direktive 2006/43/ES vsebujeta pravila o imenovanju in razrešitvi zakonitih revizorjev in revizijskih podjetij, ki izvajajo obvezne revizije. Navedena pravila bi bilo treba razširiti na dajanje zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti, da se zagotovi skladnost pravil za revizorjevo delo na področju obvezne revizije in dajanja zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti.
- (65) Člen 39 Direktive 2006/43/ES zahteva, da države članice zagotovijo, da ima vsak subjekt javnega interesa revizijsko komisijo, in določa njene naloge v zvezi z obvezno revizijo. Navedeni revizijski komisiji bi bilo treba dodeliti določene naloge v zvezi z dajanjem zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti. Te naloge bi morale vključevati obveznost, da je treba upravni ali nadzorni organ revidiranega subjekta obvestiti o rezultatu dajanja zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti ter mu pojasniti, kako je revizijska komisija prispevala k celovitosti poročanja o trajnostnosti in kakšna je bila njena vloga v tem postopku.

- (66) Člen 45 Direktive 2006/43/ES vsebuje zahteve za registracijo in nadzor revizorjev in revizijskih subjektov iz tretjih držav. Da se zagotovi skladen okvir za delo revizorjev na področju obvezne revizije in dajanja zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti, je treba te zahteve razširiti na dajanje zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti.
- (67) Za zakonite revizorje in revizijska podjetja, ki izvajajo obvezne revizije subjektov javnega interesa, se uporablja Uredba (EU) št. 537/2014 Evropskega parlamenta in Sveta⁶⁸. Za zagotavljanje, da je zakoniti revizor neodvisen, člen 5 navedene uredbe prepoveduje zagotavljanje nekaterih nerevizijskih storitev v določenih časovnih obdobjih. Navedeno neodvisnost bi bilo treba zagotoviti tudi za delo zakonitih revizorjev in revizijskih podjetij, ki izvajajo obvezne revizije subjektov javnega interesa, na področju dajanja zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti. Svetovalne storitve za pripravo poročanja o trajnostnosti bi bilo zato treba vključiti na seznam prepovedanih nerevizijskih storitev.
- (68) Člen 14 Uredbe (EU) št. 537/2014 zahteva, da morajo zakoniti revizorji in revizijska podjetja vsako leto obvestiti svoj pristojni organ o prihodkih, ustvarjenih z obveznimi revizijami in nerevizijskimi storitvami za subjekte javnega interesa. Od revizorjev in revizijskih podjetij bi bilo treba zahtevati, da navedejo, kateri od prihodkov iz nerevizijskih storitev so ustvarjeni z dajanjem zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti.
- (69) V skladu s členom 51 Direktive 2013/34/EU so za zagotavljanje poročanja podjetij, katerih vrednostni papirji ne kotirajo na reguliranih trgih, pristojne države članice. Vendar vrste sankcij niso določene, zato se lahko ureditve sankcij med državami članicami zelo razlikujejo, kar ogroža enotni trg. Za izboljšanje poročanja o trajnostnosti na notranjem trgu in prispevanje k prehodu na popolnoma trajnosten in vključujoč gospodarski in finančni sistem, v katerem so koristi rasti široko razpršene v skladu z evropskim zelenim dogovorom, bi morale države članice določiti nekatere sankcije in upravne ukrepe v primeru kršitev zahtev glede poročanja o trajnostnosti. Ureditve sankcij iz Direktive 2013/34/EU bi bilo zato treba ustrezno okrepiti, tako da bi morale države članice določiti ustrezne sankcije in upravne ukrepe.
- (70) Člen 24 Direktive 2004/109/ES nacionalnim nadzornikom nalaga, da morajo zagotoviti, da podjetja, katerih vrednostni papirji kotirajo na reguliranih trgih, izpolnjujejo zahteve glede poročanja podjetij. Člen 4 navedene direktive določa vsebino letnih računovodskih poročil, vendar ne vsebuje izrecnega sklicevanja na člena 19a in 29a Direktive 2013/34/EU, ki zahtevata pripravo (konsolidirane) izjave o nefinančnem poslovanju. To pomeni, da pristojni nacionalni organi nekaterih držav članic nimajo pravnega pooblastila za nadzor nad temi izjavami o nefinančnem poslovanju, zlasti kadar so te izjave objavljene v ločenem poročilu in niso del letnega računovodskega poročila, kar lahko države članice trenutno dovolijo. Zato je treba v člen 4(5) Direktive 2004/109/ES vključiti sklicevanje na poročanje o trajnostnosti. Prav tako je treba zahtevati, da odgovorne osebe izdajatelja v letnem računovodskem poročilu potrdijo, da je po njihovem najboljšem vedenju poslovno poročilo pripravljeno v skladu s standardi poročanja o trajnostnosti. Poleg tega bi moral Evropski organ za vrednostne papirje in trge zaradi novega značaja navedenih zahtev

⁶⁸ Uredba (EU) št. 537/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. aprila 2014 o posebnih zahtevah v zvezi z obvezno revizijo subjektov javnega interesa in razveljavitvi Sklepa Komisije 2005/909/ES (UL L 158, 27.5.2014, str. 77).

za poročanje izdati smernice za pristojne nacionalne organe, da bi spodbudili usklajen nadzor nad poročanjem o trajnostnosti izdajateljev, za katere velja Direktiva 2004/109/ES.

- (71) Države članice so pozvane, naj ocenijo učinek svojega akta za prenos na MSP, da bi zagotovile, da taka podjetja niso nesorazmerno prizadeta, pri čemer naj posebno pozornost namenijo mikropodjetjem in upravnemu bremenu, rezultate takih ocen pa objavijo. Države članice bi morale razmisliti o uvedbi ukrepov za podporo MSP pri uporabi prostovoljnih poenostavljenih standardov poročanja.
- (72) Direktivo 2013/34/EU, Direktivo 2004/109/ES, Direktivo 2006/43/ES in Uredbo (EU) št. 537/2014 bi bilo zato treba ustrezno spremeniti –

SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:

Člen 1
Spremembe Direktive 2013/34/EU

Direktiva 2013/34/EU se spremeni:

- (1) v členu 1 se doda naslednji odstavek 3:

„3. Usklajevalni ukrepi, določeni s členi 19a, 19d, 29a, 30 in 33, točko (aa) drugega pododstavka člena 34(1), odstavkoma 2 in 3 člena 34 ter členom 51 te direktive, se uporabljajo tudi za zakone in druge predpise držav članic v zvezi z naslednjimi podjetji, ne glede na njihovo pravno obliko:

- (a) zavarovalnice v smislu člena 2(1) Direktive Sveta 91/674/EGS*¹;
- (b) kreditne institucije, kakor so opredeljene v točki (1) člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta*².

Države članice se lahko odločijo, da ne bodo uporabljale usklajevalnih ukrepov iz prvega pododstavka za podjetja iz točk (2) do (23) člena 2(5) Direktive 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta*³.

*¹ Direktiva Sveta 91/674/EGS z dne 19. decembra 1991 o letnih računovodskih izkazih zavarovalnic (UL L 374, 31.12.1991, str. 7).

*² Uredba (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o bonitetnih zahtevah za kreditne institucije in investicijska podjetja ter o spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 (UL L 176, 27.6.2013, str. 1).

*³ Direktiva 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o dostopu do dejavnosti kreditnih institucij in bonitetnem nadzoru kreditnih institucij in investicijskih podjetij, spremembi Direktive 2002/87/ES in razveljavitvi direktiv 2006/48/ES in 2006/49/ES (UL L 176, 27.6.2013, str. 338).“;

- (2) v členu 2 se dodajo se naslednje točke 17 do 20:

„(17) ‚zadeve v zvezi s trajnostnostjo‘ pomenijo dejavnike trajnostnosti, kot so opredeljeni v točki 24 člena 2 Uredbe (EU) 2019/2088 Evropskega parlamenta in Sveta*⁴, in upravljalvske dejavnike;

(18) ‚poročanje o trajnostnosti‘ pomeni poročanje informacij o zadevah v zvezi s trajnostnostjo v skladu s členi 19a, 19d in 29a te direktive;

(19) ‚neopredmetena sredstva‘ pomenijo nefizične vire, ki prispevajo k ustvarjanju vrednosti podjetja;

(20) ‚neodvisni ponudnik storitev dajanja zagotovil‘ pomeni organ za ugotavljanje skladnosti, akreditiran v skladu z Uredbo (ES) št. 765/2008 Evropskega parlamenta in Sveta*⁵ za posebno dejavnost ocene skladnosti iz točke (aa) drugega pododstavka člena 34(1) te direktive.

*4 Uredba (EU) 2019/2088 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. novembra 2019 o razkritjih, povezanih s trajnostnostjo, v sektorju finančnih storitev (UL L 317, 9.12.2019, str. 1).

*5 Uredba (ES) št. 765/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. julija 2008 o določitvi zahtev za akreditacijo in nadzor trga v zvezi s trženjem proizvodov ter razveljavitvi Uredbe (EGS) št. 339/93 (UL L 218, 13.8.2008, str. 30).“;

(3) člen 19a se nadomesti z naslednjim:

„Člen 19a

Poročanje o trajnostnosti

1. Velika podjetja ter od 1. januarja 2026 mala in srednja podjetja, ki so podjetja iz točke (a) člena 2(1), v poslovno poročilo vključijo informacije, potrebne za razumevanje vplivov podjetja na zadeve v zvezi s trajnostnostjo, in informacije, potrebne za razumevanje, kako zadeve v zvezi s trajnostnostjo vplivajo na razvoj, uspešnost in položaj podjetja.

2. Informacije iz odstavka 1 vsebujejo zlasti:

- (a) kratek opis poslovnega modela in strategije podjetja, vključno z:
 - (i) odpornostjo poslovnega modela in strategije podjetja na tveganja glede zadev v zvezi s trajnostnostjo;
 - (ii) priložnostmi za podjetje glede zadev v zvezi s trajnostnostjo;
 - (iii) načrti podjetja za zagotovitev, da sta njegov poslovni model in strategija združljiva s preходом na trajnostno gospodarstvo in omejitvijo globalnega segrevanja na 1,5 °C v skladu s Pariškim sporazumom;
 - (iv) načinom, kako poslovni model in strategija podjetja upoštevata interese deležnikov podjetja in vplive podjetja na zadeve v zvezi s trajnostnostjo;
 - (v) načinom, kako se je izvedla strategija podjetja glede zadev v zvezi s trajnostnostjo;
- (b) opis ciljev glede zadev v zvezi s trajnostnostjo, ki jih določi podjetje, in napredka, ki ga je podjetje doseglo pri doseganju teh ciljev;
- (c) opis vloge upravnih, poslovnih in nadzornih organov glede zadev v zvezi s trajnostnostjo;
- (d) opis politik podjetja glede zadev v zvezi s trajnostnostjo;
- (e) opis:
 - (i) postopka skrbnega pregleda, ki se izvaja glede zadev v zvezi s trajnostnostjo;
 - (ii) glavnih dejanskih ali potencialnih škodljivih vplivov, povezanih z vrednostno verigo podjetja, vključno z njegovimi lastnimi dejavnostmi, proizvodi in storitvami, poslovnimi odnosi in dobavno verigo;

(iii) vseh sprejetih ukrepov in rezultatov takih ukrepov za preprečevanje, blažitev ali odpravo dejanskih ali potencialnih škodljivih vplivov;

(f) opis glavnih tveganj za podjetje glede zadev v zvezi s trajnostnostjo, vključno z glavnimi odvisnostmi podjetja od takih zadev, in načina, kako podjetje upravlja ta tveganja;

(g) kazalnike, relevantne za razkritja iz točk (a) do (f).

Podjetja razkrijejo tudi informacije o neopredmetenih sredstvih, vključno z informacijami o intelektualnem, človeškem in socialnem kapitalu ter kapitalu odnosov.

Podjetja poročajo o postopku, izvedenem za določitev informacij, ki so jih vključila v poslovno poročilo v skladu z odstavkom 1, pri čemer v tem postopku upoštevajo kratko-, srednje- in dolgoročno obdobja.

3. Informacije iz odstavkov 1 in 2 vsebujejo informacije glede prihodnosti ali informacije glede preteklosti ter kvalitativne in kvantitativne informacije.

Kadar je ustrezno, informacije iz odstavkov 1 in 2 vsebujejo informacije o vrednostni verigi podjetja, vključno z lastnimi dejavnostmi, proizvodi in storitvami podjetja, njegovimi poslovnimi odnosi in dobavno verigo.

Kadar je ustrezno, informacije iz odstavkov 1 in 2 vsebujejo tudi sklicevanja na druge informacije, vključene v poslovno poročilo v skladu s členom 19, in zneske, sporočene v letnih računovodskih izkazih, ter dodatna pojasnila v zvezi z njimi.

V izjemnih primerih, ko bi glede na ustrezno utemeljeno mnenje članov upravnega, poslovnega in nadzornega organa, ki delujejo v okviru pristojnosti, ki jim jih podeljuje nacionalno pravo, in so skupno odgovorni za to mnenje, razkritje informacij o predvidenih dogodkih ali zadevah, ki so predmet tekočih pogajanj, resno škodovalo poslovnemu položaju podjetja, lahko države članice dovolijo, da se takšne informacije izpustijo, če to ne onemogoči poštenega in uravnoveženega razumevanja razvoja, uspešnosti in položaja podjetja ter učinka njegovih dejavnosti.

4. Podjetja poročajo informacije iz odstavkov 1 do 3 v skladu s standardi poročanja o trajnostnosti iz člena 19b.

5. Z odstopanjem od odstavkov 1 do 4 člena 19a lahko mala in srednja podjetja iz točke (a) člena 2(1) poročajo v skladu s standardi poročanja o trajnostnosti za mala in srednja podjetja iz člena 19c.

6. Za podjetja, ki izpolnjujejo zahteve iz odstavkov 1 do 4, se šteje, da izpolnjujejo zahtevo iz tretjega pododstavka člena 19(1).

7. Podjetje, ki je odvisno podjetje, je izvzeto iz obveznosti iz odstavkov 1 do 4, če so to podjetje in njegova odvisna podjetja vključeni v konsolidirano poslovno poročilo obvladujočega podjetja, pripravljeno v skladu s členoma 29 in 29a. Podjetje, ki je odvisno podjetje obvladujočega podjetja s sedežem v tretji državi, je prav tako izvzeto iz obveznosti iz odstavkov 1 do 4, če so to podjetje in njegova odvisna podjetja vključeni v konsolidirano poslovno poročilo tega obvladujočega podjetja in če se konsolidirano poslovno poročilo pripravi na način, ki se lahko v skladu z ustreznimi izvedbenimi ukrepi, sprejetimi v skladu s točko (i) člena 23(4) Direktive 2004/109/ES Evropskega parlamenta in Sveta*⁶, šteje za enakovrednega načinu, ki ga zahtevajo standardi poročanja o trajnostnosti iz člena 19b te direktive.

Konsolidirano poslovno poročilo obvladujočega podjetja iz pododstavka 1 se objavi v skladu s členom 30 na način, predpisan z zakonodajo države članice, ki ureja podjetje, ki je izvzeto iz obveznosti iz odstavkov 1 do 4.

Država članica, katere zakonodaja ureja podjetje, ki je izvzeto iz obveznosti iz odstavkov 1 do 4, lahko zahteva, da se konsolidirano poslovno poročilo iz prvega pododstavka tega odstavka objavi v uradnem jeziku države članice ali v jeziku, ki se običajno uporablja na področju mednarodnih financ, in da se vsi potrebni prevodi v te jezike overijo.

Poslovno poročilo podjetja, ki je izvzeto iz obveznosti iz odstavkov 1 do 4, vsebuje vse naslednje informacije:

- (a) ime in registrirani sedež obvladujočega podjetja, ki poroča informacije na ravni skupine v skladu s členoma 29 in 29a ali na način, ki se lahko v skladu z izvedbenimi ukrepi, sprejetimi v skladu s točko (i) člena 23(4) Direktive 2004/109/ES, šteje za enakovrednega načinu, ki ga zahtevajo standardi poročanja o trajnostnosti iz člena 19b;
- (b) dejstvo, da je podjetje izvzeto iz obveznosti iz odstavkov 1 do 4 tega člena.

*6 Direktiva 2004/109/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. decembra 2004 o uskladitvi zahtev v zvezi s preglednostjo informacij o izdajateljih, katerih vrednostni papirji so sprejeti v trgovanje na reguliranem trgu, in o spremembah Direktive 2001/34/ES (UL L 390, 31.12.2004, str. 38).“;

(4) vstavijo se naslednji členi 19b, 19c in 19d:

„Člen 19b

Standardi poročanja o trajnostnosti

1. Komisija sprejme delegirane akte v skladu s členom 49, da določi standarde poročanja o trajnostnosti. Ti standardi poročanja o trajnostnosti določajo informacije, ki jih morajo podjetja poročati v skladu s členoma 19a in 29a, ter strukturo za poročanje teh informacij, kjer je ustrezno. Zlasti:

- (a) Komisija do 31. oktobra 2022 sprejme delegirane akte, ki določajo informacije, ki jih morajo podjetja poročati v skladu z odstavkoma 1 in 2 člena 19a, in vsaj informacije, ki ustrezajo potrebam udeležencev na finančnem trgu, za katere veljajo obveznosti razkritja iz Uredbe (EU) 2019/2088;
- (b) Komisija do 31. oktobra 2023 sprejme delegirane akte, ki določajo:
 - (i) dopolnilne informacije, ki jih podjetja po potrebi poročajo glede zadev v zvezi s trajnostnostjo in področij poročanja iz člena 19a(2);
 - (ii) informacije, ki jih poročajo podjetja in so specifične za sektor, v katerem poslujejo.

Komisija vsaj vsaka tri leta po datumu začetka uporabe pregleda delegirane akte, sprejete v skladu s tem členom, pri čemer upošteva strokovni nasvet Evropske svetovalne skupine za računovodsko poročanje (EFRAG), in po potrebi spremeni tak delegirani akt, da se upošteva relevanten razvoj dogodkov, tudi na področju mednarodnih standardov.

2. Standardi poročanja o trajnostnosti iz odstavka 1 zahtevajo, da so informacije, ki se poročajo, razumljive, relevantne, reprezentativne, preverljive, primerljive in pošteno predstavljene.

Standardi poročanja o trajnostnosti ob upoštevanju področja posameznega standarda:

- (a) določijo informacije, ki jih morajo podjetja razkriti o okoljskih dejavnikih, vključno z informacijami o:
 - (i) blažitvi podnebnih sprememb;
 - (ii) prilagajanju podnebnim spremembam;
 - (iii) vodnih in morskih virih;
 - (iv) uporabi virov in krožnem gospodarstvu;
 - (v) onesnaženju;
 - (vi) biotski raznovrstnosti in ekosistemih;
- (b) določijo informacije, ki jih morajo podjetja razkriti o socialnih dejavnikih, vključno z informacijami o:
 - (i) enakih priložnostih za vse, vključno z enakostjo spolov in enakim plačilom za enako delo, usposabljanjem in razvojem spretnosti ter zaposlovanjem in vključevanjem invalidov;
 - (ii) delovnih pogojih, vključno z varno in prilagodljivo zaposlitvijo, plačami, socialnim dialogom, kolektivnimi pogajanja in vključevanjem delavcev, usklajevanjem poklicnega in zasebnega življenja ter zdravim, varnim in dobro prilagojenim delovnim okoljem;
 - (iii) spoštovanju človekovih pravic, temeljnih svoboščin, demokratičnih načel in standardov, določenih v Mednarodni listini o človekovih pravicah in drugih temeljnih konvencijah OZN o človekovih pravicah, Deklaraciji Mednarodne organizacije dela o temeljnih načelih in pravicah pri delu, temeljnih konvencijah Mednarodne organizacije dela in Listini Evropske unije o temeljnih pravicah;
- (c) določijo informacije, ki jih morajo podjetja razkriti o upravljaljskih dejavnikih, vključno z informacijami o:
 - (i) vlogi upravnih, poslovnih in nadzornih organov podjetja, tudi glede zadev v zvezi s trajnostnostjo, in njihovi sestavi;
 - (ii) poslovni etiki in korporativni kulturi, vključno s preprečevanjem korupcije in bojem proti podkupovanju;
 - (iii) političnem udejstvovanju podjetja, vključno z njegovimi dejavnostmi lobiranja;
 - (iv) upravljanju odnosov s poslovnimi partnerji in kakovosti teh odnosov, vključno s plačilnimi praksami;
 - (v) sistemih notranjega nadzora in upravljanja tveganj podjetja, tudi v zvezi s postopkom poročanja podjetja.

3. Komisija pri sprejemanju delegiranih aktov v skladu z odstavkom 1 upošteva:

- (a) delo svetovnih pobud za določanje standardov poročanja o trajnostnosti ter obstoječe standarde in okvire za računovodenje naravnega kapitala, odgovorno poslovno ravnanje, družbeno odgovornost podjetij in trajnostni razvoj;
- (b) informacije, ki jih potrebujejo udeleženci na finančnem trgu za izpolnjevanje obveznosti razkritja iz Uredbe (EU) 2019/2088 in delegiranih aktov, sprejetih v skladu z navedeno uredbo;
- (c) merila iz delegiranih aktov, sprejetih v skladu z Uredbo (EU) 2020/852^{*7};
- (d) zahteve po razkritju, ki se uporabljajo za upravljavce referenčnih vrednosti v izjavi o referenčni vrednosti in metodologiji določanja referenčnih vrednosti ter minimalnih standardih za oblikovanje referenčnih vrednosti EU za podnebni prehod in referenčnih vrednosti EU, usklajenih s Pariškim sporazumom, v skladu z delegiranimi uredbami Komisije (EU) 2020/1816^{*8}, (EU) 2020/1817^{*9} in (EU) 2020/1818^{*10};
- (e) razkritja, določena v izvedbenih aktih, sprejetih v skladu s členom 434a Uredbe (EU) št. 575/2013^{*11};
- (f) Priporočilo Komisije 2013/179/EU^{*12};
- (g) Direktivo 2003/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta^{*13};
- (h) Uredbo (ES) št. 1221/2009 Evropskega parlamenta in Sveta^{*14}.

^{*7} Uredba (EU) 2020/852 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. junija 2020 o vzpostavitvi okvira za spodbujanje trajnostnih naložb ter spremembi Uredbe (EU) 2019/2088 (UL L 198, 22.6.2020, str. 13).

^{*8} Delegirana uredba Komisije (EU) 2020/1816 z dne 17. julija 2020 o dopolnitvi Uredbe (EU) 2016/1011 Evropskega parlamenta in Sveta glede pojasnila v izjavi o referenčni vrednosti, kako se v vsaki zagotovljeni in objavljeni referenčni vrednosti odražajo okoljski, socialni in upravljavski dejavniki (UL L 406, 3.12.2020, str. 1).

^{*9} Delegirana uredba Komisije (EU) 2020/1817 z dne 17. julija 2020 o dopolnitvi Uredbe (EU) 2016/1011 Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi z minimalno vsebino pojasnila o tem, kako se v metodologiji določanja referenčnih vrednosti odražajo okoljski, socialni in upravljavski dejavniki (UL L 406, 3.12.2020, str. 12).

^{*10} Delegirana uredba Komisije (EU) 2020/1818 z dne 17. julija 2020 o dopolnitvi Uredbe (EU) 2016/1011 Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi z minimalnimi standardi za referenčne vrednosti EU za podnebni prehod in referenčne vrednosti EU, usklajene s Pariškim sporazumom (UL L 406, 3.12.2020, str. 17).

^{*11} Izvedbena uredba Komisije o določitvi izvedbenih tehničnih standardov v zvezi z javnim razkritjem informacij iz naslovov II in III dela 8 Uredbe (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta s strani institucij (C(2021) 1595).

^{*12} Priporočilo Komisije 2013/179/EU z dne 9. aprila 2013 o uporabi skupnih metod za merjenje in sporočanje okoljske uspešnosti izdelkov in organizacij v njihovem življenjskem krogu (UL L 124, 4.5.2013, str. 1).

^{*13} Direktiva 2003/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. oktobra 2003 o vzpostavitvi sistema za trgovanje s pravicami do emisije toplogrednih plinov v Skupnosti in o spremembi Direktive Sveta 96/61/ES (UL L 275, 25.10.2003, str. 32).

^{*14} Uredba (ES) št. 1221/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2009 o prostovoljnem sodelovanju organizacij v Sistemu Skupnosti za okoljsko ravnanje in presojo (EMAS), razveljavitvi Uredbe (ES) št. 761/2001 ter odločb Komisije 2001/681/ES in 2006/193/ES (UL L 342, 22.12.2009, str. 1).

Člen 19c

Standardi poročanja o trajnostnosti za MSP

Komisija sprejme delegirane akte v skladu s členom 49, da določi standarde poročanja o trajnostnosti, sorazmerne z zmogljivostmi in značilnostmi malih in srednjih podjetij. Ti standardi poročanja o trajnostnosti določajo, katere informacije iz členov 19a in 29a poročajo mala in srednja podjetja iz točke (1)(a) člena 2. Upoštevajo merila iz odstavkov 2 in 3 člena 19b. Kjer je ustrezno, določijo tudi strukturo za poročanje teh informacij.

Komisija sprejme navedene delegirane akte najpozneje do 31. oktobra 2023.

Člen 19d

Enotna elektronska oblika poročanja

1. Podjetja, za katera se uporablja člen 19a, pripravijo svoje računovodske izkaze in poslovno poročilo v enotni elektronski obliki poročanja v skladu s členom 3 Delegirane uredbe Komisije (EU) 2019/815*¹⁵ ter poročanje o trajnostnosti, vključno z razkritji, določenimi v členu 8 Uredbe (EU) 2020/852, opremijo z oznakami v skladu z navedeno delegirano uredbo.

2. Podjetja, za katera se uporablja člen 29a, pripravijo svoje konsolidirane računovodske izkaze in konsolidirano poslovno poročilo v enotni elektronski obliki poročanja v skladu s členom 3 Delegirane uredbe Komisije (EU) 2019/815 ter poročanje o trajnostnosti, vključno z razkritji, določenimi v členu 8 Uredbe (EU) 2020/852, opremijo z oznakami.

*¹⁵ Delegirana uredba Komisije (EU) 2019/815 z dne 17. decembra 2018 o dopolnitvi Direktive 2004/109/ES Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi z regulativnimi tehničnimi standardi za določitev enotne elektronske oblike poročanja (UL L 143, 29.5.2019, str. 1).“;

(5) člen 20(1) se spremeni:

(a) točka (g) se nadomesti z naslednjim:

„(g) opis politike raznolikosti, ki se uporablja v zvezi z upravnimi, poslovnimi in nadzornimi organi podjetja v zvezi s spolom in drugimi vidiki, kot so starost ali izobrazba in poklicne izkušnje, ciljev in načinov izvajanja te politike raznolikosti ter rezultatov v obdobju poročanja. Če se taka politika ne izvaja, se v izjavi za to navede obrazložitev.“;

(b) doda se naslednji pododstavek:

„Podjetja, za katera se uporablja člen 19a, lahko izpolnijo obveznost iz točk (c), (f) in (g) prvega pododstavka tega člena, če vključijo informacije, zahtevane v navedenih točkah, v svoje poročanje o trajnostnosti.“;

(6) člen 23 se spremeni:

(a) v odstavku 4 se točka (b) nadomesti z naslednjim:

„(b) konsolidirane računovodske izkaze iz točke (a) in konsolidirano poslovno poročilo večje skupine podjetij pripravi obvladujoče podjetje te skupine v skladu z zakonodajo države članice, ki velja za to obvladujoče podjetje, v skladu s to direktivo z izjemo zahtev iz člena 29a ali mednarodnimi računovodskimi standardi, sprejetimi v skladu z Uredbo (ES) št. 1606/2002;“;

(b) v odstavku 8 se točka (b)(i) nadomesti z naslednjim:

„(i) v skladu s to direktivo z izjemo zahtev iz člena 29a;“;

(c) v odstavku 8 se točka (b)(iii) nadomesti z naslednjim:

„(iii) na način, ki je enakovreden konsolidiranim računovodskim izkazom in konsolidiranim poslovnim poročilom, pripravljenim v skladu s to direktivo z izjemo zahtev iz člena 29a, ali“;

(7) člen 29a se nadomesti z naslednjim:

„Člen 29a

Konsolidirano poročanje o trajnostnosti

1. Obvladujoča podjetja velike skupine v konsolidirano poslovno poročilo vključijo informacije, potrebne za razumevanje vpliva skupine na zadeve v zvezi s trajnostnostjo, in informacije, potrebne za razumevanje, kako zadeve v zvezi s trajnostnostjo vplivajo na razvoj, uspešnost in položaj skupine.

2. Informacije iz odstavka 1 vsebujejo zlasti:

(a) kratek opis poslovnega modela in strategije skupine, vključno z:

(i) odpornostjo poslovnega modela in strategije skupine na tveganja glede zadev v zvezi s trajnostnostjo;

(ii) priložnostmi za skupino glede zadev v zvezi s trajnostnostjo;

(iii) načrti skupine za zagotovitev, da sta njen poslovni model in strategija združljiva s prehodom na trajnostno gospodarstvo in omejitvijo globalnega segrevanja na 1,5 °C v skladu s Pariškim sporazumom;

(iv) načinom, kako poslovni model in strategija skupine upoštevata interese deležnikov skupine in vplive skupine na zadeve v zvezi s trajnostnostjo;

(v) načinom, kako se je izvedla strategija skupine glede zadev v zvezi s trajnostnostjo;

(b) opis ciljev glede zadev v zvezi s trajnostnostjo, ki jih določi skupina, in napredka podjetja pri doseganju teh ciljev;

(c) opis vloge upravnih, poslovnih in nadzornih organov glede zadev v zvezi s trajnostnostjo;

(d) opis politik skupine glede zadev v zvezi s trajnostnostjo;

(e) opis:

(i) postopka skrbnega pregleda, ki se izvaja glede zadev v zvezi s trajnostnostjo;

(ii) glavnih dejanskih ali potencialnih škodljivih vplivov, povezanih z vrednostno verigo skupine, vključno z njenimi lastnimi dejavnostmi, proizvodi in storitvami, poslovnimi odnosi in dobavno verigo;

(iii) vseh sprejetih ukrepov in rezultatov takih ukrepov za preprečevanje, blažitev ali odpravo dejanskih ali potencialnih škodljivih vplivov;

(f) opis glavnih tveganj za skupino glede zadev v zvezi s trajnostnostjo, vključno z glavnimi odvisnostmi skupine od takih dejavnikov, in načina, kako skupina upravlja ta tveganja;

(g) kazalnike, relevantne za zadevna razkritja iz točk (a) do (f).

Obvladujoča podjetja poročajo tudi informacije o neopredmetenih sredstvih, vključno z informacijami o intelektualnem, človeškem in socialnem kapitalu ter kapitalu odnosov.

Obvladujoča podjetja opišejo postopek za določitev informacij, ki so jih vključila v konsolidirano poslovno poročilo v skladu s tem členom.

3. Informacije iz odstavkov 1 in 2 vsebujejo informacije glede prihodnosti in informacije o pretekli uspešnosti ter kvalitativne in kvantitativne informacije. Te informacije, kjer je ustrezno, upoštevajo kratko-, srednje- in dolgoročno časovna obdobja.

Informacije iz odstavkov 1 in 2 vključujejo informacije o vrednostni verigi skupine, vključno z njenimi dejavnostmi, proizvodi in storitvami, poslovnimi odnosi in dobavno verigo, kadar je to ustrezno.

Informacije iz odstavkov 1 in 2, kjer je ustrezno, vsebujejo tudi sklicevanja na druge informacije, vključene v konsolidirano poslovno poročilo v skladu s členom 29 te direktive, in zneske, sporočene v konsolidiranih računovodskih izkazih, ter dodatna pojasnila v zvezi z njimi.

V izjemnih primerih, ko bi glede na ustrezno utemeljeno mnenje članov upravnega, poslovnega in nadzornega organa, ki delujejo v okviru pristojnosti, ki jim jih podeljuje nacionalno pravo, in so skupno odgovorni za to mnenje, razkritje informacij o predvidenih dogodkih ali zadevah, ki so predmet tekočih pogajanj, resno škodovalo poslovnemu položaju skupine, lahko države članice dovolijo, da se takšne informacije izpustijo, če to ne onemogoči poštenega in uravnoveženega razumevanja razvoja, uspešnosti in položaja skupine ter učinka njenih dejavnosti.

4. Obvladujoča podjetja poročajo informacije iz odstavkov 1 do 3 v skladu s standardi poročanja o trajnostnosti iz člena 19b.

5. Z odstopanjem od odstavkov 1 do 4 člena 29a lahko obvladujoča podjetja, ki so mala in srednja podjetja iz točke (a) člena 2(1), poročajo v skladu s standardi poročanja o trajnostnosti za mala in srednja podjetja iz člena 19c.

6. Za obvladujoče podjetje, ki izpolnjuje zahteve iz odstavkov 1 do 4, se šteje, da izpolnjuje zahteve iz tretjega pododstavka člena 19(1), člena 19a in člena 29.

7. Obvladujoče podjetje, ki je hkrati odvisno podjetje, je izvzeto iz obveznosti iz odstavkov 1 do 4, če so izvzeto obvladujoče podjetje in njegova odvisna podjetja vključeni v konsolidirano poslovno poročilo drugega podjetja, pripravljeno v skladu s členom 29 in tem členom. Obvladujoče podjetje, ki je odvisno podjetje obvladujočega podjetja s sedežem v tretji državi, je prav tako izvzeto iz obveznosti iz odstavkov 1 do 4, če so to podjetje in njegova odvisna podjetja vključeni v konsolidirano poslovno poročilo tega obvladujočega podjetja in če se konsolidirano poslovno poročilo pripravi na način, ki se lahko v skladu z ustreznimi izvedbenimi ukrepi, sprejetimi v skladu s členom 23(4)(i) Direktive 2004/109/ES, šteje za enakovrednega načinu, ki ga zahtevajo standardi poročanja o trajnostnosti iz člena 19b te direktive.

Konsolidirano poslovno poročilo obvladujočega podjetja iz pododstavka 1 se objavi v skladu s členom 30 na način, predpisan z zakonodajo države članice, ki ureja obvladujoče podjetje, ki je izvzeto iz obveznosti iz odstavkov 1 do 4.

Država članica, katere zakonodaja ureja obvladujoče podjetje, ki je izvzeto iz obveznosti iz odstavkov 1 do 4, lahko zahteva, da se konsolidirano poslovno poročilo iz prvega pododstavka tega odstavka objavi v njenem uradnem jeziku ali v jeziku, ki se običajno uporablja na področju mednarodnih financ, in da se vsi potrebni prevodi v te jezike overijo.

Konsolidirano poslovno poročilo obvladujočega podjetja, ki je izvzeto iz obveznosti iz odstavkov 1 do 4, vsebuje vse naslednje informacije:

(a) ime in registrirani sedež obvladujočega podjetja, ki poroča informacije na ravni skupine v skladu s členom 29 in tem členom ali na način, ki se lahko v skladu z relevantnimi izvedbenimi ukrepi, sprejetimi v skladu s členom 23(4)(i) Direktive 2004/109/ES, šteje za enakovrednega načinu, ki ga zahtevajo standardi glede trajnostnosti, sprejeti v skladu s členom 19b;

(b) dejstvo, da je podjetje izvzeto iz obveznosti iz odstavkov 1 do 4 tega člena.“;

(8) člen 30 se spremeni:

(a) odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:

„1. Države članice zagotovijo, da podjetja v razumnem roku, ki ni daljši od 12 mesecev po datumu bilance stanja, objavijo ustrezno potrjene letne računovodske izkaze in poslovno poročilo, kjer je ustrezno v obliki, predpisani v členu 19d te direktive, skupaj z mnenji in izkazi, ki jih predloži zakoniti revizor ali revizijsko podjetje iz člena 34 te direktive, kakor je določeno z zakonodajo posamezne države članice v skladu s poglavjem 3 Direktive (EU) 2017/1132 Evropskega parlamenta in Sveta*¹⁶.

Kadar neodvisni ponudnik storitev dajanja zagotovil poda mnenje iz točke (aa) člena 34(1), se to mnenje objavi skupaj s poročili iz prvega pododstavka.

Vendar lahko države članice podjetja izvzamejo iz obveznosti objave poslovnega poročila, kadar je mogoče brez težav na zahtevo pridobiti kopijo celotnega takšnega poročila ali njegovega dela po ceni, ki ne presega administrativnega stroška.

Izjema iz tretjega pododstavka se ne uporablja za podjetja, za katera veljata člena 19a in 29a.

*¹⁶ Direktiva (EU) 2017/1132 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. junija 2017 o določenih vidikih prava družb (UL L 169, 30.6.2017, str. 46).“;

(b) vstavi se naslednji odstavek 1a:

„1a. Države članice zagotovijo, da so poslovna poročila, ki vsebujejo poročanje o trajnostnosti, ki ga pripravijo podjetja, za katera se uporabljata člena 19a in 29a, takoj po objavi na voljo tudi ustreznemu uradno določenemu mehanizmu iz člena 21(2) Direktive 2004/109/ES.

Kadar za podjetje, ki pripravlja poslovno poročilo, Direktiva 2004/109/ES ne velja, je ustrezni uradno določeni mehanizem eden od uradno določenih mehanizmov države članice, v kateri ima podjetje svoj registrirani sedež.“;

(9) v členu 33 se odstavek 1 nadomesti z naslednjim:

„1. Države članice zagotovijo, da so člani upravnih, poslovnih in nadzornih organov podjetja, ki delujejo v okviru pristojnosti, ki so jim dodeljene z nacionalnim pravom, kolektivno odgovorni za zagotavljanje, da se v skladu z zahtevami iz te direktive in, kjer je ustrezno, z mednarodnimi računovodskimi standardi, sprejetimi v skladu z Uredbo (ES) št. 1606/2002, Delegirano uredbo 2019/815, standardi poročanja o trajnostnosti iz člena 19b te direktive in zahtevami iz člena 19d te direktive pripravijo in objavijo naslednji dokumenti:

(a) letni računovodski izkazi, poslovno poročilo in izjava o upravljanju podjetja, če se predloži ločeno;

(b) konsolidirani računovodski izkazi, konsolidirana poslovna poročila, konsolidirana izjava o upravljanju podjetja, če se predloži ločeno.“;

(10) člen 34 se spremeni:

(a) v odstavku 1 se drugi pododstavek spremeni:

(i) točka (a)(ii) se nadomesti z naslednjim:

„(ii) ali je bilo poslovno poročilo pripravljeno v skladu z veljavnimi pravnimi zahtevami, razen zahtev glede poročanja o trajnostnosti iz člena 19a;“;

(ii) vstavi se naslednja točka (aa):

„(aa) kadar je ustrezno, izrazi(-jo) mnenje na podlagi posla dajanja omejenega zagotovila glede skladnosti poročanja o trajnostnosti z zahtevami iz te direktive, vključno s skladnostjo poročanja o trajnostnosti s standardi poročanja, sprejetimi v skladu s členom 19b, postopka, ki ga izvaja podjetje za določitev informacij, sporočenih v skladu z navedenimi standardi poročanja, in skladnostjo z zahtevo po uporabi oznak za poročanje o trajnostnosti v skladu s členom 19d, ter glede izpolnjevanja zahtev glede poročanja iz člena 8 Uredbe (EU) 2020/852;“;

(b) odstavek 3 se nadomesti z naslednjim:

„3. Države članice lahko neodvisnemu ponudniku storitev dajanja zagotovil dovolijo, da izrazi mnenje iz točke (aa) drugega pododstavka odstavka 1, če zanj veljajo zahteve, ki so skladne z zahtevami iz Direktive 2006/43/ES glede dajanja zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti, kot je opredeljeno v točki (r) člena 2(1) navedene direktive.“;

(11) člen 49 se spremeni:

(a) odstavka 2 in 3 se nadomestita z naslednjim:

„2. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov iz členov 1(2), 3(13), 46(2), 19b in 19c se za nedoločeno obdobje prenese na Komisijo.

3. Prenos pooblastila iz členov 1(2), 3(13), 46(2), 19b in 19c lahko kadar koli prekliče Evropski parlament ali Svet. S sklepom o preklicu preneha veljati prenos pooblastila, naveden v tem sklepu. Sklep začne učinkovati dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije* ali na poznejši dan, ki je v njem določen. Sklep ne vpliva na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov.“;

(b) vstavi se naslednji odstavek 3a:

„3a. Komisija pri sprejemanju delegiranih aktov v skladu s členoma 19b in 19c upošteva strokovni nasvet EFRAG, če je bil takšen nasvet pripravljen po

primernem predpisanem postopku, pod javnim nadzorom in z zagotovljeno preglednostjo ter strokovnim znanjem ustreznih deležnikov in so mu priložene analize stroškov in koristi, ki vključujejo analize vplivov strokovnega nasveta na zadeve v zvezi s trajnostnostjo.

Komisija se o strokovnem nasvetu EFRAG pred sprejetjem delegiranih aktov iz členov 19b in 19c posvetuje s strokovno skupino držav članic za trajnostno financiranje iz člena 24 Uredbe (EU) 2020/852.

Komisija Evropski organ za vrednostne papirje in trge zaprosi za mnenje o strokovnem nasvetu EFRAG, zlasti glede njegove skladnosti z Uredbo (EU) 2019/2088 in njenimi delegiranimi akti. Evropski organ za vrednostne papirje in trge predloži svoje mnenje v dveh mesecih od datuma prejema zahtevka Komisije.

Komisija se o strokovnem nasvetu EFRAG pred sprejetjem delegiranih aktov iz členov 19b in 19c posvetuje tudi z Evropskim bančnim organom, Evropskim organom za zavarovanja in poklicne pokojnine, Evropsko agencijo za okolje, Agencijo Evropske unije za temeljne pravice, Evropsko centralno banko, Odborom evropskih organov za nadzor revizorjev in platformo za trajnostno financiranje, vzpostavljeno v skladu s členom 20 Uredbe (EU) 2020/852. Če se kateri koli od teh organov odloči, da bo predložil mnenje, to stori v dveh mesecih od datuma, ko se je Komisija posvetovala z njim.“;

(c) odstavek 5 se nadomesti z naslednjim:

„5. Delegirani akt, sprejet v skladu s členi 1(2), 3(13), 46(2), 19b in 19c, začne veljati le, če niti Evropski parlament niti Svet ne nasprotuje delegiranemu aktu v roku dveh mesecev od uradnega obvestila Evropskemu parlamentu in Svetu o tem aktu, ali če sta pred iztekom tega roka tako Evropski parlament kot Svet obvestila Komisijo, da mu ne bosta nasprotovala. Ta rok se na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta podaljša za dva meseca.“;

(12) člen 51 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 51

Kazni

1. Brez poseganja v odstavek 2 države članice določijo kazni, ki se uporabljajo za kršitve nacionalnih določb, sprejetih v skladu s to direktivo, in sprejmejo vse potrebne ukrepe za zagotovitev izvrševanja teh kazni. Te kazni so učinkovite, sorazmerne in odvračilne.

2. V primeru kršitve nacionalnih določb, s katerimi se prenašajo členi 19a, 19d in 29a, države članice določijo vsaj naslednje upravne ukrepe in sankcije:

(a) javno izjavo, v kateri sta navedeni odgovorna fizična ali pravna oseba in narava kršitve;

(b) odredbo, ki od odgovorne fizične ali pravne osebe zahteva, da preneha z ravnanjem, ki predstavlja kršitev, in da tega ravnanja več ne ponovi;

(c) upravne denarne kazni.

3. Države članice zagotovijo, da se pri določanju vrste in višine kazni, upravnih sankcij ali ukrepov iz odstavka 2 upoštevajo vse ustrezne okoliščine, vključno z:

(a) resnostjo in trajanjem kršitve;

- (b) stopnjo odgovornosti odgovorne fizične ali pravne osebe;
- (c) finančno trdnostjo odgovorne fizične ali pravne osebe;
- (d) pomembnostjo pridobljenega dobička ali preprečene izgube s strani odgovorne fizične ali pravne osebe, če ju je mogoče določiti;
- (e) izgubo, ki so jo zaradi kršitve utrpeli tretje osebe, če jo je mogoče določiti;
- (f) ravno sodelovanja odgovorne fizične ali pravne osebe s pristojnim organom;
- (g) prejšnjimi kršitvami odgovorne fizične ali pravne osebe.“

Člen 2
Spremembe Direktive 2004/109/ES

Direktiva 2004/109/ES se spremeni:

- (1) v členu 2(1) se doda naslednja točka (r):

„(r) ‚poročanje o trajnostnosti‘ pomeni poročanje o trajnostnosti, kot je opredeljeno v členu 2(18) Direktive 2013/34/EU Evropskega parlamenta in Sveta^{*18}.;“

^{*18} Direktiva 2013/34/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o letnih računovodskih izkazih, konsolidiranih računovodskih izkazih in povezanih poročilih nekaterih vrst podjetij, spremembi Direktive 2006/43/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi direktiv Sveta 78/660/EGS in 83/349/EGS (UL L 182, 29.6.2013, str. 19).“;

- (2) člen 4 se spremeni:

- (a) v odstavku 2 se točka (c) nadomesti z naslednjim:

„(c) izjave odgovornih oseb izdajatelja, katerih imena in funkcije so jasno navedene, da po njihovem najboljšem vedenju računovodska poročila, ki so bila pripravljena v skladu z veljavnimi računovodskimi standardi, podajajo resnično in pošteno sliko sredstev, obveznosti, finančnega položaja ter dobička ali izgube izdajatelja in vseh podjetij, vključenih v konsolidacijo, in da poročilo uprave vsebuje pošten pregled razvoja in uspešnosti poslovanja ter stanja izdajatelja in vseh podjetij, vključenih v konsolidacijo, skupaj z opisom glavnih tveganj in negotovosti, s katerimi se srečujejo, in je pripravljeno v skladu s standardi poročanja o trajnostnosti iz člena 19b Direktive 2013/34/EU, kjer je to ustrezno.“;

- (b) odstavka 4 in 5 se nadomestita z naslednjim:

„4. Računovodski izkazi se revidirajo v skladu s členom 34 Direktive 2013/34/EU in členom 28 Direktive 2006/43/ES.

Revizijsko poročilo, ki ga podpiše oseba ali več oseb, odgovornih za opravljanje dela, določenega v odstavkih 1 in 2 člena 34 Direktive 2013/34/EU, se skupaj z letnim računovodskim poročilom v celoti razkrije javnosti.

5. Poročilo uprave se pripravi v skladu s členi 19, 19a, 19d(1) in 20 Direktive 2013/34/EU, ko ga pripravijo podjetja iz navedenih določb.

Kadar mora izdajatelj pripraviti konsolidirane računovodske izkaze, se konsolidirano poročilo uprave pripravi v skladu s členi 19d(2), 29 in 29a Direktive 2013/34/EU, ko ga pripravijo podjetja iz navedenih določb.“;

- (3) v členu 23(4) se tretji in četrti pododstavek nadomestita z naslednjim:

„Komisija v skladu s postopkom iz člena 27(2) in pod pogoji iz člena 30(3) sprejme potrebne sklepe o enakovrednosti računovodskih standardov in enakovrednosti standardov poročanja o trajnostnosti iz člena 19b Direktive 2013/34/EU, ki jih uporabljajo izdajatelji iz tretjih držav. Če Komisija odloči, da računovodski standardi ali standardi poročanja o trajnostnosti tretje države niso enakovredni, lahko zadevnim izdajateljem dovoli, da te računovodske standarde še naprej uporabljajo v ustreznem prehodnem obdobju.

V okviru tretjega pododstavka Komisija z delegiranimi akti, sprejetimi v skladu z odstavki 2a, 2b in 2c člena 27, ter ob upoštevanju pogojev iz členov 27a in 27b sprejme tudi ukrepe za vzpostavitev splošnih meril enakovrednosti za računovodske standarde in standarde poročanja o trajnostnosti, ki veljajo za izdajatelje iz več kot ene države.“;

- (4) vstavi se naslednji člen 28d:

„Člen 28d

Smernice ESMA

ESMA po posvetovanju z Evropsko agencijo za okolje in Agencijo Evropske unije za temeljne pravice izda smernice v skladu s členom 16 Uredbe (EU) št. 1095/2010 glede nadzora poročanja o trajnostnosti, ki ga izvajajo pristojni nacionalni organi.“

Člen 3

Spremembe Direktive 2006/43/ES

Direktiva 2006/43/ES se spremeni:

- (1) člen 1 se nadomesti z naslednjim:

„*Člen 1*

Predmet urejanja

Ta direktiva vzpostavlja pravila v zvezi z obvezno revizijo letnih in konsolidiranih računovodskih izkazov ter dajanjem zagotovil o zanesljivosti letnega in konsolidiranega poročanja o trajnostnosti, kadar ga izvaja zakoniti revizor ali revizijsko podjetje, ki izvaja obvezno revizijo računovodskih izkazov.“;

- (2) člen 2 se spremeni:

- (a) točki 2 in 3 se nadomestita z naslednjim:

„2. ‚zakoniti revizor‘ je fizična oseba, ki ima v skladu s to direktivo dovoljenje pristojnih organov države članice za opravljanje obveznih revizij in poslov dajanja zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti;

3. ‚revizijsko podjetje‘ je pravna oseba ali kateri koli drugi subjekt, ne glede na svojo pravno obliko, ki ima v skladu s to direktivo dovoljenje pristojnega organa države članice za opravljanje obveznih revizij in poslov dajanja zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti;“;

- (b) dodata se naslednji točki 21 in 22:

„21. ‚poročanje o trajnostnosti‘ pomeni poročanje o trajnostnosti, kot je opredeljeno v točki 18 člena 2 Direktive 2013/34/EU;

22. ‚dajanje zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti‘ pomeni mnenje, ki ga zakoniti revizor ali revizijsko podjetje izrazi v skladu s točko (aa) drugega pododstavka člena 34(1) in členom 34(2) Direktive 2013/34/EU.“;

(3) člena 6 in 7 se nadomestita z naslednjim:

„Člen 6

Izobrazba

Brez poseganja v člen 11 se fizični osebi lahko dovoli opravljanje obvezne revizije in poslov dajanja zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti le, če je po pridobitvi izobrazbe, ustrezne za vpis na univerzitetno ali enakovredno raven, zaključila tečaj teoretičnega usposabljanja, opravila praktično usposabljanje in opravila izpit o strokovni usposobljenosti, ki je enakovreden zaključnemu izpitu na univerzitetni ali enakovredni ravni, ki ga organizira ali priznava zadevna država članica.

Pristojni organi iz člena 32 med seboj sodelujejo za doseganje konvergence zahtev iz tega člena. Navedeni pristojni organi pri tem sodelovanju upoštevajo razvoj področja revizije in poklica revizorja ter zlasti konvergenco, ki je bila v tem poklicu že dosežena. Če je ta konvergenca povezana z obvezno revizijo in dajanjem zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti subjektov javnega interesa, sodelujejo z Odborom evropskih organov za nadzor revizorjev (CEAOB) in pristojnimi organi iz člena 20 Uredbe (EU) št. 537/2014.

Člen 7

Izpit o strokovni usposobljenosti

Izpit o strokovni usposobljenosti iz člena 6 zagotavlja potrebno raven teoretičnega znanja pri predmetih, ki so pomembni za obvezno revizijo in dajanje zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti, in sposobnost uporabe tega znanja v praksi. Vsaj del tega izpita je pisen.“;

(4) člen 8(1) se spremeni:

(a) vstavi se naslednja točka (bb):

„(bb) pravne zahteve in standardi v zvezi s pripravo letnega in konsolidiranega poročanja o trajnostnosti;“;

(b) vstavi se naslednja točka (cc):

„(cc) standardi poročanja o trajnostnosti;“;

(c) vstavi se naslednja točka (dd):

„(dd) analiza trajnostnosti;“;

(d) vstavi se naslednja točka (ff):

„(ff) postopki skrbnega pregleda glede zadev v zvezi s trajnostnostjo;“;

(e) vstavi se naslednja točka (ii):

„(ii) standardi dajanja zagotovil o trajnostnosti iz člena 26a;“;

(f) točka (h) se nadomesti z naslednjim:

„(h) pravne zahteve in strokovni standardi v zvezi z obvezno revizijo in dajanjem zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti ter zakonitimi revizorji,“;

(5) v členu 10 se odstavek 1 nadomesti z naslednjim:

„1. Da bi zagotovili sposobnost uporabe teoretičnega znanja v praksi, kar je tudi eno od preizkušanj v izpitu, opravi kandidat najmanj triletno praktično usposabljanje na področjih, ki med drugim zajemajo revidiranje letnih računovodskih izkazov, konsolidiranih računovodskih izkazov ali podobnih računovodskih izkazov in dajanje zagotovil o zanesljivosti letnega in konsolidiranega poročanja o trajnostnosti. Vsaj dve tretjini takšnega praktičnega usposabljanja kandidat opravi pri zakonitem revizorju ali revizijskem podjetju z dovoljenjem katere koli države članice.“;

(6) točka (a) člena 11 se nadomesti z naslednjim:

„(a) 15 let zaposlena v poklicnih dejavnostih, v katerih je pridobila dovolj izkušenj na področjih financ, prava, računovodstva in poročanja o trajnostnosti, ter je opravila izpit o strokovni usposobljenosti iz člena 7 ali“;

(7) v členu 14(2) se tretji pododstavek nadomesti z naslednjim:

„Preizkus poklicne usposobljenosti se izvede v enem od jezikov, dovoljenih v skladu z jezikovnimi pravili, ki se uporabljajo v zadevni državi članici gostiteljici. V preizkusu se preveri le ustrezno znanje zakonitega revizorja o zakonodaji in predpisih navedene države članice gostiteljice, kolikor je to pomembno za izvajanje obvezne revizije in poslov dajanja zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti.“;

(8) vstavi se naslednji člen 14a:

„Člen 14a

Zakoniti revizorji, ki jim je dovoljenje podeljeno ali so priznani pred 1. januarjem 2023

Države članice zagotovijo, da za zakonite revizorje, ki jim je dovoljenje podeljeno ali so priznani za izvajanje obveznih revizij pred 1. januarjem 2023, ne veljajo zahteve iz členov 6, 7, 10, 11 in 14 te direktive.

Države članice z zahtevo glede stalnega izobraževanja iz člena 13 zagotovijo, da zakoniti revizorji, ki jim je dovoljenje podeljeno pred 1. januarjem 2023, pridobijo potrebno znanje s področja poročanja o trajnostnosti in dajanja zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti.“;

(9) člen 24b se spremeni:

(a) odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:

„1. Države članice zagotovijo, da kadar obvezno revizijo in dajanje zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti izvaja revizijsko podjetje, to podjetje imenuje vsaj enega ključnega revizijskega partnerja. Revizijsko podjetje ključnim revizijskim partnerjem zagotovi zadostne vire in osebje, ki ima potrebne sposobnosti in zmožnosti za ustrezno opravljanje njihovih nalog.

Glavna merila, na podlagi katerih revizijsko podjetje izbere ključne revizijske partnerje, so zagotavljanje kakovostne revizije, neodvisnost in usposobljenost. Ključni revizijski partnerji dejavno sodelujejo pri izvajanju obvezne revizije in dajanju zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti.“;

(b) vstavi se naslednji odstavek 2a:

„2a. Zakoniti revizor med izvajanjem dajanja zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti poslu nameni dovolj časa in mu dodeli dovolj virov za ustrezno opravljanje svojih nalog.“;

(c) v odstavku 4 se točka (c) nadomesti z naslednjim:

„(c) zaračunana plačila za obvezno revizijo, dajanje zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti in druge storitve v vsakem poslovnem letu.“;

(d) odstavek 5 se nadomesti z naslednjim:

„5. Zakoniti revizor ali revizijsko podjetje pripravi revizijski spis za vsako obvezno revizijo. Revizijski spis, kjer je ustrezno, vključuje tudi informacije o dajanju zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti.“;

(10) člen 25 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 25

Plačila za revizijske storitve

Države članice zagotovijo vzpostavitev ustreznih pravil, ki zagotavljajo, da plačila za revizijske storitve in dajanje zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti:

(a) niso pod vplivom ali niso določena z zagotavljanjem dodatnih storitev, izvedenih za revidirani subjekt;

(b) niso predmet kakršnih koli pogojev.“;

(11) vstavi se naslednji člen 25b:

„Člen 25b

Poklicna etika, neodvisnost, nepristranskost, zaupnost in poslovna skrivnost v zvezi z dajanjem zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti

Zahteve iz členov 21 do 24a v zvezi z obvezno revizijo računovodskih izkazov se uporabljajo za dajanje zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti.“;

(12) vstavi se naslednji člen 26a:

„Člen 26a

Standardi dajanja zagotovil za poročanje o trajnostnosti

1. Države članice od zakonitih revizorjev in revizijskih podjetij zahtevajo, da dajo zagotovila o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti v skladu s standardi dajanja zagotovil, ki jih sprejme Komisija v skladu z odstavkom 2.

Države članice uporabljajo nacionalne standarde, postopke ali zahteve za dajanje zagotovil, dokler Komisija ne sprejme standarda dajanja zagotovil, ki zadeva isto področje.

Države članice sporočijo Komisiji postopke ali zahteve za dajanje zagotovil vsaj tri mesece pred začetkom njihove veljavnosti.

2. Na Komisijo se prenese pooblastilo, da z delegiranimi akti v skladu s členom 48a sprejme standarde dajanja zagotovil iz odstavka 1, da se določijo postopki, ki jih revizor izvede za oblikovanje zaključkov o dajanju zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti, vključno z načrtovanjem poslov, upoštevanjem tveganj in odzivom na tveganja, ter vrsta zaključkov, ki se vključijo v revizijsko poročilo.

Komisija lahko sprejme standarde dajanja zagotovil le, če:

- (a) so bili razviti po primernem predpisanem postopku, pod javnim nadzorom in z zagotovljeno preglednostjo;
- (b) prispevajo k visoki stopnji verodostojnosti in kakovosti letnega ali konsolidiranega poročanja o trajnostnosti;
- (c) koristijo splošnemu interesu Unije.

3. Kadar Komisija sprejme standarde za razumno zagotovilo, mnenje iz točke (aa) drugega pododstavka člena 34(1) Direktive 2013/34/EU temelji na poslu dajanja razumnega zagotovila.“;

- (13) vstavi se naslednji člen 27a:

„Člen 27a

Dajanje zagotovil o zanesljivosti konsolidiranega poročanja o trajnostnosti

Zahteve iz člena 27 v zvezi z revizijo konsolidiranih računovodskih izkazov se smiselno uporabljajo za dajanje zagotovil o zanesljivosti konsolidiranega poročanja o trajnostnosti.“;

- (14) člen 28 se spremeni:

- (a) odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:

„1. Zakoniti revizorji ali revizijska podjetja predstavijo rezultate obvezne revizije in, kjer je ustrezno, dajanja zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti v revizijskem poročilu. Poročilo se pripravi v skladu z zahtevami revizijskih standardov iz člena 26, ki jih sprejme Unija ali zadevna država članica, in zahtevami standardov dajanja zagotovil iz člena 26a, ki jih sprejme Komisija ali zadevna država članica.“;

- (b) odstavek 2 se spremeni:

- (i) vstavi se naslednja točka (aa):

„(aa) navedeno letno ali konsolidirano poročanje o trajnostnosti ter datum in obdobje, ki ga zajema, ter opredeljen okvir za poročanje o trajnostnosti, uporabljen pri njegovi pripravi;“;

- (ii) vstavi se naslednja točka (bb):

„(bb) vsebovan opis obsega dajanja zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti, v katerem se opredelijo vsaj standardi dajanja zagotovil, v skladu s katerimi je bilo izvedeno dajanje zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti;“;

- (c) v odstavku 2 se točka (e) nadomesti z naslednjim:

„(e) kjer je ustrezno, vključeno mnenje in izjava, ki temeljita na delu, opravljenem med revizijo, iz drugega pododstavka člena 34(1) Direktive 2013/34/EU;“;

- (d) v odstavku 3 se doda naslednji pododstavek:

„Zahteve iz prvega pododstavka glede obvezne revizije se uporabljajo za dajanje zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti.“;

- (e) v odstavku 4 se prvi pododstavek nadomesti z naslednjim:

„Revizijsko poročilo podpiše in datira zakoniti revizor. Kadar obvezno revizijo in, kjer je ustrezno, dajanje zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti izvaja revizijsko podjetje, podpišejo revizijsko poročilo vsaj zakoniti revizorji, ki izvajajo obvezno revizijo in dajanje zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti v imenu revizijskega podjetja. Kadar pri poslu istočasno sodeluje več kot en zakoniti revizor ali revizijsko podjetje, revizijsko poročilo podpišejo vsi zakoniti revizorji ali vsaj zakoniti revizorji, ki izvajajo obvezno revizijo in dajanje zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti v imenu vsakega revizijskega podjetja. V izjemnih okoliščinah lahko države članice določijo, da teh podpisov ni treba razkriti javnosti, če bi to lahko neizbežno in bistveno ogrožalo osebno varnost katere koli osebe.“;

(f) odstavek 5 se nadomesti z naslednjim:

„5. Poročilo zakonitega revizorja ali revizijskega podjetja o konsolidiranih računovodskih izkazih in, kjer je ustrezno, konsolidiranem poročanju o trajnostnosti ustreza zahtevam iz odstavkov 1 do 4. Pri poročanju o usklajenosti poslovnega poročila z računovodskimi izkazi v skladu s točko (e) odstavka 2 zakoniti revizor ali revizijsko podjetje upošteva konsolidirane računovodske izkaze in konsolidirano poslovno poročilo. Kadar so letni računovodski izkazi nadrejenega podjetja priloženi konsolidiranim računovodskim izkazom, se lahko poročila zakonitih revizorjev ali revizijskih podjetij iz tega člena združijo.“;

(15) člen 29 se spremeni:

(a) v odstavku 1 se točka (d) nadomesti z:

„(d) osebe, ki izvajajo preglede zagotavljanja kakovosti, imajo ustrezno strokovno izobrazbo in izkušnje na področju obvezne revizije, računovodskega poročanja, dajanja zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti in poročanja o trajnostnosti v povezavi s posebnim usposabljanjem za preglede zagotavljanja kakovosti;“;

(b) v odstavku 1 se točka (h) nadomesti z naslednjim:

„(h) pregledi zagotavljanja kakovosti potekajo na osnovi analize tveganja ter v primeru zakonitih revizorjev in revizijskih podjetij, ki opravljajo obvezne revizije, kakor so določene v točki (1)(a) člena 2, in, kjer je ustrezno, posle dajanja zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti, vsaj vsakih šest let;“

(c) v odstavku 2 se točka (a) nadomesti z naslednjim:

„(a) ocenjevalci imajo ustrezno strokovno izobrazbo in izkušnje na področju obvezne revizije, računovodskega poročanja, dajanja zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti in poročanja o trajnostnosti v povezavi s posebnim usposabljanjem za preglede zagotavljanja kakovosti;“;

(16) vstavi se naslednji člen 30g:

„Člen 30g

Preiskave in sankcije v zvezi z dajanjem zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti

Zahteve iz členov 30 do 30f glede obvezne revizije računovodskih izkazov se uporabljajo za dajanje zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti.“;

- (17) vstavi se naslednji člen 36a:

„Člen 36a

Javni nadzor in regulativne ureditve med državami članicami glede dajanja zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti

Zahteve iz členov 32, 33, 34 in 36 glede obvezne revizije računovodskih izkazov se smiselno uporabljajo za dajanje zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti.“;

- (18) vstavi se naslednji člen 38a:

„Člen 38a

Imenovanje in razrešitev glede dajanja zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti

Zahteve iz členov 37 in 38 glede obvezne revizije računovodskih izkazov se uporabljajo za dajanje zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti.“;

- (19) v členu 39(6) se točke (a) do (e) nadomestijo z naslednjim besedilom:

„(a) upravni ali nadzorni organ revidiranega subjekta obvesti o rezultatu obvezne revizije in dajanja zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti ter pojasni, kako sta obvezna revizija in dajanje zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti prispevala k celovitosti računovodskega poročanja in poročanja o trajnostnosti ter kakšno vlogo je imela revizijska komisija v tem postopku;

(b) spremlja postopek računovodskega poročanja in poročanja o trajnostnosti, vključno s postopkom digitalnega poročanja iz člena 19d in postopkom, ki ga podjetje izvaja za določitev informacij, ki se poročajo v skladu s standardi, sprejetimi v skladu s členom 19b Direktive 2013/34/EU, ter pripravi priporočila ali predloge za zagotovitev njegove celovitosti;

(c) spremlja učinkovitost notranjih sistemov obvladovanja kakovosti in sistemov obvladovanja tveganja v podjetju ter po potrebi njegove notranje revizije v zvezi z računovodskim poročanjem in poročanjem o trajnostnosti revidiranega subjekta, vključno z njegovim digitalnim poročanjem iz člena 19d, ne da bi pri tem ogrožala neodvisnost podjetja;

(d) spremlja obvezno revizijo letnih in konsolidiranih računovodskih izkazov ter dajanje zagotovil o zanesljivosti letnega in konsolidiranega poročanja o trajnostnosti, zlasti njuno uspešnost, pri čemer upošteva vse ugotovitve in zaključke pristojnega organa v skladu s členom 26(6) Uredbe (EU) št. 537/2014;

(e) pregleduje in spremlja neodvisnost zakonitih revizorjev ali revizijskih podjetij v skladu s členi 22, 22a, 22b, 24a, 24b in 25b te direktive ter členom 6 Uredbe (EU) št. 537/2014 ter zlasti ustreznost opravljanja nerevizijskih storitev za revidirani subjekt v skladu s členom 5 navedene uredbe;“;

- (20) člen 45 se spremeni:

- (a) odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:

„1. Pristojni organi države članice v skladu s členi 15, 16 in 17 registrirajo vse revizorje in revizijske subjekte iz tretjih držav, kadar ti revizorji in revizijski subjekti iz tretjih držav pripravijo revizijsko poročilo v zvezi z letnimi ali konsolidiranimi računovodskimi izkazi in, kjer je ustrezno, v zvezi z letnim ali konsolidiranim poročanjem o trajnostnosti podjetja, ki je registrirano zunaj Unije in katerega prenosljivi vrednostni papirji so sprejeti v trgovanje na

reguliranem trgu zadevne države članice v smislu točke 14 člena 4(1) Direktive 2004/39/ES, razen če je zadevno podjetje izdajatelj izključno nedospelih dolžniških vrednostnih papirjev, za katere velja eno od naslednjega:

- (a) navedeni vrednostni papirji so bili sprejeti v trgovanje na reguliranem trgu v državi članici v smislu točke (c) člena 2(1) Direktive 2004/109/ES Evropskega parlamenta in Sveta*¹⁹ pred 31. decembrom 2010, pri čemer je denominacija na enoto na dan izdaje vsaj 50 000 EUR ali enakovredna vsaj 50 000 EUR, če so dolžniški vrednostni papirji izraženi v drugi valuti;
- (b) navedeni vrednostni papirji so bili sprejeti v trgovanje na reguliranem trgu v državi članici v smislu točke (c) člena 2(1) Direktive 2004/109/ES od 31. decembra 2010, pri čemer je denominacija na enoto na dan izdaje vsaj 100 000 EUR ali enakovredna vsaj 100 000 EUR, če so dolžniški vrednostni papirji izraženi v drugi valuti.“;
- (b) v odstavku 5 se vstavi naslednja točka (dd):

„(dd) se dajanje zagotovil o zanesljivosti letnega ali konsolidiranega poročanja o trajnostnosti iz odstavka 1 izvaja v skladu s standardi dajanja zagotovil iz člena 26a ter zahtevami iz členov 22, 22b, 25 in 25b;“;
- (c) odstavek 5a se nadomesti z naslednjim:

„5a. Država članica lahko registrira revizorja iz tretje države le, če ta izpolnjuje zahteve iz točk (c), (d), (dd) in (e) odstavka 5.

*¹⁹ Direktiva 2004/109/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. decembra 2004 o uskladitvi zahtev v zvezi s preglednostjo informacij o izdajateljih, katerih vrednostni papirji so sprejeti v trgovanje na reguliranem trgu, in o spremembah Direktive 2001/34/ES (UL L 390, 31.12.2004, str. 38).“;

(21) člen 48a se spremeni:

- (a) v odstavku 2 se doda naslednji pododstavek:

„Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov iz člena 26a(2) se prenese na Komisijo za nedoločen čas.“;
- (b) odstavek 3 se nadomesti z naslednjim:

„3. Prenos pooblastila iz členov 26(3), 26a(2), 45(6), 46(2) in 47(3) lahko kadar koli prekliče Evropski parlament ali Svet. S sklepom o preklicu preneha veljati prenos pooblastila iz navedenega sklepa. Sklep začne učinkovati dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije* ali na poznejši dan, ki je določen v navedenem sklepu. Sklep ne vpliva na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov.“;
- (c) odstavek 5 se nadomesti z naslednjim:

„5. Delegirani akt, sprejet v skladu s členi 26(3), 26a(2), 45(6), 46(2) in 47(3), začne veljati le, če niti Evropski parlament niti Svet ne nasprotuje delegiranemu aktu v roku štirih mesecev od uradnega obvestila Evropskemu parlamentu in Svetu o tem aktu ali če sta pred iztekom tega roka tako Evropski parlament kot Svet obvestila Komisijo, da mu ne bosta nasprotovala. Ta rok se na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta podaljša za dva meseca.“

Člen 4
Spremembe Uredbe (EU) št. 537/2014

Uredba (EU) št. 537/2014 se spremeni:

(22) člen 5 se spremeni:

(a) odstavek 1 se spremeni:

(i) prvi pododstavek se nadomesti z naslednjim:

„1. Zakoniti revizor ali revizijsko podjetje, ki izvaja obvezno revizijo in, kjer je ustrezno, daje zagotovila o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti subjekta javnega interesa, ali kateri koli član mreže, ki ji zakoniti revizor ali revizijsko podjetje pripada, ne sme neposredno ali posredno opravljati nobenih prepovedanih nerevizijskih storitev za revidirani subjekt, njegovo nadrejeno podjetje ali odvisna podjetja v Uniji:

(a) v obdobju med začetkom revidiranega obdobja in izdajo revizijskega poročila ter

(b) v poslovnem letu, ki je neposredno pred obdobjem iz točke (a), v povezavi s storitvami, navedenimi v točki (e) drugega pododstavka.“;

(ii) v drugem pododstavku se doda naslednja točka (l):

„(l) svetovalne storitve za pripravo poročanja o trajnostnosti, kadar zakoniti revizor ali revizijsko podjetje daje zagotovila o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti.“;

(b) doda se naslednji odstavek 6:

„6. Odstavka 4 in 5, ki se nanašata na obvezno revizijo računovodskih izkazov, se uporabljata za dajanje zagotovil o zanesljivosti poročanju o trajnostnosti, kadar je to ustrezno.“;

(23) v členu 14 se točka (b) nadomesti z naslednjim:

„(b) prihodki od nerevizijskih storitev, ki niso storitve iz člena 5(1), ki se zahtevajo v skladu z zakonodajo Unije ali nacionalno zakonodajo, pri čemer se navedejo prihodki iz dajanja zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti; in“.

Člen 5
Prenos

1. Države članice sprejmejo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s členi 1 do 3 te direktive, do 1. decembra 2022. O tem takoj obvestijo Komisijo.

Države članice določijo, da se določbe iz prvega pododstavka uporabljajo za poslovna leta, ki se začnejo 1. januarja 2023 ali pozneje.

Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

2. Države članice sporočijo Komisiji besedila temeljnih določb nacionalne zakonodaje, sprejetih na področju, ki ga ureja ta direktiva.

Člen 6
Datum uporabe člena 4

Člen 4 te direktive se uporablja za poslovna leta, ki se začnejo 1. januarja 2023 ali pozneje.

Člen 7
Začetek veljavnosti

Ta direktiva začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 8
Naslovniki

Ta direktiva je naslovljena na države članice. Člen 4 pa je v celoti zavezujoč in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju,

Za Evropski parlament
predsednik

Za Svet
predsednik